

חזזה הרייך הרביעי

מחזה בשתי מערכות מאת מירו מ. אברהמי

כל הזכויות שמורות למחבר

אין להעתיק, לשכפל, לתרגם, להציג מחזה זה או קטעים ממנו בשום אופן ודרך כולל
אמצעים אלקטרוניים - ללא אישור בכתב מהמחבר.

העלילה מתרחשת ב-1967

תמונה ראשונה

ברקע: מחנה ריכוז אי שם בפולין. בקדמת הבמה, חתך צריף ששמש לחקירות בעבר, תא מעצר ומעברים לחדרים נוספים. השעה שלוש לפנות בוקר. חייל במדי פלוגות המוות חמוש באקדח יושב על ספסל סמוך לשולחן לוגם מהמשקה החם שבידו-נראה ממתין למישהו.. כעבור זמן מה נשמע קול עצירת מכונית במרחק מה מהצריף. החייל קם וצועד ליציאה.

החייל: מי שם!?(מבחין בזרקורי המכונית)

זה אני פריץ-וילי!

פריץ: כן המפקד! האם דרושה לך עזרה?

וילי: כן פריץ, מר וולדמן צא בבקשה מהמכונית

אלכס: מזה כאן?! (אלכס הולצר, מפקד ארגון ניאו נאצי בן 32, גבוה. שטני. חזותו מרשימה, הובא לכאן בכוח ע"י וילי שילר, כשהוא לבוש במדי שטורמבאנפירר של האס אס, על שרוול מעילו- השמאלי בוהק צלב הקרס. כאשר הוא יוצא מהמכונית נראים בברור האזיקים שעל ידיו)

וילי: אמרתי לך לצאת מהמכונית מר וולדמן!

אלכס: (יוצא מהמכונית) אני לא וולדמן! (סוקר את הסביבה) או אלוהים!, אני מריח ריח של מחנה השמדה, זה, זה מחנה השמדה!!

וילי: טוב, צעד עכשיו קדימה,, כך,,

אלכס: לאן אתם מובילים אותי!?

וילי: למקום הראוי לאנשים כמוך. הכנס לצריף.

אלכס: אדוני, כבר הזהרתי אותך שהמפקדה העליונה תנקום בך!..

וילי: בשבילך מר וולדמן, אני המפקדה העליונה .

אלכס: אני בטוח שאתה אפילו לא יודע עם מי יש לך עסק.

וילי: אני לא איש עסקים, מר וולדמן, ובכ"ז אני יודע שאתה..

אלכס:(מזדקף עובר לדום תוך שהוא רוקע ברגליו) אלכסנדר הולצר, שטורמבאנפירר, מפקדם של הנאציזם סוציאליסטים בכל מערב גרמניה!

וילי: ובמילים אחרות,,

אלכס: ובמילים אחרות: אני מפקדם הבלעדי של ה'כוחות העולים' ,,

וילי: ועם כל זאת מרגל יהודי עלוב שליחו של המוסד הישראלי.

אלכס: אני שליחו של המוסד הישראלי? יהודי!?

וילי: אמרתי, יהודי ומרגל עלוב.

אלכס: מרגל יהודי!?, אדוני אתה אדם חולה, חולה נפש מסוכן!!

וילי: פריץ, תכניס אותו פנימה.

פריץ: (ניגש לאחוז בזרועו) בבקשה אדוני,,

אלכס: אין צורך, אני יכול ללכת,, או! פריץ, פריץ! מה אתה עושה כאן לכל הרוחות!! גם

אתה השתגעתי!!?

פריץ: לא אדוני, אני רק ממלא פקודות.

אלכס: אתה ממלא מה!? פריץ, מה קרה לך!? הרי אני המפקד שלך!!

פריץ: נכון, אתה היית, היית המפקד, עד שהתברר לכל חברי הארגון מי עומד בראשו.

אלכס: אלוהים, מה, מה קורה כאן?, הרי זה, זה לא חלום, אני לא חולם זה לא יכול לקרות

לי, משהו כאן מסריח, פריץ!!

פריץ:(לוחש לאוזנו)אלכס, אני מציע לך להיות זהיר, לבל תחמיר את מצבך,,

וילי: פריץ, אני חייב ללכת.

פריץ: כן המפקד.

וילי: הכנס אותו לתא מספר שלוש, מחר צפוי לנו יום קשה,

פריץ: יהיה בסדר המפקד.

וילי: אני סומך עליך, אגב, פריץ, (פריץ ניגש לוילי ליציאה, מבלי להסיח דעתו מאלכס היושב על ספסל הסמוך לשולחן, השיחה בין השניים נמשכת זמן מה, מכל השיחה הקהל שומע את הדברים הבאים:)

אגוז קשה, לא נראה לי שיהיה לך קל לאלף חיה כזו.

פריץ: אל תשכח שהייתי חמש שנים שחקן תיאטרון, תסמוך עלי

וילי: קיבלת על עצמך משימה קשה, כמעט בלתי אפשרית

פריץ: אעשה כמיטב יכולתי.

וילי: לא שכחת להפעיל את מכשיר ההקלטה?

פריץ: מכשיר ההקלטה הופעל מספר דקות לפני שהגעת

וילי: טוב מאוד. אגב, מתי הגעת למחנה?

פריץ: לפני כשעה, היה לי די קשה למצוא את המקום שכוח האל הזה, אני חש דחף אדיר לצאת מכאן ולסייר בכל המחנה הארוך הזה עם עלות השחר.

וילי: אני מאוד מצטער על שאינני יכול להצטרף אליך, לצערי אני חייב לטוס, הנסיעה

נמשכת כעשר שעות,,

פריץ: אני יודע שאתה סחוט מלכידתו של האיש הזה, רק אלוהים יודע איך הצלחת לחצות

אתו את הגבול,,

וילי: עוד נדבר על זה. (מרים את קולו) כן, וודאי, החקירה אולי ביום שלישי בתשע ושלושים בבוקר.

פריץ: כן המפקד! (יוצא ומלווה את וילי מספר צעדים ומיד חוזר לאלכס וילי, נכנס

למכונית)

אלכס: (ממקום מושבו) פריץ, מי האיש המרושע הזה?

פריץ (שם אצבע על פיו) שש, שא, (ממתין עד שוילי מפעיל את המכונית ונוסע) חכה,, (חוזר לעומק הבמה) כן, אלכס.

אלכס: אה, בשבילך אני אלכס, למה לא וולדמן? פריץ, וולדמן היהודי המרגל,,

פריץ: אל תשאל אלכס, אני ממש בדילמה, ולכן אמשיך לקרוא לך בשמך עד שיתברר לי

אם יש אמת בפשעים המיוחסים לך. וזאת בשל היחסים הטובים ששררו בינינו בהיותך

מפקד הארגון.

אלכס: גם בזה הרגע אני מפקד הארגון שלך פריץ, אני רוצה שתוציא אותי מכאן מיד!

פריץ: זה, לא,,

אלכס: (מושיט לו את ידיו) שחרר אותי מהאזיקים פריץ, זוהי פקודה!!

פריץ: אינני יכול, אלכס.

אלכס: נראה שלא שמעת אותי פריץ! תקשיב לי טוב! אני מפקד הכוחות העולים

שטורמבאנפירר אלכסנדר הולצר, פוקד עליך להסיר מעל ידיי את האזיקים בזה הרגע,

בבקשה,,! ושלא תעז לסרב לפקודה!!

פריץ מה? סליחה אדוני, אתה מתכוון ברצינות?

אלכס: פריץ, פתח מיד את האזיקים, ולטובתך עשה זאת כמה שיותר מהר!!

פריץ: רגע אלכס.

אלכס: אל תקרא לי אלכס! תוציא כבר את המפתח!! לא, לא, הוא בכיס השמאלי

פריץ: אה,,

אלכס: מה אה! תוציא!!,,

פריץ: חשבתי שהוא נמצא בצד ימין.

אלכס: ימין או שמאל תוציא את המפתח,, למה אתה לא מציית לי לכל הרוחות!!

פריץ: זה משום שנראה לי, הר שטורמבאנפירר, שהתבלבלת לגמרי

אלכס:פריץ!! אתה הרי יודיע בדיוק לפני מי אתה עומד!!

פריץ: שכח מזה!

אלכס: לא שמעתי. מה אמרת? פריץ!!

פריץ אלכס!! אנחנו נמצאים במחנה השמדה, לא 'בכוחות העולים', המציאות של אתמול

לא קיימת יותר, אתה עצור כאן בפקודה, אני חייב לשמור עליך לצערי הרב, לשלוח אותך

לחופשי פירושו כדור בראש! אני רק בן עשרים ושבע אלכס, האם חשבת על כך שזה יכול לעלות לי בחיי? או שאתה חושב רק על החיים שלך?! כן, כך זה נראה!,,

אלכס: לא פריץ, כלומר, אני פשוט לא הבנתי ולא מבין עד הרגע הזה פריץ, מה אתה

עושה כאן כשם שאינני מבין מה אני עושה כאן, ההרגשה שלי היא שנקלעתי לסיטואצי

סוריאליסטית איומה, כאילו הייתי מיצג

בחלום בלהות, אני גם לא מצליח לעכל את העובדה, איך האיש האיום הזה הצליח להוריד אותי ממרום פסגת האולימפוס לבית הקברות האפל הזה, באשר אליך פריץ, היי בטוח שלא התכוונתי לסכן את חייך תמורת שחרורי, לא הייתי מרחיק לכת עד כדי כך, כוונתי היית שנסתלק מכאן ביחד.

פריץ: אני מבין אותך, אבל אתה,,

אלכס: לא הייתי מפיקר בחור כמוך לעולם, ככלות הכל פריץ, אל תשכח שאתה פקוד שלי ועוד יותר מזה, מי כמוני יודע שאתה נמצא ברשימת החברים המצטיינים שבארגון שלנו

פריץ: אמרתי שאני מבין אותך, אלכס, אני מציע שתמתין בסבלנות, לפי שעה אין שום פתרון קסמים מידי להסתבכות שלך, לעומת זאת יש לך מזל שאני נמצא כאן ולא מישהו אחר, אני

זקוק ליומיים שלושה כדי להיות יותר חכם בכל הקשור להאשמות הכבדות המופנות נגדך. המטרה היא לבדוק במה אני יכול לעזור לך.

אלכס: תודה לך, אני בהחלט סומך עליך,, פריץ.. זה לא טירוף?, תגיד לי אתה, היית יכול להאמין שאי פעם מישהו יעז להאשים אותי בריגול למען המוסד הישראלי? לטעון שהשתלתי בארגון שאני הקמתי אותו במו ידי, והגרוע מכל לטעון במצח נחושה שאני יהודי! אתה מאמין?

פריץ:לא מאמין, חד משמעית, לא, וזאת למרות שהם חושבים שאתה יהודי בן יהודי,, אלכס: מי זה הם, שדים ורוחות?! הרי באותה מידה הם יכולים לטעון שגם הפירר שלנו היה יהודי.

פריץ: או, אלכס, בעניין הזה מתעופפים סיפורים, אתה לא תאמין, אבל,,

אלכס: אבל מה?

פריץ: תתפלא לשמוע שיש אנשים שחושבים, שהיטלר היה יהודי. הנה, קח למשל, את ליפקה, הרי אתה מכיר את ליפקה.

אלכס: מי?

פריץ: נו, ליפקה, קצין האס אס, הוא בא לכל האספות שלך,,

אלכס: אה, ליפקה שמאלץ,

פריץ: זהו, לחש לי באוזן ולעוד כמה חברים, אגב, היה זה באחת האספות

אלכס: אני לא מאמין,,

פריץ: למה לא אלכס. ליפקה הוא לא היחידי, אני יכול לספר לך משהו שידהים אותך עוד יותר. ובכן, יש אנשים כיום שחושבים שגם גבלס, גרינג והימלר היו יהודים. כן, וגם רודולף ה.ס.

אלכס: מה קורה אתך פריץ, אתה לא מגזים קצת,?

פריץ: וודאי שלא, אלכס מי כמוך יודע שאין גבול למה שהיהודים מסוגלים לחולל.

אלכס: פריץ, דבריך משפילים להחריד. זו פגיעה חמורה בזכרם של גדולי מנהיגנו אהובי נפשו של העם הגרמני.

פריץ: כן, אבל אנחנו לא יכולים להתעלם מכך שהם כבר הלכו לעולמם. ממש נכחדו מעולמנו בצורות הבזויות והמבוזות ביותר,

אלכס: די! דבריך צורמים לי את האוזניים!

פריץ מכל מקום אלכס, הם מתים ומאחר שכן, הם אינם יכולים לקום מקבריהם כדי להוכיח לעם שלי קק את פנכתם במשך שנים- כאילו הייתה גלידת 'שופנהאוז' המפורסמת- שהם היו

בני הדת הנוצרית-כשם שהם לא יוכלו להוכיח שלא היו בני הדת היהודית. אבל אתה, אלכס, אתה מקשיב לי? אתה כן יכול.

אלכס: או אלוהים, אני מקשיב לך וכעת גם מבין בדיוק לאן דבריך מובילים, פריץ, אתה שועל ערום!

פריץ: אם כך אלכס אני שואל את עצמי למה לא ניסית לפתור,,

אלכס: פריץ, אולי אתה צודק, אבל איך זה היה נראה, או בכלל איך אפשר להעלות על הדעת רעיון כזה, שאני מפקד ארגון הכוחות העולים,,

פריץ: אבל תראה לאן הגעת, איפה אתה נמצא כעת?! הרי הוא טוען שאתה יהודי.

אלכס: תודה לך פריץ, הכוונות הן נהדרות אך עם זאת לא נראה לי שאהיה מסוגל ואתה הרי יודע מי אני, להפשיל את מכנסיי בפני איש שפל שכמותו. מצדי הוא יכול להיות גם גנרל!

פריץ: הוא לא איש שפל אלכס, הוא לא שיקר לך, אתה יכול להאמין לי, האיש נשלח מטעם המפקדה העליונה בפרגוואי בפקודתו של הגנרל פון וינקלר

אלכס: או, אלה שטויות!!

פריץ: למה שטויות,,?

אלכס: זה פשוט, גנרל יוהן פון וינקלר, הוא אביה של ארוסתי, מגדה.

פריץ: הגנרל?

אלכס: הגנרל, לידיעתך החתונה נקבעה לשישה עשר באפריל, ולא כל מה שאתה שומע הוא נכון.

פריץ: אה, אגב, החברים בארגון אמנם יודעים שאתה מתחתן בקרוב, אבל, דומני שאף אחד לא יודע עם מי.

אלכס: זה נכון, מעכשיו רק אתה יודע, אולי בקרוב כל חבריך בארגון יידעו, בינתיים שמור רק לך את הסוד,, אגב, פריץ, מה שמו של ה,,?

פריץ: האוברשטורבנפירר?.

אלכס: כן,

פריץ: וילי, וילי שילר

אלכס: (כמדבר אל עצמו) נראה שמנסים להוליכו שולל.

פריץ: שולל? את מי?

אלכס: את גנרל פון וינקלר, קומץ זקנים מיליונרים שרידי האס אס, יושבים במפקדה. אני, אני מכיר אותם, את כולם.

פריץ: אם כן, יתכן שחלק מהם פועל מאחורי גבך? כלומר, קונספירציה?

אלכס: חלאת המין האנושי, כן, כך זה נראה, פשוט שטפו לו את המוח, אני, אני אגיע לפרגאוי במוקדם או במאוחר, אדאג לטפל בהם אחד אחד.

פריץ: אשמח להצטרף אליך אלכס.

אלכס: כל הכבוד פריץ,, איש חכם, למיטב ידיעתי הוא היה אחד מטובי הגנרלים ברייך השלישי,, בלעדיו הארגון שלנו לא היה יכול להתקיים,,

פריץ: אני מבין שהגנרל מממן באמצעותך את ה'כוחות העולים'

אלכס: הוא עזר לי לבנות את הארגון, שלח לי כל סכום שנדרש להקמתו והחשוב מכל, הוא מעריך ומוקיר את כישורי ופועלי למען הנאציזם סוציאליזם, ובמיוחד את הסיוע הרב שאני מגיש לאנשי אס אס נזקקים הפונים אלינו כידוע לך, בהמוניהם.

פריץ: ובכ"ז ולמרות הכל אלכס, משהו כאן לא מובן לי, למה שילר, האוברשטורמבאנפירר, אומר שהפקודה לעצור ולכלוא אותך באה ישירות מהגנרל פון וינקלר?

אלכס: (מודאג מאוד חובק את ראשו) אני לא מאמין שמישהו מעדת הזאבים הסובבת אותו במשך שנים הצליח לטמטם אותו עד כדי כך שהוא יהרוס אותי, את נשואי בתו וגם את הארגון המפואר שלנו, לגנרל יש חלק נכבד בהקמתו. אני בטוח שאנחנו יותר מדי יקרים לו מכדי שהוא ייתן יד למעשים אוויליים כאלה. או, פריץ, הקשב פריץ, יש לי בקשה, חשובה ביותר אליך, אני רוצה שתצור לי קשר דחוף עם סגני, אלטשולר.

פריץ: או, אמרת אלטשולר?

אלכס: כן פריץ, אסתפק בזה שתעביר לו הודעה קצרה.

פריץ: לעולם לא, בשום אופן,,

אלכס: למה פריץ?!,

פריץ: הוא יהרוג אותך! אלכס שמע בקולי, מוטב שלא תגרה אותו,,

אלכס: פריץ מה קרה לך, אלטשולר הוא סגני,,

פריץ:אלטשולר היה סגנך אלכס, שמע אותי, אני הרי לא חייב לספק לך מידע, ההיפך הוא הנכון, אסור לי לדבר אתך, ואלמלא היו לי ספקות באשר להאשמות הזדוניות כלפיך, הייתי כולא אותך בתא המיועד לך כבר בדקות הראשונות שקיבלתי אותך לידי.

אלכס; וודאי נפלה כאן טעות איומה, הקשב למה שאני אומר לך פריץ, פרידריך אלטשולר הוא לא רק סגני, הוא גם חבר, חבר נעורי גדלנו באותו הכפר.

פריץ: זה נכון אלכס, אני כבר שלוש שנים בארגון שלך לא היה קשה להבחין ביחסים הטובים ששררו בינך לבין סגנך, תתפלא לשמוע שלמרות כל זאת היום הוא ישמח לשסף את גרונו, או במקרה הכי טוב להכניס לך כדור בראש. היום אלכס, הוא רואה בך לא יותר מבוגד, יהודון איש המוסד הישראלי שהולך שולל את כל חברי הארגון.

אלכס: פריץ, אני לא מבין, מה, מזה, אולי מחול?, , אלוהים!, לאיזה מחול שדים נקלעתי!!

פריץ: אלכס, תירגע, אני אסביר לך, אנא, תקשיב לי, מאחר שאתה עצור כאן, אתה אינך יכול לדעת מה שקורה בארגון שעד אתמול היה ממש פאר היצירה שלך. ורק אני עדיין מאמין בצדקתך- במידה מסוימת-כמובן, בתנאי שלא יתברר לי מחר או מחרתיים, חס וחלילה, שהולכת גם אותי שולל. לפי שעה אני סבור שרצוי שתדע שהסיפור אודות תעלולך, כך- הם מכנים את מעשיך- שרק אלוהים יודע איך הם נבראו, הובא לידיעת חלק לא מבוטל מחברי הארגון ואנשי אס אס, ביניהם כמה קצינים בכירים שבעבר הענקת להם סיוע ובין היתר תמיכה כספית. כולם וגם סגנך בראשם שוכנעו שאכן, אתה הושתלת ע"י המוסד הישראלי בארגון, ועוד משהו לידיעתך אלכס, אלטשולר, מונה אמש על ידם לראש הארגון, במקומך! אלכס: זה לא יתכן, אלה פטפוטי ביצים פריץ! ובכלל איך לכל הרוחות! הייתי יכול להיות מושתל בארגון שמעולם לא היה קיים, עד שבאתי אני, אלכסנדר הולצר, והקמתי אותו במו ידי! אתה אומר לי שאלשולר,,

פריץ: כן אמרתי וזה לא הכל אלכס, הוא גם מונה בתוקף תפקידו החדש כראש הארגון- לאחד משלושת השופטים שבפניהם אתה אמור להישפט בשבוע הבא או לפי שהבנתי מכסימום תוך ארבעה עשר יום מאתמול.

אלכס: על מה ישפטו אותי, פריץ,?

פריץ: אוברשטורמבאנפירר וילי שילר. אב בית הדין, פרידריך אלטשולר- חבר נעוריי החביב וקצין האס אס האנס מולר. שכידוע דרגתו כדרגתך. נראה לי שמעכשיו לא נשאר לסגנך אלא להמתין להעלאתו לדרגתך: שטורמבאנפירר. ע"י האיש האמור להיות חותנך הגנרל פון וינקלר, סביר להניח שסגנך לשעבר כבר חוגג.

אלכס: הוא לא יזכה לזה, לעולם לא!,, פריץ, למרות כל הבלבול שבראשי אני מאוד סקרן לדעת. כן, בעצם מה שאני רוצה לשאול אותך ,,

פריץ: שאל אלכס, שאל.

אלכס: מה אתה עושה כאן? או, יותר נכון, למה בעצם בחרו דווקא בך לשמור עלי? , או במילים אחרות למה אתה בחרת להיות כאן?

פריץ: שאלת שלוש שאלות אלכס, ואני בשל ישרי הולך לענות לך עליהן בשתי מילים על אף שלא ינעמו לאוזניך אלכס,

אלכס:אני סומך על יושרך פריץ, האמת היא העיקר. תשבע לי בהן צדק.

פריץ: בהן צדק- אלכס: רגשי נקמה, זוהי האמת לאמיתה אלכס.

אלכס: רגשי נקמה? , איך זה? פריץ, לפי שהבנתי ממך עד עכשיו אתה מאמין בצדקתי.

פריץ: נכון, ואף על פי כן, אין שום סתירה בדברי, שאלת ואני עניתי לך,, אגב, חשוב שתדע שמלבדי היו עוד לפחות עשרה חברים שהתנדבו לטפל בך, ואתה יודע טוב ממני

את ההבדל בין לשמור עליך, לבין לטפל בך.

אלכס: אני מבין, קלטתי פשוט עוותו לכם את המוח.

פריץ: הסיתו את כולם נגדך, מכל מקום, טוב תעשה אם תבין שמבחינתי אתה בחזקת חשוד, כל עוד לא יוכח אחרת. מובן שאיני מוסמך לחרוג מהפקודות שניתנו לי כהוא זה, פירוש הדבר אלכס, שלפי שעה למרבה הצער אני מוגבל מכדי להושיע,

אלכס: למרות הכל פריץ, אני מעדיף את נוכחותך כאן יותר מכל מתנדב אחר.

פריץ: אתה וודאי חש בזה אלכס, שאני נוטה להאמין שנעשה לך עוול, אגב, שכחתי לומר לך שיתכן שסגנך לשעבר מתכוון לפגוש אותך לפני המשפט,,

אלכס: אלטשולר? מתי הוא בא?

פריץ: הוא עוד לא בא ואני לא בטוח שתשמח לראות אותו כשהוא מקושט בדרגתך

ובעוצמה שנשמטה מידיך כמפקד הארגון,

אלכס: אז הוא הוא,,

פריץ: אני מעדיף שהוא לא יראה אותך לפני המשפט, האיש מלא שנאה וזעם, ממש אש וגופריט .

אלכס: יפה מצדך פריץ, אני חייב להודות שבעיניי אתה איש ישר ומוסרי, למרות דבריך אודות רגשותיך כלפי.

פריץ: אינני מערב דבר בדבר

אלכס: אני יודע פריץ, קלטתי את המצב שבו אתה שרוי כמעט מתחילת מפגשנו המחריד כאן, אין לי כל ספק שמצפונך מעיק לך, נראה שאתה רגיש מטבעך לסבלו של הזולת.

פריץ: מאוד מחמיא לי

אלכס: אני מקווה שאצא מכאן בהקדם, והדבר הראשון שאעשה יהיה הטיפול באלטשולר, וסמוך עלי שהאיש שיעמוד לצדי לו יהיה אחר מפריץ צימרמן.

פריץ: אלכס, לזה לא ציפיתי זה ממש ישמח אותי.

אלכס: אמצא כבר איך לפצות אותך,,

פריץ: תודה לך, אינני זקוק לשום פיצוי, די לי בזאת שאראה אותך עוזב את המקום הזה, הבעיה היא, שלא נעים,,

אלכס: מה? מה מטריד אותך פריץ?

פריץ: אני חושש שהפקודות שהוטלו עלי יקשו עליך את החיים במקום הזה שבלאו הכי הוא כל כך אפל.

אלכס: פריץ, אתה הרי לא חדש בארגון, מי כמונו יודע שפקודות חובה למלא, אנא, אל

תדאג לי, אם זה עניין של יומיים שלושה אני נכון לסבול.

פריץ: אני מקווה, למרות שההאשמות,,

אלכס: ההאשמות הן לא רק מוזרות, אלא זדוניות בעליל.

פריץ: מצבך בלתי נסבל. לפי שעה לא ניתן להגדירו במילה אחרת מקטסטרופה, אבל מצד שני יתכן מאוד שמדובר כאן במהומה על לא מאומה, במקרה כזה אני בטוח שתדע לטפל באלה שגרמו לך את העוולות והביזיונות בהם אתה שרוי כעת;

אלכס: שרק אצא מכאן,, בינתיים אינני יכול להתעלם מהעובדה שאני כבול וקבור במחנה השמדה,,

פריץ: אתה תצא מכאן, אלכס, אני לא אוכל לסבול אבסורד כזה, שאדם כמוך ישלם מחיר כל כך יקר רק משום שאיזה בן בלייעל זומם לחסל את הקריירה המזהירה שלך, אני יודע שכל החברים ב'כוחות העולים' הוקירו את פועלך והחשוב מכל ראו בך לא רק מפקד נפלא, אלא גם אבא.

אלכס: מה לומר לך פריץ, המילים חדרו לעומק לבי, לעומת כל זאת אני שואל את עצמי למה פריץ צימרמן, האיש הלבבי הנאמן לי ולארגון, חושש ממני?

פריץ: חס וחלילה. אלכס, כבוד רב אני רוחש לך,,

אלכס: אם כך למה לא תשחרר את המפקד הנערץ עליך, לפחות מהאזיקים?

פריץ: הלוואי ויכולתי אלכס, בשמחה רבה הייתי מחלץ אותך מכאן לו רק יכולתי, אינני יכול להפר פקודות שניתנו לי במפורש,,

אלכס: חשבתי,,

פריץ: האם לא לימדת אותנו שחובה למלא פקודות?

אלכס: נכון פריץ, איך לומר לך, נראה שטעיתי, זה, וודאי בגלל הייאוש הנוראי,, ובכל זאת יש לשקול כל דבר לגופו אולי תימצא שמדובר כאן במקרה חריג פריץ, למשל, מה אני עושה כאן?.

פריץ: אני מבין אותך אלכס, לו הייתי במקומך אולי הייתי משתגע, אבל לך זה לא אמור לקרות משום שהחלטתי נחושה לגלות מי הם הארורים חורשי המזימות נגדך.

אלכס: אני סומך עליך פריץ. (חובק ראשו, פניו מופנים לרצפה, דממה, אחר מתאושש)

יש לי רעיון, פריץ, רעיון נהדר, ואני בטוח שיתקבל גם על דעתך, שומע אותי?

פריץ: וודאי שומע,,

אלכס: אבל לפני כן הייתי רוצה לשאול אותך שאלה,

פריץ: אוזני קשובות לך, אלכס.

אלכס: ענה לי במלוא כנותך,,

פריץ: עשיתי זאת מלכתחילה, כלומר, מהרגע שהגעת לכאן אלכס. מה השאלה?,,

אלכס: איך היית נוהג בי, אם אתה, פריץ, היית בטוח בכל מאת האחוזים שאני נקי מכל

הפשעים המיוחסים לי?,,

פריץ: הבנתי את שאלתך, ותשובתי הכנה והאמתית, אם אפשר להתבטא כך היא שהייתי

מוכן להסתכן למענך, הייתי מוציא אותך לחופשי מיד ומבלי לחשוב פעמיים.

אלכס: יפה מאוד? ומה עם ההוראות ו?,,

פריץ: אלכס, עם כל הכבוד שאני רוחש לך ולדרגה שלך, אומר לך את דעתי:

אין חוקים, אין פקודות, אין הוראות, אין הנחיות, אין דרישות, כל אלה אלכס לא תופסים

ולא תקפים כנגד חפותו של אדם. ובמילים אחרות לא הייתי פוגע בשום אדם חף מפשע גם

אם הפקודה הייתה באה מאלוהים בכבודו ובעצמו!

אלכס: מאוד מרשים פריץ,,

פריץ: וזה בשל העובדה שכל הדברים שמניתי הם פרי המצאתם של בני אדם, לע"ז מצפון

והגיון מושרשים במוחו של כל אחד מאתנו, אלה שני ערכים נשגבים המנחים אותנו לאורך כל

חיינו, חבל רק שהאלמנטים הנעלים הללו לא תמיד מנוקזים באותה מידה בתובנתם של כל

בני האדם.

אלכס: דברים חכמים פריץ, אני ממש מתפעל מהם אך יחד עם זאת אני מבין שספקותיך

רבים כלפי, שאם לא כן,,

פריץ: לא כפי שאתה סבור אלכס, הרי אמרתי לך שאתה יכול לסמוך עלי, ושלא אזדקק ליותר

מיומניים שלושה כדי שאוכל לפעול לפי מצפוני כלפיך, בוא נשמע מה הרעיון,,

אלכס: ובכן, לפי שכבר אמרתי אני מבין עכשיו שכמה אנשי אס אס מעורבים במזימה,,

פריץ: למה דווקא אנשי אס אס? הרי אנחנו תומכים בהם, גם בכסף

אלכס: לא הכל אתה יודע פריץ, כבר לפני שנתיים הגיעו לאוזני צעקותיהם על גנרל פון

וינקלר, בטענה שהוא סוחט מהם את כל כספם למען הארגון שלנו, לפי דעתם אין עתיד לארגון וכי לא תצמח שום תועלת מקיומו, כן, הרי אני מכיר אישית כל אחד מהם, כידוע אני נוסע כל שנה לכנס המצומצם שהם מקיימים בפרגוואי, תוך כדי כך היה לי מספיק זמן כדי ללמוד שמדובר בקבוצת קצינים בעלי דרגות בכירות, שחלק לא מבוטל מהם צבר הון עתק בימי המלחמה באירופה, ולמרות זאת הצליחו לברוח לאמריקה הדרומית בעזרת הוותיקן, עד היום אני לא מסוגל לתפוס איך הכס הקדוש, וודאי בהסכמתו המלאה של פיוס השנים עשר, ארגנו להם דרכונים, סייעו להם להימלט למרות שידעו שהם גנבו ושדדו את אירופה, רוקנו אותה מאוצרותיה ממש מתחת לאפו של האפיפיור, האבא שלי, אבי, זכרו לברכה, לחם למען עמו והפירר, נהרג בחזית המזרחית כשבו בזמן שדדו בני העוולה האלה את אירופה, למיטב ידיעתי, כל הכספים שהגנרל הצליח להוציא מהם עבור ה'כוחות העולים' עד היום לא היו יותר מפיניץ, פיניץ כמו שהאנגלים המושתנים אומרים, נראה שגם "דרזדן" הייתה בשבילם לא יותר מפיניץ, אנחנו יודעים שאנשי האס אס באמריקה הדרומית מוציאים הון תועפות לשמירה על חייהם מפני הנוקמים היהודים והמוסד הישראלי, הבנת פריץ, לא מדובר כאן באנשי אס אס מסכנים שמילאו חובתם באומץ וביושר הנזקקים עד היום לקיום משפחותיהם מאז סיום המלחמה, אלא בשודדים רודפי בצע מרושעים, וכעת לפי שנראה לי כמה מהקרפדות המזדקנות האלה זוממות לחסל אותי כדי לפורר את הכוחות העולים, ארגון שכבר מתחילת בנייתו נשבעתי להקדיש לו את כל חיי.

פריץ: למדתי ממך דברים חדשים עכשיו גם לי זה מובן, אם זו באמת מטרתם כלומר, להרוס את הארגון, הרי שמבחינתם הם עשו את הצעד הנכון, כי הם יודעים אלכס, שמלבדך אין איש בארגון שיהיה מסוגל לעמוד בראשו, וודאי לא אלטשולר החלשלוש.

אלכס: בדיוק כך פריץ, עכשיו אתה מעודכן, וכך הם חושבים לשמור על הונם בשלמותו,

עד יום מותם-והיום הזה לא רחוק, חלק מהם כבר היום חי עם רגל אחת בקבר והגרוע מכל הם חיים בפחד איום כמו חיות נרדפות.

פריץ: בקיצור אלכס, קומץ של בני עוולה, מחריד לשמוע, אגב, בארגון יודעים שאתה שונא אותם כל כך?,

אלכס: לו רק יכולתי, הייתי יורה בראשם של כמה מהם בהנאה רבה, בכלל אם יש ביניהם בן אדם הגון אחד, הרי הוא הגנרל פון וינקלר.

פריץ: ובכ"ז אלכס, אולי הם מאמינים בתום לב, שאכן, אתה איש המוסד, שהושתל בארגון,?

אלכס: לא, בשום אופן, פשוט מדובר כאן באנשי זדון מזהמים, שגמרו אומר לחסלני.

פריץ: הבנתי, אם כך, אלכס, בוא נחשוב ביחד,

אלכס: הרעיון שלי הוא פשוט, פריץ, יכולנו לקצר את הדרך, לדעתי חובה עלינו לפעול כעת כמה שיותר מהר, ככלות הכל אני לא יושב כאן בבית הבראה, וגם לא במלון חמישה כוכבים כמו הילטון ברומא,

פריץ: (פורץ בצחוק) חה, חה, חה-חה,, (ואחר מקנח דמעותיו) או, אלוהים! סלח לי על

שאני צוחק במחנה הארור והמזווע הזה- פרי יצירתך הגאונית!!

אלכס: (לא שומע את דבריו של פריץ) אה, פריץ, האם ראיתי אותך צוחק?

פריץ: זה בגלל הילטון ברומא, פשוט המשוואה הזו,,

אלכס: דומה, שראיתי אותך מקנח דמעות.

פריץ: נכון, אלכס.

אלכס: אולי גם בכית,?

פריץ: אולי, כמה דמעות .

אלכס: יכול להיות שזה בגללי, פריץ?

פריץ: וגם בשל תחושת חוסר האונים שבה אנחנו תקועים מאז הובאת לכאן.

אלכס: תקשיב פריץ, חשבתי על פתרון נהדר, שמע,,

פריץ: זהו הרעיון?

אלכס: כן, שמע אותי פריץ, הרי אנחנו יודעים שלטענתם אודות יהדותי אין בסיס, מובן שבסה"כ מדובר בטענה בזויה ומתועבת

פריץ: אני מסכים אתך.

אלכס: נהדר תשובתך מראה שאתה ממש מבין אותי, שמע אותי עכשיו,, אתה איתי?

פריץ: אוזניי קשובות לך.

אלכס: ובכן כדי לא לתת להם לבצע את זממם ולגרום ע"כ להריסתו של הארגון המפואר שלנו, ישנה לדעתי רק דרך חכמה אחת, אתה פריץ, משחרר אותי,,

פריץ: מה?

אלכס אתה מוציא אותי מכאן, חכה פריץ, שמע עד הסוף אני אלך לדרכי. שים לב, אני

הולך אבל, לא לפני שאפשיל את מכנסי לפניך, ואתה כמובן תיווכח לדעת שאני נוצרי בדיוק כמוך ואז,,

פריץ: או, מה קורה אתך? אני צריך לבדוק אם אתה נוצרי? אלכס, אנא, ממך הנח

לשטויות,,

אלכס: תן לי לגמור, הרי אני לא אידיוט, מובן לי שאתה יודע שאני נוצרי אוונגלי בדתי

אבל חשבתי גם עליך, פריץ, אינני רוצה שיפגעו בך, לפי דעתי פריץ, אם אתה תספר להם

ששחררת אותי אך ורק אחרי שנוכחת לדעת שהם טועים, אתה מסביר להם שבדקת אותי אחרי שפקדת עלי להוריד את מכנסיי בנוכחותך ושראית במו עיניך שאני נוצרי כמוך,,
פריץ: אלכס, אלכס, אתה חוצה גבולות, איזה רעיון זה?, איך אפשר להעלות על הדעת שטות כזו, אדם חכם כמוך, עם כל הכבוד לך, אני לא תופס איך צץ לך לפתע רעיון נטול שמץ של היגיון,,
אלכס: שמע פריץ!,,

פריץ: שמעתי אותך ואני מבין שמאחר שאתה שרוי במצוקה נוראית אתה מעדיף שנשלה את עצמנו ונניח למשל, שאנחנו משחקים בשכונה שלנו בשוטרים וגנבים, או במשהו דומה לכך, אלכס זה לא ילך, לחשוב שיש לנו עניין כביכול עם כמה אידיויטים מטומטמים,,
אלכס: אולי אתה צודק, אבל,,

פריץ: אין אבל, אני כמעט בטוח שאם יתברר לאוברשטורמבאנפירר, ששלחתי אותך לחופשי הוא ישלוף את אקדחו ויכניס לי כדור בראש,, אתה יכול לערוב לכך שהוא לא ירה בי?

אלכס: אני מצטער פריץ, אולי,, האמת היא שאני מחפש כל דרך שתוציא אותי מהמקום הזה, אין לי ברירה, אני עדיין מאמין שהתוצאה של יציאתי מבית הקברות הזה תהיה ששנינו נהיה מרוצים ומסופקים, פריץ, אם אני יוצא מכאן אתה הופך להיות סגנו של מפקד ארגון הכוחות העולים בכל גרמניה, דרגתך תהיה האופטשטורמפירר, כלומר, דרגה אחת מתחת, וכשאקבל בשנה הבאה את דרגת האוברשטורמבאפירר כפי שהבטיח לי

הגנרל שלנו, פון וינקלר, אתה פריץ צימרמן, תועלה אטומטית לדרגה הנוכחית שלי. אני כבר החלטתי. ולזה אני חותר, כן, ובאשר לאלטשולר לא שכחתי, לאחר שאוריד אותו מדרגתו אשלח אותו לכל הרוחות, ולא לפני שהבחורים שלנו ישברו לו את העצמות,
אבל כרגע, לצערי הרב אני חש שדבריך הוציאו לי את כל הרוח מהמפרשים.

פריץ: אני מבין אותך אלכס, אין לי כל ספק שנוכחותך במקום הזה השפיעה על מצב רוחך בצורה קשה ובצדק, במחנה הזה כידוע לנו הושמדו מאות אלפי יהודים

אלכס: הושמדו כאן והושמדו שם ובכ"ז נשארו עוד מיליונים רבים, נראה שהיינו צריכים להשמידם בו במקום, גרירתם למחנות השמדה שהוקמו עבורם והעברתם ברכבות גרמו לבזבז זמן יקר, מה עוד שהצבא היה זקוק לרכבות הללו כמו אוויר לנשימה, בעניין זה היו צריכים ללמוד מהאיינזצגרופן שכמעט שלא ניזקק לרכבות ולמחנות, דוגמה הכי טובה ראינו אצל אוטו אולנדורף, שתוך זמן קצר יחסית, חיסל תשעים אלף יהודים בלי ארובות מעשנות שחנקו את חיילנו, בלי מחנות ובלי רכבות, היהודים הארורים האלה,,

פריץ: (לא יכול להתאפק) שתוק!! בלום את פיך, אידיוט!!!

אלכס: מה?! או אלוהים! אתה, פריץ! אני לא מאמין למשמע אוזניי, אתה פתאום מרחם על יהודונים? איזה אבסורד לחשוב,,!!

פריץ: (מאופק) אלכס, אמרתי שאתה אידיוט, ואני לא חוזר ביי!!

אלכס: אני שטורמבאנפירר!,,

פריץ: (שוב מרים את קולו) תן לי לדבר לכל הרוחות!! הר שטורמבאנפירר, תקשיב

לי, תחדיר לך לראש, אדון אלכסנדר הולצר, לפי מיטב ידיעתי אתה עומד להיות מוצא

להורג בתוך זמן קצר, יומך הולך וקרב.

אלכס: אמרתי רק,,

פריץ: לא גמרתי!,, חשוב שתבין אדוני. האיש היחידי שיכול להציל אותך ממוות בטוח, זה אני, פריץ צימרמן, וכבר מהשעה הראשונה שהגעת לכאן, אני מתלבט ושואל את עצמי איך אני יכול להציל את חייך מבלי לסכן את חיי, אני מחפש את הדרך להוציא אותך מכאן בסיכון מינימלי, לעומת זאת, אתה בא אלי עם רעיונות חסרי כל הגיון ומוצא גם זמן לפטופטים חסרי ערך למצבך הטראגי, אולי תוכל להסביר לי עכשיו מה הקשר בין הסיפור שלך על היהודים והעשן מהארובות, שחנק את חיילנו, ולמה בכלל אתה מזכיר את אוטו אולנדורף, והאיינזאצגרופן, האם הם יכולים לעזור לנו?,,

אלכס: אדוני, אתה היית הראשון, שהזכרת שבמחנה הזה הושמדו מאות אלפי יהודים,,

פריץ: נכון אדוני, אבל אתה לא נתת לי לסיים את המשפט, בסה"כ רציתי לצטט את הדברים החמורים שאמר עליך קצין האס אס אוברשטורמבאנפירר אלפרד פון שטאובר, שגם הוא היה בעבר אחד מידידיך, הנה, אני אצטט לך מילה אחר מילה, רק רגע בבקשה(מחטט בכיסו ומוציא דף נייר מקומט) תקשיב בבקשה: אחרי ששמענו את הבשורה המזעזעת אודות אלכסנדר הולצר, המרגל היהודי המתחזה שפעל במשך שנים מתחת לאפנו, כשליח המוסד וגרם לארגונו נזקים אדירים ובלתי הפיכים, אני מציע להעבירו בהקדם מביתו שבקליינדורף, היישר למחנה השמדה וי 34 שבו הושמדו במהלך המלחמה מאות אלפי יהודים, לדעתי יהיה זה המקום המתאים ביותר להוצאת היהודון הזה להורג, אני ממליץ להעמידו לפני כיתת יורים. עד כאן דבריו של ידיך הטוב האנס פון שטאובר, קצין בכיר לשעבר באס אס. אתה קולט?,,

אלכס: כן פריץ, קולט, אני קולט בלב כבד ומזועזע עד לשד עצמותיי, החיות המושחתות האלה החליטו לקטוע את חיי, החקירה מחר והמשפט שיבוא אחריה יהיו מבוימים, כך יוכלו לספר לחברי הארגון שנעשה משפט צדק למרגל היהודי המתחזה, יצחק ולדמן, הנה יש לך כאן הוכחה חותכת מדבריו של אלפרד פון שטאובר, אין צורך להיות חכם כדי להבין שמדובר בקנוניה, שטאובר חורץ את דיני למוות, ללא חקירה וללא משפט, אם שטאובר מרשה לעצמו להורות להוציאני להורג זה סימן ברור שגם לו שטפו את המוח, לפתע כולם רוצים לשתות את דמי ו,,

פריץ: זהו כמו שאומרים אצלנו, שור נפל- רבו שוחטיו!

אלכס: בדיוק כך,, רגע פריץ, איך אמרת? שור נפל?,,

פריץ: רבו שוחטיו,

אלכס: מאיפה זה בא לך?

פריץ: זה מה שמתבשל נגדך,, ולמרות זאת אלכס, לא אפסו כל התקוות, בוא נחשוב יחד,,
אלכס: על מה לחשוב פריץ, הם כבר הרעילו את כל הבארות, אם פון שטאובר שהיה אחד
מטובי ידידי גוזר עלי,,

פריץ: אבל, קרוב לוודאי שהוא לא היה היחיד,, אלכס עזוב את פון שטאובר, איפה הידידים
הנאמנים לך, מה עם אנשי האס אס, אלה שכל כך הקפדת לעזור להם, איפה החברים
שלך?,,

אלכס: חזיז ורעם! פריץ, הכנסת לי רעיון לראש, אלוהים, איך לא חשבתי על האפשרות
הזו,,

פריץ: אתה זקוק לאנשים שיהיו מוכנים ממש להילחם על חיך,, יש לך כאלה?,,

אלכס: יש לי, וודאי שיש, פריץ, אני הולך לתת לך רשימה סודית ביותר של ארבעה מטובי
חברי, החבר'ה האלה עד כמה שאני יודע הם היחידים שילחמו עבורי עד טיפת דמם
האחרונה.

פריץ: זה בדיוק מה שאתה צריך, האם כולם זמינים כלומר, ארבעתם חיים בגרמניה?
אמרת רשימה סודית, האם?,,

אלכס: כולם בגרמניה, אחד מהם מסתתר בסביבת מינכן, אל השלושה הנותרים תצטרך
לעשות כמה נסיעות, פריץ, תן לי ניר ועפרון בבקשה, או לא, יש לי כאן עט, תן לי נייר
רק נייר.

פריץ: קח בחשבון שיש לנו לא יותר משלושה ימים

אלכס: אבל יש לך מכונית, ואני סומך על סגני החדש: האופטשטורמפירר, פריץ צימרמן,
שיבצע את המשימות שאני מפקדו מטיל עליו, על הצד הטוב ביותר.

פריץ: אתה יכול לסמוך עלי מפקדי, הר שטורמבאנפירר.

אלכס: (תוך כדי כתיבת הרשימה) אגב, פריץ, אלטשולר- שיישרף חיים! היה מצדיע לי
במועל יד ובהייל היטלר, מה קרה לך?

פריץ: ברצון רב ובהנאה רבה הייתי מצדיע לך אלכס, אך הצדעה כזו במצבך הנוכחי ובמקום
הזה, לתפיסתי יהיה בה משום פגיעה בכבודך ובכבודו של הפירר, לעומת זאת אשמח מאד
לעשות זאת עם היותנו מחוץ למחנה הארור הזה, ואני מאמין שיהיה זה בקרוב מאוד אלכס.

אלכס: פריץ, הנה הרשימה, אני רוצה שהרשימה הזו תושמד עם סיום המשימה, טו

תעשה אם תעלה אותה באש, כך שאיש מלבדך לא יראה אותה. מדובר כאן בחברים יקרים מאוד שמילאו חובתם לעם ולפירר בתום לב,

פריץ: אני מבין שכולם אנשי אס אס.

אלכס: כל הארבעה מבוקשים ע"י השלטונות, והמוסד הישראלי רודף אחריהם כבר שנים אפילו סגני, לשעבר' אלטשולר, אינו יודע היכן הם מסתתרים, הוא חושב שגם הם ברחו לאמריקה הדרומית.

פריץ: מה זה? אני רואה כאן שמונה שמות?

אלכס: נכון פריץ, השמות מצד ימין הם השמות הבדויים שלהם, והשמות האמתיים מצד שמאל של הרשימה,

פריץ: אה, הבנתי, (קורא מהרשימה) פשוט, אלפרד שפינדלר- הוא וולפגאנג שניצלה,,

אלכס: כן, ויוהאן גרבן הוא,,?

פריץ: גאורג שוורצמן.

אלכס: בדיוק כך, תבדוק בבקשה את הכתובות שלהם,,

פריץ: אני רואה,, מזה? שפטהאוזן, אוי, אוי, אתה יודע איפה זה?

אלכס: ליד המבורג.

פריץ: איזה המבורג אלכס, במקרה השם הזה, שפטהאוזן, זכור לי מילדות, כפר נידח שכוח אל, לפחות עשרה ק"מ דרומית להמבורג. סוף העולם, אינני מבין למה בן אדם בוחר לקבור את עצמו בחור כזה.

אלכס: זה מאוד פשוט, שם הוא בטוח שלעולם לא יגיעו אליו,

דודיק: וודאי איש חכם,

אלכס: ולפי הידיעות שהוא העביר אלי הוא מתבסס מבחינה כלכלית וחי באושר ובשלוה, יחסית כמובן.

פריץ: למה רודפים אותו?

אלכס: כל הארבעה שירתו במחנות, ועוונם היחיד הוא שטיפלו ביהודים לפי הנדרש,,

פריץ: הבנתי,

אלכס: טוב זה רק וולפגאנג שניצלה, אתה יכול להתנחם בזאת ששלושת האחרים חיים

במקומות יותר קרובים יחסית,,

פריץ: רגע, פרנקפורט ואכן, לידיעתך אלכס, הנסיעה לאכן, שלוש וחצי שעות רק כיוון

אחד, אבל מה לומר לך מאחר שהזמן דוחק,,

אלכס: פריץ אתה הולך לבצע משימה קשה, הכל תלוי בך פריץ.

פריץ: היא לא תהיה קשה אם החברים שלך יבינו את חומרת מצבך וישתפו איתי פעולה, באשר אלי אלכס, אתה יכול לסמוך עלי, לא לחינם אני נמצא כאן,

אלכס: אל תשכח שאתה סגני, הרי אם היה לי שמץ של ספק ביושרך ובכישוריך לא הייתי מעלה בדעתי לעולם להעלותך לדרגת האופטשטורמפירר, וכמובן שלא הייתי מוסר לידיך

רשימה כל כך חשובה וסודית כמו הרשימה שבידיך,,

פריץ: עוד תיווכח לדעת שלא טעית, אלכס, אגב, איפה הם שרתו,

אלכס: אתה תראה אותם פריץ, כל הארבעה הם אנשים טובים ואוהבי אדם, כאמור כל חטאם הוא שהם שירתו במחנות, אתה וודאי יודע שהמשימות שהוטלו עליהם נוכח הרכבות העמוסות שהגיעו יום יום שעה שעה למחנות היו די קשות, ולפי שידוע לנו הם ביצעו את המוטל עליהם, ואף מעבר לכך, וזה מתוך אמונה שהם משרתים את העם ואת הפירר. ולעומת זאת, במקום להעריך ולהעריך אותם, העם המבולבל שלנו הפנה להם עורף כדי לזכות באהדתם של העמים שרק אתמול תכננו את השמדתו.

פריץ: הם בהחלט ראויים לתמיכת העם,, אינני מבין, האם יתכן שלפתע העם הגרמני

משנה כוון במאה שמונים מעלות כלפי בניו שחרפו נפשם למען ארצם.

אלכס: העם שלנו הוא עם של כפויי טובה ופחדנים, גרמניה כולה הייתה חייבת להצדיע

להם.

פריץ: אני מכל מקום אעשה הכל כדי לפצות את ארבעת הגיבורים הללו, לפחות משהו שיוקדש להם ממני שיכסה לפחות חלק זעיר, אפילו חלקיק על עמלם זיעת אפם במחנות, אני חש חובה לתרום להם, את חלקי, וכבר עכשיו צצים לי כל מיני רעיונות איך לשחרר אותם מהמרדפים אחריהם. אחרי עשרים ושתיים שנים של רדיפות ומחבואים מגיע להם קצת שקט ושלוה.

אלכס: אמרתי שאתה איש מצפון, אני רק לא יודע עד כמה תוכל לפצותם, מכל מקום יישר כוחך, פריץ. הזמן יעשה את שלו, אנחנו זקוקים לכמה שנים טובות, אגב, אל תשכח להציג

את עצמך כסגני, כלומר, כסגן מפקד ארגון "הכוחות העולים", כן ואל תתבייש להדגיש את דרגתך החדשה.

פריץ: מובן מאליו אלכס, האופטשטורמפירר,, (פריץ, עייף, מראה את שעונו לאלכס

ומכוון אותו לכוון תא הלינה שלו, אלכס, מציינת) בתא אוריד מידיך את האזיקים.אלכס.

אלכס: כן המפקד!

פריץ: בבקשה?

אלכס: אמרתי כן המפקד

פריץ: אני המפקד שלך? מיין שטורמבאנפירר?!

אלכס: בהתחשב בכל המאמצים שאתה הולך להשקיע למעני ולמען ארבעת,,הגיבורים שלנו שניצלה וחבריו, אני מוכן לציית לכל הוראותיך.

פריץ: אלכס הפעם, אני מופתע מדברייך אתה מפקד הכוחות העולים, משליט הדיסציפלינה והסדר הנוקשים בארגון, ללא פשרות, חברים לא מעטים בארגון ממש רועדים כשאתה מפנה את כעסך כלפיהם.

אלכס: כאן אתה המפקד! אתה הרי מעולם לא הכעסת אותי.

פריץ: מקובל עלי, עד שחרורך מכאן אלכס,,

אלכס: רגע פריץ, לא סיכמנו את דרכי הפעולה לשחרורי ע"י ארבעת החברים,,

פריץ: אלכס אתה יכול לסמוך עלי שאשמח מאוד לפגוש את חבריי היקרים אני מבטיחך נאמנה שאני אישית אדאג להעניש ללא רחמים את בני העוולה וחסרי המצפון.

אלכס: אגב, פריץ, תשאיר לי את הטיפול באלטשולר,

פריץ: מה!

אלכס: אני חייב לטפל בבן הכלבה הזה במו ידי, שיזכור אותי להרבה שנים

פריץ: אם זה רצונך, אין לי בעיה למלא את בקשתך
אלכס: נראה שלא נשאר לי אלא לאחל לך הצלחה, במשימתך החדשה הר, האופטשטורמפירר פריץ צימרמן.

תמונה שניה

בחוץ עלה השחר, דודיק רוזנצווייג יוצא אל המחנה השרוע לפניו, אחרי שהוא נחלץ מהמדים ומהקסדה בשאת נפש, צועד אט אט תוך שהוא סוקר בשקיקה ובעצב את המבנים הישנים במחנה, עד שמגיע למבנה עם, המקלחות! לא הרחק ממבנה הקרמטוריומים, הבמה מוחשכת בהדרגה, צפירות רכבות מזדקרות ממרחקים, קרבות והולכות, דמעות שוטפות את פניו בעמדו דומם.

קריין:

דוד רוזנצווייג

נולד במינכן-גרמניה ב-1937

(ברקע, נשעמעת המולת הורדת המובאים למחנות מהרכבות:
נביחות כלבים משוסים, קולותיהם של הקורבנות הזועקים חרישית לשמים)

קריין

בא ממרחקים מעבר לים

להוזיל דמעות מכאובי נעוריו

על אפר יקיריו שפוזר ברוח

על נדר שנדר למתיו.

כאן קיר המוות והגדרות שחושמלו

כאן תאי הגזים והכבשנים שהובערו

כאן אחותו כאן אחיו כאן אמו כאן אביו

קריינית

אושוויץ, 1943 מכונת ההשמדה הנאצית המשומנת היטב הולכת ומשתכללת מיום ליום.

תאי הגזים והמשרפות במחנות המוות פרי המצאתם הגאונית של הנאצים בני העם הגרמני

דור מרצחים מזן חדש בלתי ידוע בהיסטוריה האנושית שקוע כל כולו בהכחדת בני אנוש. רכבות עמוסות לעייפה, מטעני אדם מכל רחבי אירופה, אנשים למיליונים נעקרים מבתיהם, נגררים לרכבות בהמות, מצייתים לפקודות חיילי הרשע חמורי הסבר וקשוחי הלב, לקציניהם ולכלביהם המשוסים בקורבנותיהם המפוחדים-אכולי השפלה עד עפר ממרמס

כבודם וכבוד יקיריהם במגפי קלגסי מלכות הגזע והרשע, כאן במחנות המוות מתחת לשמים השלווים, מובל עם לטבח, לא כנופל על נשקו ולא כלוחם על אדמתו, אלא בכוח הרמייה והזדון של שלוחי רעיונות האופל- לגבור על אזרחים שלווים חפים מפשע, אנשים נשים וטף, נשים הרות ועוללים, עקרום מן השורשים וכצאן שולל הוליכום אל מותם, רכבות מגיעות ליעדן עמוסות עד אפס מקום וחוזרות ריקות, כל רכבת ומטענה האנושי בני אדם חיים, יהודים לרוב, בלי מזון בלי מים וכמעט מבלי אויר לנשימה והקרונוט דוהרים בשצף, לכל קרון חלון קטן שדמויות מבוהלות מציצות מבעדו בשארית כוחן, מתאמצות לסקור את נתיבי ייסוריהן בדרכן האחרונה לקול צפירות ארוכות נושאות בשורות ממרחקים רוויות ערגה וגעגועים לעבר החולף ונמוג בכורח המציאות האכזרית, ורק סבלם מנבא להם את הבאות, כל קרון וחלון קטן מסורג בחוטי טייל דוקרניים, ובתוכו מחנק וצחנה דוחק ואפיסת כוחות וגברים המתאמצים להחזיק מעמד על אף תשישותם הנוראה, ונשים מתעלפות לנוכח הילדים הגועים בידיהן, והרכבת טסה לכוון בלתי ידוע, וסיוטי אדם מבעיתים, ופחדים נוראים מן הבאות, והדרך עודנה ארוכה והסבל כבד מנשוא ואין יודעים שגורלם נחרץ למיתה ואין חמלה

ואין רחמים ואין מציל ואין מושיע ואין למי לשאת תפילה כי השמים טרם ניעורו משלוותם והדממה שוב ושוב נחרשת מכוח עוצמתן של רכבות נוספות המובילות שאולה, ונהג קטר פולני מיוזע ממלא חובתו נאמנה, חוגג את זיעת אפיו ופרי עמלו בבקבוק וודקה ובטפיחה על השכם שקיבל מאדוניו ובכאלפיים איש ואישה ותינוקות של בית רבן שהביא לדרכם האהרונה,, השעה שלוש ושלושים לפנות בוקר, עוד רכבת אחת מיני רבות קרבה למחנה המוות, לילה חשוך וקר, קטר עיקש פורץ מן העלטה בשאגה הקורעת בשאונה את דממת האופל המאיים, גוף אימתני כדרקון ענק, חום כהה, ספק שחור שועט על פסי פלדה שחוקים מכובד רכבות אין ספור, עוד משלוח אחד מגיע אחת מגיע ליעדו הסופי.

תמונה שלישית

אוברשטורמבאנפירר וילי שילר- הוא בן ציון אורן

על הבמה: סוויטה בבית מלון ברמה בינונית, בנץ, יושב אצל השולחן בסלון, מעיין במספר טפסים תוך כדי עישון סיגריה מידי פעם מוסיף הערות או מוחק בעט שבידו. אחר קם ניגש לארון נוטל לידיו ספר מציץ בו חוזר לשולחן. צלצול נשמע בדלת, בנץ בודק את אקדחו מחזירו אל בית שיחו וניגש לפתוח.

בנץ: כן, מי שם ?

דודיק: בנץ, זה דודיק!

בנץ: (פותח) דודיק.

דודיק: היי בנץ.

בנץ: ברוך הבא דודיק,, וודאי עבר עליך לילה קשה

דודיק:(נראה תשוש ומתוח) אל תשאל אותי בנץ, אני,,

בנץ: דודיק, אני מאוד מצטער שלא יכולתי להתלוות אליך בביקורך במחנה, אני מבין שהיותך שם לבדך, חווית חוויות נוראיות,,

דודיק: בכיתי כמו ילד קטן, אתה לא תאמין בנץ, נתקעתי ליד הכניסה למקלחות הגז, לא הרחק מהקרמטוריומים, במשך שעות (בנץ, מבחין בדמעות הזולגות מעיניו, קרב לחבקו)

עומד על רגליי ומחכה להורי שיבואו לקחת אותי אליהם,, הזמן חולף, ואני, אני אינני יכול לזוז ממקומי, כאילו רגלי סומרו לאדמה, עיניי שלוחות למשרפות מהופנט מהאווירה האופפת אותי לבי פועם בחוזקה וגופי בוער באש, לפתע אני שומע את עצמי זועק לכוון המשרפות: אמא אבא שרה'לה שלי'מ'ה אני כאן דודיק,אני דודיק!! קראתי להם שוב ושוב, הם לא הופיעו, שעות חלפו ואני לא מש ממקומי,, לבסוף שלפתי מכיסי פתק שהוצאתי

מהולצר נופפתי בו להורי שוב שמעתי את עצמי זועק אליהם בזעם: אימא ושרה'לה, הרוצח שניצלה לא יפגע בכך יותר, תפסתי את שניצלה, אימא שניצלה, רוצח ההמונים בידינו!! הוא חייב לשלם את המחיר, הרוצח שניצלה לא יחמוק מידי הוא ייענש,, לפתע נגלו לעיניי צללים קרבים אלי מהמשרפות, אט אט הפכו הצללים לדמיות חיות, תחילה הבחנתי באמי נושאת בזרועותיה את שרה'לה ומיד לצדן צעדו אבי ושלי'מ'ה אחי בן הארבע אווז בידו.

בנץ: או דודיק!,,

דודיק: ואני פותח בריצה אליהם בכל כוחי לחבקם ולנשקם, חשתי שחלומי מתגשם, כולי קורן מאושר, רץ לקראתם בזרועות פתוחות וקורא שוב אמא, אבא,שרה'לה, שלי'מ'ה!! כל כך קרוב הייתי לחבק אותם,,

בנץ: תמשיך דודיק, ייטב לך אם תוציא,,

דודיק: זה הסוף בנץ, מצאתי את עצמי שוכב על הארץ, נראה שמרוב התרגשות אבדתי את ההכרה, חלף זמן מה עד שהבנתי שהיה זה אחד מהסיוטים הרבים שתקפו אותי מאז ששחררתי מזוועות המחנה הזה.

בנץ: אני יודיע הכל על הסבל שלך, מאז הגעת לארץ עם עליית הנוער, גדלת בקיבוץ שלנו ואני דאגתי לך כמו לאחי הקטן,

דודיק: כן בנץ, לעולם לא אשכח את החמימות שהענקתם לי אתה וגם הוריי הנהדרים בנץ, בסה"כ הייתי ילד מבולבל וחסר בטחון והודות לך,, או, הפנים בוערות לי,אלך לשירותים.

בנץ: אוקיי,דודיק, לך להתרענן, יש לנו משקאות קרים

דודיק: או שכחתי, בנץ, (מחפש את רשימת אנשי האס אס) הבאתי לך מתנה

בנץ: (בחיוך מאופק) מתנה? אני לא רואה עליך שום בונבוניירה

דודיק: שכח מבונבוניירות, אני מדבר על מתנה יקרת ערך,, או הנה היא, בנץ, אתה רואה את הנייר הזה? הנייר המקומט הזה? הוא הדבר היקר ביותר שהיה בידי מאז שנפרדתי מהורי ומאחי. (נותן אותו לבנץ, הולך לשירותים).

בנץ: מזה אמור להיות? (נוטל את דף הנייר המקופל יושב ומעיין בו, הבעת פניו משתנה בהדרגה מרוב התפעלות, אחר נוטל את הפנקס רושם בו מספר מילים ושוב נוטל את הרשימה לידו וקורא את שמות ארבעת הרוצחים אחד אחד) וולפגאג שניצלה, גאורג שוורצמן. האנס שמידט.רודולף שוויינר,,,, או, אלוהים אדירים! דודיק, דודיק אתה גאון!!

(הטלפון מצלצל) הלאו, או זלמן,מה? כן זלמן אתה בדרך? טוב מאוד,תוך שעה וחצי אוקיי

אני במלון, תודה לך זלמן. (דודיק יוצא מהשירותים מסורק ומרוענן)

דודיק: זלמן,, בנץ, זה לא זלמן ברסקי במקרה?

בנץ: במקרה זה זלמן ברסקי,,

דודיק: באמת, ברסקי?

בנץ: אתה מכיר אותו?,,

דודיק: אחד מגדולי הזייפנים בימינו

בנץ: זה נכון. הוא עשה לנו מספר עבודות,, במוסד חושבים שאם היו מעניקים פרס נובל

לזייפנים זלמן ברסקי, היה זוכה בו.

דודיק: לפני כשנה שמעתי עליו בפעם ראשונה מקצין אס אס אחד מידידיו של הולצר. סיפר לי על התועלת הרבה שזייפן יהודי בשם זלמן ברסקי, תרם לגרמנים, בעל כורחו כמובן,,

בנץ: הוא גם ידע לספר משהו אודות אשתו ובתו של ברסקי?

דודיק: לא, דיבר בעיקר על המומחיות הבלתי רגילה שלו בזיוף מסמכים,, כינה אותו קוסם

שאינו מתחרים ו,,

בנץ: דודיק זה סיפור עצוב, עצוב מאוד, בוא נניח לו כרגע, אגב הוא בדרך לכאן, היי סבלני, לפי הרגשתי הוא ישמח מאוד להכיר אותך (בחיוך) ואת תעלולך,,

דודיק: אשמח מאוד לראות אותו,, רגע בנץ, אמרת תעלולך, אני בעיניך תעלולך?

בנץ: תקשיב דודיק, כידוע אנחנו עוקבים אחרי הולצר, וארגונו כבר שלוש שנים בעיקר באמצעותך, שנינו למדנו את אופיו של האיש הקשוח והרודני הזה חסר המעצורים, זה נכון? דודיק?

כן, אבל,,

בנץ: אם הצלחת להוציא מהולצר את הרשימה הסודית הזו, שהיא של חבריו הטובים ביותר, זה אומר שאתה לא סתם כך תעלולך, אלא ארכי תעלולך! אגב, זוהי מחמאה נהדרת עבורך כאשר מדובר בהולצר. אל נשכח שהאיש הזה ברוב טירופו מתיימר להקים את הרייך הרביעי, לא פחות ולא יותר, היטלר קטן, תינוק בחיתוליו, אבל בעל חזונות מפלצתיים,, אני שומע את מכשיר ההקלטה ולא מבין איך הדיאלוג שנמשך שעות ביניכם הפך אותו לבסוף לברווז מקרטע, באשר אליך דודיק, נראה לי שעשית סלטות באוויר כדי לתת לו להבין שהוא לא יצא חי מהמחנה אם הוא לא יעשה מאמץ עילאי כדי להציל את חייו, בקיצור בסופו של דבר לא נשארה לו ברירה אלא להאמין בך כשנתפ הגון ואמין לגורלו, עד כדי כך שבתחילה הוא ממנה אותך לסגנון במקום אלטשולר, ולבסוף מחליט להפקיד בידיך את גורלם של ארבעת חבריו. אני יודע שוולפגאנג שניצלה, הוא החשוב לך מכולם,,

דודיק: בנץ, כידוע לך זה האיש שבגללו התגייסתי למוסד ובעבורו הסכמתי להיות מושתל בארגונו של הולצר, האמנתי בכל לבי שעם חיסולו או הענשתו אחוש בהקלה כלשהי על

שמילאתי חובתי כלפי משפחתי, ואולי אשתחרר בסופו של דבר מהסיוטים הנוראים שרודפים אותי מאז היותי ילד בן שבע, בנץ, כשראיתי את שמו של שניצלה בראש הרשימה ידיי החלו לרעוד, בקושי שלטתי ברגשותיי, היו אלה רגשות מעורבים מצד אחד חזר אלי החיזיון הרצחני שלו כאשר אני כילד רואה אותו יורה באחותי ובאימי, ומצד שני תחושת אושר מוזרה, אני חווה את חלומותיי מתגשמים וכעת כל שנשאר לי זה לפגוש את שניצלה פנים אל פנים.

בנץ: אני מבין אותך דודיק, עם זאת הייתי רוצה שתשלוט ברוחך איזשהו זמן, אתה בוודאי יודע שאני כפוף להוראות, לפני שעתיים העברתי דוח לירושלים ציינתי בו בין היתר את הישגיך הנפלאים, באשר לארבעת הרוצחים אני מניח שתשובתו של מנורי תגיע תוך מספר שעות היה בטוח שהם יבואו על עונשם כנהוג, כלומר, בהתאם להוראות שיתקבלו מירושלים, אני מתאר לעצמי את הקושי שהיה לך בניסיונותיך לכבוש את לבו של הולצר אתה שחקן, שחקן מעולה עם דמיון מפותח, כמעט שלא הייתה לו שאלה שלא ידעת להשיב לו עליה בתחכום ומבלי לגמגם הכנסת אותו למלכודת.

דודיק: תודה על המחמאות בנץ, עם זאת אני יודע שלא בכל הייתי מושלם, לפי שאני

מכיר אותך כשאתה מוסיף את המילה 'כמעט' זה אומר שזה לא מושלם

בנץ: ובכן, אמרתי כמעט, אולי בהיסח הדעת, או, אולי בשל שתי מעידות מזעריות שהיו לך: הראשונה, כשהולצר מנסה לבחון את אמינותך ומפתיע אותך בשאלה: מה אתה עושה כאן? ואתה עונה לו מבלי היסוס: 'רגשות נקם' ואילו הטעות השנייה הייתה לדעתי כשצעקת עליו, כינת אותו אידיוט וכו' אתה זוכר? הרי הכל מוקלט

דודיק: אתה צודק בנץ, אבל,,

בנץ, אבל במחשבה שנייה הגעתי למסקנה שבשני המקרים הצלחת לבלום אותו במילים כדורבנות וזה כמובן בשל כושר אלתור התשובות המופלא שלך. והעיקר דודיק, מבחינת עברת את המבחן בציון גבוה.

דודיק: תודה לך בנץ,,

בנץ: דבר שמחייב אותי לדון עם מאורי בענייך,

דודיק: למה אתה מתכוון?

בנץ: להעלותך לדרגה ההולמת את כישוריך ופועלך במוסד

דודיק: אני מאוד מודה לך ומעריך את רצונך, אבל,,

בנץ: בלי אבל דודיק, אני מדבר על קידומך, המוסד זקוק לאנשים כמוך

דודיק: אני מצטער בנץ, אני מעדיף לחזור לעבודה שלי בתיאטרון. אבל לא לפני שתתן לי

לטפל אישית בוולפגאנג שניצלה.

בנץ: אתה לא הולך לשום תיאטרון דודיק,,!

דודיק: מה? למה?! מה פירוש, אני מתכוון אחרי שנגמור עם הולצר וארגון

בנץ: המקום שלך במוסד דודיק, המוסד הוא העתיד שלך!,,

דודיק: מצטער לאכזב אותך בנץ, אני אמן, אמן בנפש, אינני חפץ בשום מקצוע אחר

בנץ: אז תשמע אותי דודיק, אתה יודע מה זה לבניה?

דודיק: כן יודע

בנץ: אתה גם יודע למה לפני עשרים וחמש שנים הלכתי לחיות בקיבוץ?

דודיק: לא יודע, ואני גם לא רוצה לדעת מה עניין שמיטה להר סיני, בנץ אני לא האיש

שבא לגלות לך את אמריקה, מי כמוך יודע שלכל אדם יש חלומות ומאויים. התיאטרון בעבורי הוא קצה הפסגה אליה אני שואף להגיע,,

בנץ: רציתי רק להביא לתשומת לבך שלפני שהלכתי בזמנו לקיבוץ,אני הבת שלי רנה,

ואשתי חנה ז"ל אכלנו הרבה לחם ולבניה.

דודיק: מה?,,

בנץ: אתה יודע למה?

דודיק: לא, למה?

בנץ: משום שהייתי כמוך צעיר רומנטיקן עם הרבה חלומות ומאויים וכדי להגשים את

שאיפותיי ניצלתי פרוטקציה של קרוב משפחה שסידר לי עבודה כניצב בתיאטרון, סטטיסט, ובמשך השנה הראשונה כבר גילמתי תפקידים לגמרי לא רעים והמשכתי לחלום

על תפקידים ראשיים, בקיצור דודיק חלפו ארבע שנים עד שהבנתי שהתיאטרון הוא

המקום האחרון שהייתי צריך להיות בו,,

דודיק: בנץ, עם הכישורים שלך, אני מופתע,,

בנץ: דודיק, זה נכון שמחיאות כפיים גורמות לשחקן מלבד גאווה, הנאה והתרוממות רוח,,

דודיק: זה מה שחשוב לי,,

בנץ: אבל במחיאות כפיים לא משלמים שכר דירה ולא ממלאים את המקרר באוכל לילדים,

חשבת על זה? הרי באיזה יום שהוא תרצה להתחתן ולהביא ילדים,,

דודיק: לא, אני לא רוצה לחשוב,,

בנץ: טוב. אם זה רצונך, לפי שעה אין לי יותר מה להוסיף. מוטב לשנות נושא. ◌

דודיק: אני מקווה שלא הכעסתי אותך בנץ? במשך שנים היית לי כמו אבא, אני יודע

שאתה צודק, אבל, מה עלי לעשות כשאני אינני מסוגל לבטל את חלום חיי,,

בנץ: אה, נזכרתי, זלמן ברסקי,,

דודיק: כן, אני מבין שהוא יכין את המסמכים של מיודענו, אלכסנדר הולצר

בנץ: אם אנחנו רוצים שהמסמכים יראו אותנטיים, את זה מסוגל לעשות רק זלמן ברסקי.

דודיק: וודאי המקצוע הזה מכניס הון תועפות.

בנץ: לא, הוא לא עושה הכל בשביל כסף, וודאי לא על העבודה שלו להכנת המסמכים של הולצר, למרות שהוא יודע שיש לו כאן עבודה לגמרי לא קלה.

דודיק: מה הסיפור העצוב של זלמן?

בנץ: ב-1941 אנשי גסטאפו גילו אותו עם בתו היחידה בת השש עשרה מסתתרים באחד

המרתפים בוורשה, אולם כשנודע להם מה מקצועו והתועלת שהוא יכול להביא למאמץ

המלחמתי הגרמני, הציעו לו לתרום את מיומנותו תמורת חייו, הם גם הבטיחו לו תנאים טובים יותר מהאסירים היהודים האחרים. זלמן הסכים לדרישתם בתנאי שבתו היחידה ששרדה מכל משפחתו תהייה אתו או בקרבתו, הוא לא ידע שיום לפני כן הועברה עם עוד עשרות נשים יהודיות לדכאו. קצין אס אס בכיר בשם שטורמן, עודד אותו לקבל את הצעתו ולהציל ע"כ את חייו. תשובתו של זלמן לשטורמן הייתה שהוא לא ישתף פעולה עם הגרמנים אם לא יאפשרו לו לראות את בתו יום יום. שטורמן ניסה להסביר לזלמן שהתנאי שלו לא מקובל עליו והודיע לו שסירבו יאלץ אותו לירות בו, בו במקום, אך הופתע לראות את זלמן חושף בשתי ידיו את חזהו ואומר לו בבקשה תירה בי עכשיו, שטורמן שלף את הפרבלום שלו דרך אותו וכוונו לראשו, זלמן קרא שמע ישראל, הנאצי שהופתע מאומץ לבו של היהודי העקשן החזיר את האקדח לנרתיקו, וגער בו, אתה יהודון מטופש, זלמן השיב: זוהי הבת היחידה שהשארתם לי מכל המשפחה, שטורמן נראה מתלבט ולבסוף הבטיח לזלמן שהוא יפעל להחזיר את בתו מדכאו.

דודיק: אלוהים! את כל זה שמעת מזלמן?!

בנץ: לא, זלמן לא מדבר על הטרגדיה שלו, כל מה שסיפרתי לך כתוב בפרוטוקול של

ביהמ"ש בפרנקפורט, שטורמן נתפס בהמבורג תשע שנים אחרי המלחמה, להגנתו על פשעיו באס אס טען שהוא לא הרג את זלמן משום שנכמרו עליו רחמיו ובעיקר על בתו יחידתו שהייתה בס"ה בת שש עשרה אמר, למרות שקריו השקופים בביהמ"ש, השופטים גזרו עליו רק שנתיים וחצי מאסר. באשר לבתו של זלמן כשנכנסו הרוסים

לאושוויץ היא נמצאה בבירקנאו, ממש על סף גסיסה (הטלפון מצלצל בנץ עונה) הלאו, כן,

מה? אתה בטוח? אלי חכה לי עד שאגיע (קם ומתכוון לצאת)

דודיק: אני יכול להצטרף אליך בנץ?

בנץ: אתה מוכן?

דודיק: מוכן. (שניהם יוצאים)

תמונה רביעית

על הבמה, מטה המוסד בירושלים, בלשכתו של יו"ר המוסד טוביה מנורי, יושבים מסביב לשולחן, רמי שמואלי, סגנו של מנורי, שני מפקדים מבכירי המוסד, וחנה צוקרמן, מזכירתו של מנורי- בשולחן נפרד, היו"ר מנורי בראש השולחן. אחד מהמפקדים הבכירים מעיין בתיק המועבר לידי ע"י המזכירה.

מזכירה: מר, זהבי,

זהבי: אה, כן תודה לך

מזכירה: בבקשה (חוזרת למקומה)

מנורי: איזה תיק זה?

זהבי: (אחרי מבט חטוף בתיק), אה זה תיק, קמאל אבו כמיס

מנורי: אבו כמיס? (זהבי מעביר לידי מנורי את התיק)

זהבי: כבר דנו בתיק הזה

מנורי: מעיין בתיק, אה כן נכון, הוסכם להמשיך לפי התוכנית שנקבעה מראש

שמואלי: זה נכון, בעניין התיק הזה כבר הייתה הסכמה, טוביה. אני מבין שבאנו לדון

בתיקו של הניאו נאצי אלכסנדר הולצר, (נשמעת דפיקה קלה בדלת נכנסת רות אריאלי

פעילה במוסד. המזכירה מבחינה בה)

מזכירה: סליחה על הפרעה, הגב' אריאלי הגיעה

מנורי: טוב מאוד, שתכנס, חנה קחי את התיק הזה תביאי בבקשה את תיק אלכסנדר הולצר,

(לרמי שמואלי- סגנו) רמי, אני רואה שאלכסנדר הולצר מטריד מאוד את מנוחתך.

שמואלי: נכון זה משום שהפרויקט כולו נראה לי לוקה בחסר
זהבי: אם כך,, רגע אני מבין שהתכנון הוא של בנץ
שמואלי: אבל..
זהבי: כלומר, אתה לא סומך על עליו?
שמואלי: ציינתי שהפרויקט לוקה בחסר, לא הזכרתי את שמו של האיש שיזם אותו
זהבי: בנץ,, אתה כסמנכ"ל המוסד,,
שמואלי: זהבי, אומר לך את הדברים במילים אחרות, ובכן אני מעריך ומכבד את ידידי
בנץ, אבל התוכנית שלו אודות אלכסנדר הולצר, לא מקובלת עלי
מנורי: רמי זכותו של כל אחד מאתנו להביע את דעתו בתיק הנדון, או רותי,
רותי: שלום, ערב טוב לכולם
הנוכחים: ערב טוב
מנורי: שבי רותי, הגעת בדיוק בזמן,
רותי: תודה, תודה.
מזכירה: (מוסרת לידי מנורי את התיק המבוקש) בבקשה.
מנורי: (מבט חטוף בכריכה) זהו! (פותה את התיק ומעיין בו, תוך כדי כך הבמה מוחשיכה)

תמונה חמישית

על הבמה: התפאורה של התמונה השלישית. רותי אריאלי, טיפוס צברי, גבוה, גוף חטוב, נאה מאוד- נכנסת לסוויטה במפתח שבידה אחרי שמניחה את התיק והארנק על אחת הכורסאות נוטלת חפיסת סיגריות מדליקה אחת ניגשת לטלוויזיה ומפעילה אותה, קריין

גרמני קורא את החדשות רותי, מתרווחת בכורסא ומאזינה, כעבור זמן מה בנץ, פותח את הדלת ונכנס לדירה.

רותי: (קמה הולכת לקראתו) הלו בנץ!

בנץ: או.. רותי!

רותי: אני ממש נרגשת (מתחבקים ומתנשקים-כשני ידידים)

בנץ: אני מאוד שמח לראות אותך,,

רותי: חלפה מאז שנה, טוב שנזכרת בי

בנץ: אה, רותי את שוב מעשנת? חשבתי,,

רותי: אל תשאל בנץ, זה בגלל היחסים עם יואל, פשוט העניינים בינינו לא הסתדרו,,

בנץ: מה? יואל? חשבתי שאתם הולכים להתחתן, אחרי שנתיים,,

רותי: אני כבר לא מצטערת יותר, רק שרויה קצת במתח, אבל זה יעבור

בנץ: בואי שבי, נביא לנו משהו לשתות (ניגש למקרר שולף שני בקבוקים צועד למרכז

הסלון) רותי, למה לא תבואי לבקר אותנו בקיבוץ כשאני בארץ?

רותי: בנץ, אשתך ליאורה, היא כל כך חמודה ומאוד אטרקטיבית

בנץ: תודה, אם כך,,

רותי: לא נראה לי שאוכל להתחרות בה, מה עוד שהאבה כל כך פורחת ביניכם

בנץ: (בחיוך) רותי את הרי אינך מכירה את ליאורה, מאין האינפורמציה

רותי: אני סומכת על חני,

בנץ: אה חני, חני צוקרמן, מזכירתו של מנורי?

רותי: חני,,

בנץ: מרשעת, רכלנית, ואני חשבתי שהיא יודעת לשמור סודות מדינה

רותי: {צוחקת} או בנץ, כיף לשמוע אותך, אנחנו צוחקים ואני עדיין לא יודעת איך להתחיל לספר לך את החדשות מהישיבה המיוחדת שהתקיימה אמש בלשכתו של מנורי

בנץ: איזה ישיבה מיוחדת? על מה דובר?

רותי: על הפרויקט שלך: אלכסנדר הולצר וארגונו

בנץ: התיק שלי, מי,,?

רותי: אני מצטערת,

בנץ: וודאי רמי שמואלי, נראה שהוא שוב התעורר

רותי: נכון בנץ, לדעתו של שמואלי כל המאמצים שאתה משקיע בלכידתו של הולצר ובפירוק ארגונו צפויים לכישלון צורב

בנץ: כך אמר שמואלי?,,

רותי: כך, באלה המילים, ואני לא בטוחה שהוא לא צודק

בנץ: גם את חושבת? אם כך רותי, לא נשאר לי אלא להניח שאת תומכת בצד שכנגד

רותי: לא בדיוק בנץ, לו הייתי בצד שכנגד אזי, קרוב לוודאי שלא היית רואה אותי כאן,

בנץ תתפלא לשמוע שמנורי בעצמו שאל אותי אמש אם על אף כל מה ששמעתי בישיבה

אהיה מוכנה להיענות לבקשתך, כלומר, לשתף אתך פעולה,, תשובתי למנורי, הייתה חד משמעית, אני סומכת על בנץ, למרות הכל,,

בנץ: רותי, כל הכבוד לך

רותי: עם זאת אני חוששת, שרמי שמואלי,,

בנץ: או קיי, שמעתי את שמואלי, ומה אומר מנורי?,,

רותי: גם מנורי סבור שהתוכנית סבוכה מדי וטעונה סיכונים, למרות זאת הוא לא נענה לבקשתו של שמואלי שהציע לפסול אותה על הסף

בנץ: על הסף, מה? את יודעת למה ?

רותי: יודעת בנץ, מי כמוך יודע שיש לו סיבות טובות לחשוש ממך, מה עוד שמנורי

יוצא לגמלאות בסוף השנה ומבחינתו של שמואלי הוא ולא אחר יעמוד בראש המוסד החל מחודש ינואר בשנה הבאה.

כנץ: נראה שאת מעודכנת יותר ממני בכל מה שהולך במטה המוסד

רותי: זה משום שאתה פועל באירופה ואני בשנה האחרונה כמעט צמודה למנורי ולמיודענו רמי שמואלי, בשל כך אני באמת מניחה שיש כאן ושם דברים שאני מעודכנת

בהם יותר ממך ואני מתכוונת בעיקר לשני דברים הנוגעים ישירות בך

בנץ: בשורות טובות? רותי

רותי: הטובה משתיהן היא שמנורי ומספר בכירים במוסד מעדיפים לראות אותך

בראש המוסד- ולא אתפלא אם אני לא מגלה לך את אמריקה בידיעה הזו

בנץ: (בחיוך) והשנייה ?

רותי: בשנייה קבור הכלב,,

בנץ: מה? (פורץ בצחוק) או, רותי

רותי: בנץ אני לא צוחקת

בנץ: מי הוא הכלב?

רותי: אלכסנדר הולצר, ובמילים אחרות בנץ, כישלון או אי הצלחה כלשהי בפרויקט הולצר-שלך, ייבלמו את סיכוייך להיות מועמד לראשות המוסד, ולזה בדיוק מייחל רמי שמואלי.

בנץ: חזרנו לאותו הסיפור, הקשיבי רותי, אני מכיר את שמואלי שנים רבות הוא חושש ממני ובצדק, אני בהחלט מבין אותו, בסה"כ הוא חושב שכסגנו של מנורי מגיע לו למלא את מקומו, אז למה את מודאגת?

רותי: או בנץ, אתה יודע שזה לא הולך כך.

בנץ: למה לא, זה לא נראה טבעי?, רותי אני כמקומך לא הייתי מזלזל ברקורד העשיר שלו

התפקידים הרבים שהוא מילא לאורך עשרות שנים במוסד לפי שאני יודע בזכותם הוא הגיע לדרגתו הנוכחית.

רותי: ובכ"ז ראש המוסד חייב להיות בכיר נבחר על דעת הרוב.

בנץ: הבנתי אותך בואי נגיד כך רותי, בקיצור נמרץ את עומדת על כך שאני אעמוד בראש המוסד .

רותי: אני מודה באשמה, לא שיש לי משהו נגד שמואלי, זה פשוט, אתה מתאים יותר והרקורד העשיר שלך,,

בנץ: אבל כדי להיות מועמד לבחירה לפי דעתך אני חייב להפסיק לפעול נגד הולצר.

רותי: בהחלט, למה ללכת על חבל דק, אם עד עכשיו לא רק שהמטרה לא הושגה אלא גם לא חלק ממנה, הרי סיפרתי לך שגם מנורי לא מאמין בהצלחתה, אבל אני יודעת בנץ, זה משום ההערכה שלו לפועלך במוסד הוא,,

בנץ: (בחיוך סלחני) די עד כאן רותי.

רותי: מה פירוש,,

בנץ: תפסיקי לרתוח בבקשה, רק רגע, (ניגש למעילו התלוי על קולב שולף מאחד הכיסים תיק מפלסטיק המכיל מספר עמודים מודפסים)

רותי מה קורה איתך

בנץ: באמת רותי אחרי הכל את לא אמי ולא אשתי

רותי: או זה מה שהיה חסר לך, שאני אהיה אשתך

בנץ: אבל את לא,,

רותי: וודאי שאני לא, אני רותי אריאלי, רותי, האישה הצעירה שעד לפני שנה במשך שש

שנים השתתפה בעשרות משימות במבצעים שאתה תכננת בכל אירופה

בנץ: זה רשום אצלי, אני מודה

רותי: נשלחתי על ידך גם למשימות מסוכנות ביותר

בנץ: גם זה נכון,, אז אני מבין שאת עומדת על כך,,

רותי: שתרד מפרויקט אלכסנדר הולצר המחורבן!

בנץ: או אלוהים, רותי, כך את מדברת עם מי שמועמד להיות ראש המוסד?

רותי: כן, כך אני מדברת,,

בנץ: או קיי, הבנתי אותך. יש לך עפרון ונייר?,

רותי: יש לי עפרון ונייר!

בנץ: אז תרשמי לך בבקשה גב' אריאלי, שבו ביום שאני מתמנה ליו"ר המוסד,, את גב' אריאלי תהיי מפוטרת- ל, אל, תר !

רותי: (בצחוק קולני וממושך) חה, חה, חה או, או, בנץ! איך, איך החברי אומרים היצ, היצחקתני!

בנץ:מה או? את רוצה להגיד לי שאת בכלל לא חוששת?

רותי: וודאי שלא !

בנץ: אני כבר אדאג!!

רותי: בנץ, היפגע ברבור במחמד נפשו?

בנץ: (בחיוך מאופק) טוב, כעת אני חייב ללכת לפגישה דחופה אחזור בעוד כשעה,אגב

דודיק אמור להגיע בכל רגע

רותי: דודיק? יהיה כיף לראות אותו

בנץ: ועכשיו תקשיבי-מחמד נפשו של הברבור

רותי: כן המפקד!

בנץ: כבר מתחילת הוויכוח אתך אודות פרויקט הולצר הבנתי שאת אינך יודעת דבר וגם לא חצי דבר על הדוח ששלחתי הבוקר למנורי ולשמואלי

רותי: עזבתי את הארץ בתשע בבוקר

בנץ: הנה כאן יש לך העתק של הדוח המקורי, ממנו תלמדי שכל הבאלאגן שעשית היה מיותר לחלוטין.

רותי: אני, אני לא בטוחה, מכל מקום מוטב לשכוח מהולצר וארגונו,, אוקיי, תן לקרוא.

בנץ: שתהיה לך קריאה נעימה (נוטל את מעילו ויוצא)

רותי מדליקה סיגריה בחופזה ומתחילה לקרוא את הדוח, הבמה מוחשכת בהדרגה.

תמונה שישית

על הבמה: לובי של בית המלון אורחים יושבים כאן ושם, בנץ יוצא מהמעלית מחפש את זלמן ברסקי, היושב ליד אחד השולחנות ומנפנף בידו, בנץ, מבחין בו וניגש אליו

זלמן: (קם לקראתו לוחצים ידיים בחמימות) מר, בן ציון

בנץ: מר ברסקי, אני שמח לפגוש אותך

זלמן: שמעתי רבות אודותיך. כבוד מיוחד הוא לי לשבת אתך, קרא לי זלמן,

בנץ: זלמן, הכבוד הוא של שנינו קרא לי בנץ. (שולף מכיס מעילו מספר מסמכים

ותמונות מניח אותם על השולחן)

זלמן: אני מבין שאלה הם המסמכים המקוריים של הולצר

בנץ: מסמכים ותמונות החל מיום הולדתו הראשון

זלמן: אני מקווה שאוכל לעזור לך בנץ,

בנץ: זלמן, אם אתה לא תוכל מי כן יוכל?

זלמן: אעשה כל שביכולתי כדי שהמסמכים יראו בעיני הולצר אותנטיים, אבל,,

בנץ: למסמכים שלך חשיבות רבה להצלחת המבצע שלנו

זלמן: ואם הוא לא ישתכנע באמתותם? אחרי הכל אני אינני קוסם בנץ,

בנץ: אין שום דבר בטוח לקחתי בחשבון גם את האפשרות הזאת זלמן, האיש הזה הוא חשוב לנו וכדי להפיק ממנו את מרב התועלת חובה עלינו להביאו לארץ.

זלמן: וכך אתה חושב לפרק את הארגון הניאו נאצי שלו?

בנץ: כן זלמן, פירוקו של הארגון הזה הוא רק חלק מהפרויקט כולו

זלמן: הבנתי, אבל זה רק בתנאי שתצלח להפוך את הולצר ליהודי, ואולי גם לאוהב ישראל

בנץ: לפי שעה זוהי בערך הכוונה, כלומר, לא, אינני מתכוון לגייר אותו אלא להביא אותו לידי כך שהוא יאמין בכל מאודו שהוא אכן יהודי בן יהודי.

זלמן: זו לא תהיה קריעת ים סוף?

בנץ: משהו דומה לזה זלמן, (בחיוך קליל) הנה משה רבנו הצליח

זלמן: (מחייך) בנץ, קיבלתי על עצמי להכין את המסמכים הדרושים לך וכאמור אעשה זאת ברצון רב, עם זאת סקרנותי ממש קודחת במוחי, דווקא משום היותך מבכירי מפקדי המוסד

בנץ: זלמן אתה איש יקר, יקר ומוערך לא רק בעיניי, זכותך לדעת דברים אודות המבצע ככלות הכל מבלי התרומה שלך אני בספק אם נוכל להצליח,

זלמן: הרבה תודות בנץ, אז הבנתי שמוטל עלינו להביא את הולצר לארץ בכל מחיר

בנץ:: לא בכל מחיר ננסה את כל האפשרויות שבידינו בתקווה שנצלח, כידוע בעבודה כמו שלנו אין חברות ביטוח. ובכ"ז בהתחשב בערכו הסגולי של הבן אדם הזה הגעתי למסקנה שחשוב מאוד שהוא יהיה איש משלנו כל עוד נזדקק לו להשגת מטרות המוסד.

זלמן: וזאת כמובן אחרי שאתה תגרום לכך שהוא יאמין שהוריו היו יהודים,?

בנץ: זוהי הכוונה, אגב, זה לא רק אני זלמן, זה אנחנו ארבעה אנשים, כולל רותי אריאלי זלמן: אה, גם רותי? כל הכבוד לבחורה הזו,

בנץ: היא פועלת ממש כמו שחקן שמגלם דמות שחייב לדבוק בה עד הורדת המסך.

זלמן: כבר שמעתי שמצד אחד היא לייד, ממש מתוקה, ומצד שני נמר טורף

בנץ: הכל לפי הנסיבות, אגב, רוב משפחתה נספו בשואה,

זלמן: או! את זה לא שמעתי,

בנץ: אמרת נמר טורף, היום מוכנה לירות ב; כל איש אס אס. או הנה הוא, דודיק, דודיק!

זלמן, אני רוצה שתכיר אותו מקרוב

זלמן: בשמחה רבה

דודיק: (מבחין בהם מנפנף קלות צועד לעברם)

בנץ: איש צעיר חכם, תעלולן כריזמטי, תתפלא לשמוע זלמן, שאם יש כיום מישהו בעולם שהשטורמבאנפירר אלכסנדר הולצר, מאמין בו וסומך עליו הרי הוא לפניך, דודיק בוא הנה, תכיר בבקשה את מר ברסקי

דודיק: או מר,,

זלמן: בלי מר, שמי זלמן, זלמן,

דודיק: שמי דודיק, כבוד גדול להכירך

זלמן: זה הדדי דודיק (יושבים וממשיכים לדבר הבמה מוחשכת בהדרגה)

תמונה שביעית

על הבמה מחנה ההשמדה- כמו בתמונה הראשונה, אלכסנדר הולצר, נראה בברור בתוך תאו המסורג שגודלו לא יותר משני מטר על מטר וחצי כשהוא צועד לאורכו הלוך ושוב בעצבנות חסרת מנוח, כעבור זמן מה נשמעים צעדים ההולכים וקרבים .

אלכס: הלו פריץ, פריץ! , פריץ זה אתה!?

אלטשולר: (אלטשולר, מתגלה מבעד לחשכה במדי קצין אס אס, חמוש באקדח פרבלום) לא מר וולדמן, אני לא פריץ.

אלכס: מה, מי אתה!?! (מבחין בדמות) או אלוהים!!

אלטשולר: אני שטורמבאנפירר פרידריך אלטשולר מר וולדמן, מפקד הכוחות העולים בגרמניה המערבית

אלכס: זה לא אתה!, זה אני!!

אלטשולר: חה חה! חה!! , מר, יצחק וולדמן.

אלכס: פרידריך, פרידריך אתה סגני, למה אתה קורא לי וולדמן לכל הרוחות!?! , אני וולדמן!?

אלטשולר: יצחק, יצחק וולדמן, יהודון, שליח המוסד

אלכס: אני עוד אבוא חשבון אתך, פרידריך! פרידריך אלטשולר!, אתה עוד תשלם מחיר יקר על ניסיוןך לרצוח אותי וגם לרשת את דרגתי!!

אלטשולר: זה לא יקרה אדון וולדמן, חשבונות תוכל לעשות בקרוב מאוד, אבל רק עם אלוהים, כן וולדמן, אולי באותה הזדמנות תתוודה בפניו שניסיוןך להפעיל נגדי את וולפגאנג שניצלה ואנשיו ניכשל כישלון חרוץ למן הרגע שנודע להם על לכידתך, וזה הודות לחקירתו הנמרצת של משרתך הנאמן פריץ צימרמן,

אלכס: (מדבר לעצמו) או פריץ, אני, אני לא מאמין!!!,,

אלטשולר: (מוציא מכיסו את רשימת ארבעת רוצחי ההמונים) קח אדון וולדמן, קח (משליך לו אותה לתוך התא וצועד החוצה) גורלך יחרץ ביום חמישי וולדמן!

אלכס: (בודק את הרשימה) אני לא וולדמן אלטשולר! זוהי עלילה נבזית, אני לא וולדמן!!(ממרר בבכי) אני לא וולדמן!!! אני...

עם צאתו של אלטשולר, אלכס, מתעורר מחלום הבלהות תוך כדי צרחה: אלטשולר!!!,,

או! מה, מזה!?! (מתאושש כמעט) חלום, חלום בלהות!... (הבמה מוחשכת בהדרגה)

תמונה שמינית

על הבמה: הסוויטה במלון, בנץ יושב בסלון-קצת מתוח מחפש את ערוץ החדשות בטלוויזיה, לוגם מידי פעם מהמשקה החריף שבידו לבסוף מאתר תחנה וממתין לחדשות,

מנסה לחייג בטלפון אין מענה, זמן חולף, רותי ודודיק נכנסים, בנץ קם לקראתם.

רותי: הלו בנץ,

דודיק: הי בנץ,

בנץ: אני שמח שהגעתם סוך סוף, איפה הייתם כל הלילה?

דודיק: עם סיום ביצוע המשימה, ספרי לו רותי,,

רותי: נסענו לבלות

בנץ: כן.

רותי: הצטרפנו לחבר'ה של דודי

בנץ: אם כך המבצע הושלם, כך אני מבין,,

דודיק: אגב, בנץ, ד"ש לך משניצלה,

בנץ: משניצלה? אתה לא צוחק?

דודיק: למה צוחק בנץ?

בנץ: למה? למה זו הפעם הראשונה בחיי שאני מקבל דרישת שלום ממת

רותי: (צחוקים) הוא לא הרג אותי,,

בנץ: מה!?

רותי: מטעמי רחמים, רחמיו נכמרו על אשתו ושני ילדיו הקטנים

דודיק: אני מצטער בנץ,,

בנץ: דודיק! בוא, בוא הנה, שב, כך, עכשיו ספר לי,,

דודיק: זה לא הלך, אמנם הכוונה הייתה לחסל אותו בחורשה ורותי, עשתה סלטות באוויר

כדי להוציאו מהבית, הוא סירב,,

רותי: נראה שהוא חשד, פשוט פחד

דודיק: ואז יצאתי ממחבואי ובאימי אקדח חדרנו פנימה, ומהרגע שהבין שהוא לכוד בידינו התחיל להתחנן על נפשו.

רותי: כן, ופתאום נזכר לומר לנו שאמנם הוא היה בוורמכט אבל לא באס אס ומעולם לא פגע באיש.

בנץ : ובהמשך?

רותי: לפתע הופיעה אשתו ושיבשה את כל התוכנית, מיררה בבכי טענה שוולפגאנג שלה עד כמה שידוע לה הוא אבא טוב איש ישר הגון שאינו מסוגל להרוג זבוב, אני בטוחה שטעיתם בכתובת אמרה, בקיצור זעקותיה העירו משנתם את שני ילדיהם שרצו מבוהלים לאימם כשגם הם ממררים בבכי קורע לב, לא תאמין בנץ, נתקענו לסיטואציה מזעזעת, ודודיק במקום לירות בשניצלה החל להרגיע את האישה והילדים, לבסוף לווה אותם לחדר השינה לא לפני שסיפר לה אודות מעשי הזוועות של בעלה, הוא גם הבטיח לה שבגלל הילדים הוא לא יוציא אותו להורג, בתנאי שתשב בשקט בחדר השינה עם הילדים. רק אחרי שנעל אותם בחדר חזר וירה בשניצלה את כל הכדורים שבמחסנית אקדחו

בנץ: אז כן הרגת אותו?

רותי: לא,,

דודיק: פצעתי אותו קשה, הוא לעולם לא יוכל ללכת על רגליו

בנץ: אם כך, הוא חי?, שניצלה לא מת?

דודיק: לא יכולתי להרוג אותו

בנץ: הוא היה בדיך?

רותי: בגלל הילדים בנץ, הילדים,, הילדים ממש הפנטו אותו, פשוט לא האמנתי למראה עיניי..

דודיק: שני ילדים קטנים יפהפיים, גם הם בן ובת כמו שרה'לה ושליימ'ה שלי, הבכי שלהם שבר את לבי, החזיר אותי למחנה ההשמדה ליום הכי מזויע שחוויתי בחיי, ולמרות זאת בנץ, שניצלה לא יצא שלם, יריתי בו ברגליו ובידיו את כל המחסנית הוא יישאר נכה כל ימי חייו וכשילדיו יגדלו בנץ, אזי, קרוב לוודאי שהוא יצטרך לענות להם על מספר שאלות ובעיני עונשו חמור ממוות.

בנץ: במחשבה שנייה דודיק, אני מתחיל להבין אותך אם באמת עשית ממנו שבר כלי, או, רק רגע בבקשה, החדשות. (מגביה את קול הקריין בטלוויזיה)

קריין הטלוויזיה: הוויכוח בין מפלגת ה-SPD לקנצלר וילי בראנד עודנו בעיצומו טרם נמצא פתרון לבעיית המצוקה במדינת ווספלה נראה שהמו"מ ימשך ביום שלישי,,, והרי ידיעה שנתקבלה זה עתה: שלושה אנשי אס אס ששרתו בעבר במחנות ההשמדה בגנרלגוברנמן הותקפו אמש בבתייהם בשעה תשע ושלושים בערב, כנראה ע"י קבוצת נוקמים יהודים ניצולי שואה. כתבנו מדווחים על שלוש חוליות שפעלו בו זמנית בערים המבורג. פרנקפורט ואכן שני אנשי אס אס נחטפו מבתייהם ואילו השלישי גם הוא קצין אס אס לשעבר נורה ונפצע קשה, מבית החולים גיזונטהאוז בהמבורג, נמסר כי רופאי המחלקה הכירורגית נאלצו לקטוע את שתי רגליו עד לברכיים, כמו כן, נודע שהאיש עודנו מחוסר הכרה, אך לפי שעה אין סכנה לחייו.. באשר לארגון הנוקם נודע לכתבנו כי גורמי בטחון בהמבורג סבורים שאופיין המקצועי והמדויק של הפעולות מזכיר פעולות נקם קודמות בנאצים של המוסד הישראלי. משטרות שלושת הערים משתפות פעולה לגילוי עקבותיהם של הנחטפים וחוטפיהם...

בנץ : (מכבה את הטלוויזיה) באשר לשניצלה, דודיק, אני חושב שמילאת את חובתך גם

כלפי משפחתך.. רותי, כל הכבוד לשניכם !

הבמה מוחשכת בהדרגה

תמונה תשיעית

על הבמה: אלכס הולצר בתאו המסורג,שעת בוקר,קם על רגליו אחר צועד לאורכו ולרוחבו של התא במצב רוח עגום ביותר, כעבור זמן מה דודיק,מופיע חגור באקדח מניח את

הקסדה על השולחן, מוציא מכיסו מחסנית טעונה בכדורים שולף את אקדחו טוען את המחסנית לאקדחו ומחזירו לנרתיק, כל זאת לנגד עיניו של אלכס הנדהם מהתעלמותו המוחלטת של דודיק מקיומו.

אלכס: פריץ, מה קרה פריץ? פריץ מיניתי אותך לסגני, סמכתי עליך סיכמנו שאתה הולך לפעול יחד עם החברים שלי כדי להוציא אותי מכאן,,

דודיק: וולדמן! אתה לא תצא מכאן חי, לעולם!

אלכס: מה? פריץ! גם אתה קורא לי וולדמן, גם אתה פריץ, הפכת להיות אויבי, האם גם אתה?,,

דודיק: כן, וולדמן, גם אני, גם אני ברוטוס.

אלכס: כך, אבל רגע, איך זה קורה, מה עם כל מה שסוכם בינינו פריץ

דודיק: וולדמן, אתה שקרן נוכל ורמאי! לא אסלח לך לעולם על שהולכת אותי שולל במצח נחושה!!

אלכס: פריץ אתה טועה טעות מרה פריץ,,!

דודיק: אני מציע לך לבלום את פיך ולהפסיק לנסות להאכיל אותי לוקשים, וולדמן, אתה יהודי!

אלכס: פריץ, אני רואה שדברי ממש מרתיחים את דמך לא אדבר יותר אני רק מבקשך

לומר לי למה שינית לפתע את התנהגותך אלי האם גילית משהו? אמרת יהודי,,

דודיק: שתוק ותפסיק לשחק איתי וולדמן, לידיעתך, שומע?! מהיום אני מוסמך לירות

בך בכל עת שארצה בכך, לכן אני מציע לך שתפסיק לעבוד עלי בעיניים

אלכס: מה קרה הבוקר?!,

דודיק: תקשיב טוב למה שאספר לך וולדמן, הבוקר, הוצגו ע"י אוברשטורמבאנפירר וילי שילר, מסמכים ותמונות שלך ושל הוריק מהתקופה הטרומ גרמנית שלך שנשלחו אליו מהמפקדה העליונה, מפרגוואי, במסמכים ובתמונות שלכם עיינו ממש המומים, אלטשולר. ידיך לשעבר: פון שטאובר, שבעה קציני אס אס שגם הם היו ידיך הטובים ועוד כעשרה ממפקדי הארגון שהובילו מערים רבות בגרמניה ע"י אלטשולר כדי להיווכח כלומר, לראות במו עיניהם את הראיות לפשעך.

אלכס: הבנתי, הבנתי פריץ, כולם נוכחו לדעת שאני יהודי, וכולם פתאום לא יודעים שיהודים מלים את ילדיהם מספר ימים אחרי לידתם, אני רק אותך לא מבין. איך שאתה לא רואה שנרקמה נגדי עלילת זדון מהשפלות ביותר?!, והיא תבויים עד לחיסולי, אני כטוח

שהם יביימו לי משפט ראווה לשביעות רצונם של כל שונאי

דודיק: תירגע וולדמן, האבא שלך,,

אלכס: הס! אל תזכיר את האבא שלי, האבא שלי היה אחד מהקצינים האמיצים והמצטיינים
בוורמאכט, אבי נהרג בחזית המזרחית,,!!

דודיק: זה נכון, וולדמן, ראינו את זה במסמכים, אביך היה קצין מצטיין בדרגת קפטן הוא
נהרג במבצע ברברוסה, היה זה בשישה עשר לנובמבר 1941.

אלכס: בדיוק נמרץ!

דודיק: אבל זה לא הכל

אלכס: וודאי שזה לא הכל, לא צוין שאבי נפל כגיבור מלחמה שהיה מועמד לקבל

עיטור מיוחד על אומץ לבו בקרבות בהם השתתף

דודיק: תתפלא לשמוע שהדברים האלה כן צוינו במסמכים אני קראתי אותם אישית ראינו גם
תמונות מילדותך יחד עם אביך ואמך הביולוגית,,

אלכס: אמי הביולוגית?! מאיפה באה לכם ההמצאה האווילית הזו, על איזה אימא ביולוגית
אתה מדבר?!

דודיק: וולדמן! אני מבין שאתה נירגש, אבל למה אתה צועק עלי!

אלכס: זה משום שאני לא יכול לשאת יותר על נשמתי את השם הנאלח הזה-וולדמן! מי כמוך
יודע שאני לא וולדמן. ולא יהודי, לא יהודי. ולא וולדמן! אני אלכסנדר הולצר! אלכסנדר הולצר,
בנם של אווה שטיינהארד, ילידת זלצבורג אוסטריה וקפטן זיגפריד הולצר, יליד המבורג
גרמניה, אדוני! אני ארי ונרדי לא פחות ממך!!

דודיק: כך אתה חושב כי מעולם הוריך הביולוגים לא גילו לך שהיו יהודים. לפי שקראתי

במסמכים אמך מתה ממחלה לפני שלושים שנה בביתכם בוורשה. אביך הסתיר את יהדותו
ממך כדי שלא לערער את נפשך. למה קשה לך להבין דבר כל כך פשוט ?

ובכלל אינני מבין למה אתה חושב שאני רוצה לכפות עליך את הדת היהודית אם אתה לא
יהודי? טוב אני חייב ללכת, נראה שמעכשיו יטפלו בך מתנדבים אחרים מהארגון שבין היתר
קיבלו הוראות להעביר אותך מחר למחנה שלנו בזאכסנהאוזן שם אמור להתקיים משפטך,
עד כמה שידוע לי המשפט נקבע לשעה חמש אחר הצהריים,

אלכס: מחר?!

דודיק: מחר,, (יוצא)

הבמה מוחשכת

תמונה עשירית

על הבמה: אולם במחנה הניאו נאצי בזאכסנהאוזן אותו הקים אלכסנדר הולצר, עבור ארגונו 'הכוחות העולים' האולם ערוך לניהול משפטו של המרגל היהודי יצחק וולדמן, כותל האולם שמאחורי קתדרת השופטים מקושט בסמלים ובשני דגלי הנאציזם סוציאליסטים כשבמרכזם תמונתו של הפירר. באולם יושבים חברי הארגון וכן אנשי אס אס, חלקם במדים, כולם ממתינים במתח לכניסת השופטים וכן להבאתו של המרגל היהודי. דורמן, קצין אס אס במדים חגור בפרבלום נכנס לאולם מניח על שולחן השיפוט שלושה תיקי-ניירת, וממתין לכניסת השופטים, הנכנסים לאולם כעבור שתי דקות, דורמן, מזדקק וקורא לעבר הקהל אכטונג !!! כל הנוכחים באולם קמים וזוקפים קומתם, דומיה מוחלטת שוררת באולם, שלושת השופטים במדיהם מפלסים דרכם אט אט לבימת השיפוט, ראשון, אב בית הדין, אוברשטורמבאנפירר וילי שילר. שני שטורמבאנפירר פרידריך אלטשולר. שלישי שטורמבאנפירר האנס מולר. השופטים משתהים, ניצבים צמוד למקומותיהם אחר זוקפים קומתם ומצדיעים במועל יד, לעבר הקהל הנלהב המשיב בהצדעה ובקריאת הייל היטלר רועמת. השופטים יושבים וכעבור דקה וילי שילר, אב בית הדין מורה לקצין דורמן, להכניס את הנאשם. זה, בתנועת יד פוקד על שומריו של הנאשם להכניסו לאולם. זמן מה חולף, הנאשם מלווה בשני לובשי מדים כבול בידיו וברגליו מובל לדוכן הנשפטים תוך כדי קריאות בוז רועמות מצד הקהל, עם הגעתם לדוכן. הקצין מניף ידו לעבר הקהל, שקט שורר באולם, הנאשם ומלווייו יושבים. שלושת השופטים מחליפים ביניהם מספר מילים.

אב"ד: (אחרי שעיין בתיק שהונח לפניו פונה ישירות לשומריו של הנאשם) אנא, שחררו בבקשה את הנאשם מכבליו, תודה. תודה לכם חברים (השניים משיבים בהצדעה. אחר פונה לשופט שמיימינו האנס מולר הלה מקשיב לאב"ד ואחר פונה לנאשם)

שופט מולר: מר יצחק וולדמן, (הנאשם אינו עונה) מר יצחק וולדמן!!

אלכס: שמי אלכסנדר הולצר, שטורמבאנפירר, מיסד, בונה ומקים את 'הכוחות העולים' - הארגון החדש של הנאציזם סוציאליזם בגרמניה המובסת- אשר בזכותו אתם יושבים כאן היום! (אלטשולר, פורץ בצחוק. מולר שולח לעברו חיוך נלעג. הקהל בקריאות בוז, המולה באולם, אב"ד קם ועומד עד שהקהל משתתק כולם יושבים. אחר משוחח עם שני השופטים שלבסוף מקבלים את דעתו).

אב"ד: מר, אלכסנדר הולצר, לתשומת לבך, ביהמ"ש החליט, לפניך משורת הדין להתחשב ברצונך ומעכשיו תישפט בשם בו אתה חפץ. (נוטל את כתב האישום ומתכוון לקריאתו)

אלכס: על מה אני נשפט!?

אב"ד: הסקט ושמע!... (קורא את כתב האישום) הנך נאשם בזאת כי בחודש אוקטובר 1962 גיסת ע"י המוסד הישראלי במטרה לגלות ולהסגיר לידי יחידות החיסול שלו-של המוסד, אנשי אס אס בעיקר כאלה ששירתו במחנות ריכוז, או כאלה שסומנו על ידו כרוצחי יהודים. מובן מאליו שהמוסד בחר בנאשם בשל מוצאו היהודי הנאשם כידוע גדל בגרמניה וכן בשל שליטתו בשפה הגרמנית על בוריה. בחודש מאי אלף תשע מאות שישים ושלוש הנאשם נסע

לוונציה כדי להתחקות אחר צעדיו של קצין אס אס בשם וולטר בריקה, בריקה חוסל כידוע לנו שלושה ימים אחרי שהנאשם עזב את העיר אבל זה לא הכל, בלובי של מלון 'סבוי' בוונציה בו התארח הנאשם הוא הוא מכיר באופן מקרי בחורה צעירה, גרמניה יפת מראה בשם מגדה פון וינקלר, שבאה לוונציה לבלות חופשה יחד עם חברתה. נראה שאחרי שתי פגישות ביניהם מצליח הנאשם לכבוש את לבה של הצעירה התמימה וזאת כמובן, מבלי לגלות לה את זהותו האמתית. כעבור חודש מגדה פון וינקלר בשל אהבתה הכנה והטהורה מזמינה את הנאשם לפרגוואי כדי להציגו בפני אביה. הגנרל יוהאן פון וינקלר, מיותר להוסיף שעבור הנאשם שליחו של המוסד הייתה זו הזדמנות פז מאין כמוה כמובן הוא נחפז לדווח לממונים עליו ואלה שידעו כי הגנרל פון וינקלר עומד אי שם באמריקה הדרומית בראש קבוצת קציני אס אס בכירים שהצליחו להימלט איכשהו בסיועו הנאצל של הוותיקן, רוקמים תוכנית חיטול זדונית כמובן יחד עם הנאשם וזה,,

אלכס: זה לא נכון! הדברים לא היו מעולם!! זוהי עלילת דם אתם קבוצה של מרושעים!! מטורפים!!! מטורפ!!! (מתעורר משנתו) או מה, אני, אני שוב חולם, שוב חלום בלהות!? הסייטים הללו,, או אלוהים! קם על רגליו ומנסה בכל כוחו לפרוץ החוצה אך לא מצליח מפאת חוזקם של סורגי הברזל אוי אימא! אבא איך זה קורא לי? אלוהים!!

דודיק, נכנס מן החוץ נושא מזוודה בידו הימנית ותיק עור בשמאלית

אלכס: פריץ!

דודיק: אל תצעק אלכס, שמעתי אותך צועק מבחוץ

אלכס: אני נירקב כאן כבר ארבעה עשר ימים, פריץ, כוחותיי דועכים כאן, אני,,

דודיק: אלכס, אני חושש שהיום הוא היום האחרון שלך, חל שינוי בתוכנית

אלכס: שינוי? איזה שינוי פריץ,!? מה קורה אתי אני,,

דודיק: לא מעבירים אותך לזאכסנהאוזן, המפקדה העליונה החליטה שמשפטך יתקיים כאן

במחנה, השופטים בדרך (מתחיל לפתוח את המזוודה)

אלכס: מה!? מה אמרת!?

דודיק: אמרתי לך שתועמד למשפט תוך ארבעה עשר יום, זו לא הייתה החלטה שלי

אלכס: אמרת השופטים בדרך!?

דודיק: אמת ויציב, מדי השרד שלהם כבר הגיעו הנה הם במזוודה הזו אלכס, נראה שלדעתם המדים על דרגותיהם מייצגים את סמכותם הבלתי מעורערת לשפוט אותך בכל חומרת הדין.

אלכס: כלומר,,

דודיק: כלומר, גזר דין מוות (אלכס מתחלחל) זה מה שהם רוצים (תוך שהוא מוציא את המדים מהמזוודה נושרת מעטפה לבנה ארצה, אלכס, מבחין בה) או, מזה מה? אני לא מאמין! אלה, אלכס, המסמכים שלך

אלכס: המסמכים? אתה בטוח?! פריץ!

דודיק(מציץ לתוך המעטפה) כן, אין כל ספק שזה החומר האמור לשמש ראיות לפשעים

המיוחסים לך,, שמע אלכס. (קרוב לאלכס)אסור לי להראות לך אותם

אלכס: זה מובן לי פריץ, אם אסרו עליך להראות אותם זה משום שהם לא אוטנטיים, משמע מזויפים.

דודיק: ובכ"ז אקח על עצמי סיכון אלכס, בתנאי שאוכל לסמוך על יושרך

אלכס: חונכתי להיות הגון ומוסרי פריץ.

דודיק: שוכנעתי, הרי הייתי בארגון שלך, אלכס,, תתבונן בבקשה בתמונה הזאת ותגיד לי מה אתה רואה.

אלכס: תודה לך פריץ(מתבונן ארוכות בתמונה , עיניו דומעות, נרגש)

דודיק: נראה שאתה מכיר את האנשים ?

אלכס: וודאי, אלה הם הורי, אמי ואבי היקרים מכל,,

דודיק: כשאתה אומר אמי אתה מתכוון לאמך האוסטרית,,

האימא האוסטרית שלי האחת היחידה ואין בלתי

דודיק:(מחזיר את התמונה למעטפה ומחזיק בתמונה אחרת) אלכס, האם אתה חושב היום,

אחרי כל כך הרבה שנים שתוכל לזהות את כתב ידו של האבא שלך?

אלכס: בלי שום קושי פריץ, אני שומר אצלי בבית מכתבים שאבי שלח לי מימי המלחמה

כשהייתי בן חמש ושש עד לנפילתו בקרב.

דודיק: בתמונה הזאת אני רואה שלוש דמויות, גבר צעיר נאה מאוד אישה צעירה יפהפייה

וילד ממש מתוק כבן שנתיים וחצי, אולי שלוש (מושיט לו את התמונה) בבקשה

אלכס:(שהמתין בקוצר רוח כדי ליטול את התמונה לידיו בוחן את הדמויות בקפידה, הבעת פניו משתנה בהדרגה) אלוהים !!

דודיק: ראה כעת את הכתב מאחור אלכס.

אלכס:(מזהה את הכתב בקלות) פריץ, לא אנסה להוליך אותך שולל למרות שמעולם לא

ראיתי את התמונה הזאת, ובכן, זה כתב ידו של אבי וזו החתימה שלו, ובאשר לתמונה (הופך ומתבונן שוב) זה האבא שלי והילד אני בטוח שאני הוא בשנותי הראשונות לחיי

לעומת זאת את האישה שבתמונה אינני מכיר, אני לא זוכר אותה.

דודיק: בטוח שאינך זוכר את האישה העומדת ממש צמודה לאביך כשאתה עומד בין שניהם צוחק, ממש צוהל,? או רגע שכחתי שראיתי עוד תמונה שאולי תמחיש לך את האמת לאמיתה הנה היא בבקשה (אלכס נוטל את התמונה נדהם אחר מתלבט) מה בדיוק אתה רואה עכשיו?

אלכס: שוב אותה אישה עומדת מנסה לנשק אותי כשאני בזרועותיה. (הופך את התמונה)

את הכתב הזה אני לא יכול לקרוא זה ב,,

דודיק: יידיש

אלכס: אינני זוכר

דודיק: אז אולי תחשוב קצת ותשאל את עצמך למה שני אנשי אס אס שחקרו את שורשי משפחתך טוענים שהאישה היפה שבתמונה המחובקת עם אביך היא אמך הביולוגית?

אלכס: זה כנראה נדבר נוסף לעלילת הדם.

פריץ: אני לא מסכים אתך, שמעתי גם אותם אלכס, למעשה הייתי צריך להביא לתשומת לבך שהרלוונטיות של יהדותך ירדה מהפרק עבור שופטיך הוחלט שהם ישפטו אותך רק על ריגול ובגידה ואנחנו הרי יודעים שהעונש על כך נקבב מראש.

אלכס: אתה פריץ, אתה מאמין שמגיע לי גזר דין מוות?!

דודיק: לא, חד משמעית לא! כבר מלכתחילה חשדתי שמהו כאן רקוב, ולכן מצפוני חייב אותי לרדת לעומקם של דברים, למעשה כבר ביום הראשון להבאתך לכאן היית צריך להביא שאינני שלם עם העוול שנעשה לך, היום אני יודע שאתה נקי מכל פשע,, לדעתי אין זה משנה ולא חשוב מה היא הדת שלך כל עוד אתה חף מכל פשע, ובכ"ז עבור הכנופיה הזאת די בזאת שהסתר את יהדותך מכל חברי הארגון ואפילו מאלה הקרובים אליך ביותר, אלטשולר, קפץ על המציאה- יהדותך שמשה בידי קרדום לחפור בו,

אלכס: מתי בדיוק הם מגיעים ?

דודיק: (מביט בשעונו) בדיוק בחמש ושלושים, בחוץ עדיין חושך מצרים

אלכס: אנא ממך פריץ!,,

דודיק: אם ננהג כך לפי אמות המידה שהצדק מחייב, הרי יכולתי לומר לך שכגרמני מוסרי מצפוני מייסרני עד כדי שברון לב, ככלות הכל מי כמוני יודע את פועלך המזהיר למען העם הגרמני האציל ואמנם נכון שלא ידעת שנולדת להורים יהודים, לדידי אלכס, זה לא משנה לדעתי חובה עלינו לשפוט קודם כל את המעשים הנשגבים שבפועלך ולא לעסוק ביהדותך,

אלכס: פריץ, איך הם ידעו שאני יהודי? דבר שאני בעצמי לא ידעתי?!

דודיק: ממש בדרך מקרה, הרי אתה סיפרת בעבר שאביך היה קצין בדרגת קפטן בוורמכט שנהרג במבצע ברברוסה, ואמנם הדברים האלה מצוינים במסמכים, צוין גם, עד כמה שאני זוכר שהוא נפל ליד העיירה ברז'נה בדרך ללנינגרד

אלכס: כן, כך אמרו לנו, ויהדותו?,, איך הגיעו אליה?
דודיק: האבא שלך נפצע קשה בבטנו התחתונה, קצין בשם גנץ שרדר, שלחם אתו בחזית, העביר אותו לבית חולים שדה שאולתר לא הרחק מקוון האש, וכאן זה קרה אלכס, פשוט, עם גילוי מקום הפציעה נתגלתה יהדותו, לידיעתך אלכס, הקצין גנץ, וגם הרופא שניסה להציל את חייו של אביך חיים עד היום. הסוד הכמוס באשר ליהדותו של אביך נשמר מאז נפילתו, כלומר, מאז שנת אלף תשע מאות ארבעים ושתיים.

אלכס: אלוהים!! ואיך זה הגיע ל?,,

דודיק: צירוף מקרים אלכס, היה זה בחג המולד בשנה שעברה בחגיגה שנתקיימה - בפלמנגרדן בפרנקפורט. נפגשו השניים באקראי בדלפק המשקאות סגנר אלטשולר וגנץ שרדר, גנץ היה קצת שתוי, התפתחה שיחה בין השניים וכאשר אלטשולר סיפר לגנץ שהוא סגנר ב'כוחות העולים' גנץ, גילה לאלטשולר את יהדותו של אביך. אגב, בשיחה שהייתה לי עם גנץ, ביום שלישי-לפני יומיים, הוא הביע חרטה על דבריו וטען שאם לא היה שתוי הסוד היה נשמר לעולם, לדבריו האבא שלך היה מהטובים שבחבריו, בקיצור אלכס, כדור השלג החל להתגלגל מהרגע שהידיעה הגיעה לאוזניו של אלטשולר, ומכאן נראה שלאיש הזדוני הזה לא היה שום קושי לרקום נגדך קונספירציה. שער בנפשך שהוא

לא הסתפק בדבריו של גנץ עד שהגיע לביתו של הרופא שטיפל באביך לפני מותו. למחרת

הוא נסע ממינכן לרח' בוקנהיימרלנדשטרסה בפרנקפורט. כדי לוודא שגנץ דיבר אמת.

אלכס: פריץ, ומלבד ענין יהדותי, אתה, מסכים אתי שאני נקי מכל פשע?

דודיק: בהחלט אלכס, כעת אחרי שלמדתי את הנסיבות שהביאו למפלתך הטרגית, הובן לי שהנך זכאי כיונה צחורה, זך וטהור, לעולם לא אוכל להתעלם מזה שהקמת ארגון גרמני לתפארת ולמעשה אתה הראשון בכל גרמניה שהעז להקים ארגון ניאון נאצי ששם לו למטרה להקים בעתיד את הרייך הרביעי. אלכס, כל פטריוט אוהב ארצו בעם שלנו יכול היה לראות בכך את יורשו של הפירר, זאת כמובן אלמלא היית בן להורים יהודים כלומר, יהודי. לזה הייתי קורא פרדוקס הגורל, זה מה שאלוהים הועיד לך,,

אלכס: אולי זה הזמן אם כל כך היטבת לציין את פועלי למען גרמניה פריץ, פשוט לתת דרור למצפונך שחרר אותי הציל את חיי מידיהם. אנא, פריץ, עוד לפני שיגיעו התליינים!!

דודיק: יתכן שאם היית מודה ביהדותך היה לך יותר קל להפריך את טענותיו השיקריות של אלטשולר,, האמן לי אלכס, כאבך חודר ללבי, עם זאת אינני יודע איך למלא את בקשתך מבלי לסכן את חיי.

אלכס: פריץ אנחנו בורחים יחד כשני חברים,,

דודיק: אינני יכול אני,,

אלכס: זו האפשרות הטובה ביותר

דודיק: אמרתי שאני לא יכול אני רוצה לחזור לביתי במינכן, הם ירצחו אותי!

אלכס: פריץ יש לי מספיק כסף, כך שנוכל לחיות בשקט ובשלוה בארץ אחרת

דודיק: לי אין ארץ אחרת, אלכס, עליך לזכור שאני פטריוט גרמני, ארי, גרמניה היא ארצי

אלכס: אני מבין אותך פריץ, אולי פריץ, בכל זאת תוכל, חשוב על זה, הצרה היא שהזמן אוזל, והם, לפי שאני מבין עלולים להגיע בכל רגע.

דודיק:(נראה כשוקע בהרהורים אחר צועד לכיוון היציאה מהמבנה) חכה רגע (יוצא לרגע וחוזר)אלכס אני שוקל לביים את בריחתך למרות הסיכון, לא אתן לצמאי הדם הללו לרצוח אותך, המשפט שלהם לא יהיה יותר מהצגה מזויפת. אלכס, אתה משתחרר.

אלכס: (שולף מכיס מעילו פנקס שקים) פריץ, אני נשבע לך שלא אשכח אותך לעולם.,אני בטוח שעוד נפגש.

דודיק: גם אני בטוח שניפגש אלכס, רק אל תכה אותי כשזה יקרה,,

אלכס: אני אחבק אותך פריץ, נשבע לאמץ אותך ללבי! , תן לי את העט שלך אני רושם לך מאתיים אלף דויצ'ה מארק, לך עם השק לבנק בגרמניה או בשוויץ בהקדם

דודיק: השתגעת?! אלכס, מאתיים אלף מארק, הרי זה סכום אדיר?!

אלכס: פריץ, אתה מציל חיי, המחווה האצילית שלך שווה כל מחיר, אגב, תוכל להוציא

את הכסף גם מהבנק בשוויץ-בבזל.

דודיק: במחשבה שניה, אלכס, אני לא אגבה אפילו פניג אחד מכל הסכום הזה, מצטער, אני סבור שהיית מטיב לעשות אם לא היית מציע לי תשלום עבור שחרורך, למעשה פגעת בגאווה הגרמנית שלי ואתה אפילו לא חשבת על זה, ריח של שוחד נודף באוויר, שכחת שאני בן העם הגרמני הנח למצפוני להישאר כאחד מערכי הנשגבים.

אלכס: אני חוזר בי ומתנצל, אך יחד עם זה, אנא, אל תשכח שהצעתי באה רק אחרי שהבנתי ממך כי אתה שולח אותי לחופשי. לא לפני כן, זה לא יכול להיחשב לשוחד, פריץ,

אולי בכ"ז יהדותי,,

דודיק: יהדותך לא מעניינת אותי אלכס, עכשיו תשכח מזה ותחשוב איך לצאת מהמחנה הזה כמה שיותר מהר אה, חכה עוד דקה (שוב נחפז ליציאה וחוזר שולח מבט לשעונו אחר שולף מכיסו צרור מפתחות וניגש לפתוח את דלת התא) אלכס, יש לך רק מספר דקות כדי להתאדות מהמחנה הזה!

אלכס: (נרגש) פריץ השק שלי עשוי לבסס את החיים הכלכליים שלך, אנא, פריץ!

דודיק: אדוני, למצפון שלי אין מחיר, אל תלחץ עלי לבל אתחרט,!, עכשיו תקשיב לי, (1) מספר דקות אחרי שתצא מכאן, אתה שומע אותי? אני אירה באקדחי שתיים שלוש יריות שלא תהיינה מכוונות אליך, אני חייב לביים את בריחתך, כך אוכל לטעון שברחת בעת שאפשרתי לך לעשות את צרכיך בחוץ (2) ישנה רק דרך אחת המובילה לכביש כאשר תגיע אליו מדרך העפר תפנה ימינה כלומר, לכוון צפון מערב, הואיל ואנשי שלומינו יגיעו לכאן אך ורק מכוון דרום, אלכס, לא נשאר לי אלא לאחל לך הצלחה אגב, הכביש שתצעד עליו הוא כביש ישן המוביל בין היתר גם לוורשה,

אלכס: מושיט ידיו לדודיק אהיה אסיר תודה לך כל חיי פריץ! (לוחצים ידיים אלכס),

מוסיף חיבוק נרגש ויוצא-לא לפני שמנפנף בידו בחמימות למציל נפשו) אני מקווה שעוד אפגוש אותך פריץ!

דודיק: או לא אני חושש שתכה אותי

אלכס: מה למה?

דודיק: על שהחזקתי אותך כאן וכו'

אלכס: ההפך הוא הנכון, אאמץ אותך אל לבי!

דודיק: זה הזמן רוץ מהר אלכס! (אלכס נעלם בעלטה שלפני עלות השחר. דודיק ממתין מספר דקות שולף את אקדחו יוצא ויורה שתי יריות ואחר עוד ירייה אחת באוויר)

תמונה אחת עשרה

סרט אור קולי

בחוף, ברקים רעמים וגשם, אלכס, נראה צועד במהירות על דרך העפר הבוצית המובילה לכביש, מכונית פונה בזינוק מכוון דרום לדרך העפר כשפנסיה דולקים באורות גדולים ומפתיעה אותו. מבוהל ובטוח שאורות המכונית גילו אותו הוא מזנק לשולי הדרך שבימינו אל בין השיחים וחלקי גדרות תיל חלודים מימי המלחמה הפרוסים לאורך כל שולי דרך העפר. תוך כדי מנוסתו בחשכה נתקל במוט ברזל חלוד-כפוף שקצהו חודר לצדו הימני של חזהו, אלכס, החש בכאבים העזים ובפצע הפעור, שולף מכיסו מטפחת ומנסה לעצור בידו את שטף הדם תוך כדי ריצה מאולתרת לכוון הכביש.

אחרי שהבחין במכונית שנעצרה לפתע באמצע הדרך. חולף זמן מה,

השחר עולה, אלכס יוצא מבין השיחים וגורר עצמו בקושי רב אל שולי הכביש, הוא שוכב ונראה ממתין לטרמפ המושיע, ואכן כעבור מספר דקות מבחין במכונית ירוקה הקרבה מכוון דרום במהירות גדולה הוא מתאמץ לנפנף בכל כוחו ממקום משכבו אך המכונית חולפת על פניו מבלי לעצור,

אותה מכונית ירוקה נעצרת במרחק מה ממנו וחוזרת כעת לכוונו בהילוך אחורי נעמדת בסמוך אליו. רותי אריאלי, יוצאת בחופזה מהמכונית.

רותי: אדוני מה אתה עושה כאן? או;אתה פצוע!,,

אלכס: פצוע קשה, איבדתי דם רב!

רותי: חכה רגע (ניגשת למכונית מוציאה מתוכו תיק המכיל עזרה ראשונה חוזרת ומתחילה לטפל בו) מישהו ירה בך?

אלכס: לא, נתקע לי מוט ברזל חלוד בחזה, אני אסיר תודה לך ,,

רותי : אתה אינך צריך להודות לי, תן לי בבקשה להוריד את המעיל מהכתף שלך?

אלכס: קרוב לוודאי שאלוהים שלח אותך מהשמיים (יושב בקושי כדי לאפשר לה להוריד את מעילו מעל כתפו)

רותי: בחיך לבבי) אולי, מכל מקום אעשה כמיטב יכולתי,, או! או!! (קמה מעליו בשאת נפש) אתה נאצי!!! (נוטלת את התיק בזעם צועדת למכונית אחר פונה אחורה) אתם רוצחים, אתם רצחתם את אמי, את אימא שלי וכל משפחתה, כאן, כאן! במחנה הזה!! נאצי!!!

אלכס: לא רגע. גברתי אני, אני לא נאצי. אני,,!!

רותי: מה?!

אלכס: יהודי, אני יהודי!

רותי: מה אתה עושה כאן? במקום הזה?! הר שטורמבאנפירר!!!

אלכס: שמי יצחק וולדמן, נואו נאצים רודפים אחרי!

רותי: (אחרי הרהור חוזרת לטפל בו) אני מצטערת אדוני, אני לא מאמינה לך אפילו למילה אחת, עם זאת לפי כמות הדם שאיבדת עד עכשיו אם לא תועבר מיד לבית חולים הסיכוי שלך לחיות ישאף לאפס. ואם היה זה ברזל חלוד אז זה רק עניין של זמן.

אלכס: תודה לך, אני יודע את חומרת הסכנה אבל לא פחות מזה חשוב לי שתדעי שגם אני יהודי, יליד וורשה.

רותי: יהודי לובש מדים של צורר נאצי?! מתי קרה הדבר הזה?!

אלכס: זה קרה אחותי הרחמנייה, וזה קורה כרגע, וזה ימשיך לקרות עד שאפשוט את המדים הבזויים הללו, המסמלים משטר אפל ומזוויע שאת שירי ההלל לתחילתו ואחריתו יזמרו עוד אין ספור שנים, ואני,,

רותי: או קיי, תן לי לסיים בבקשה! (אלכס משתתק. מגלה את הפצע מחטא וחוסמת את שתף הדם) זה זמני, לחץ בכף ידך על חוסם הדם, כן, כך, אתה יכול לשבת? (אלכס, בקושי

מצליח להתרומם קצת אך רותי בכל כוחה מצליחה איכשהו לגרור אותו עד למושב האחורי של המכונית) זהו.

אלכס: אני חייב להודות שאינני מבין בכלל למה את מטפלת בי, אם את רואה בי רוצח ולא מאמינה לשום מילה שאני מוציא מפי.

רותי: אני בת אדם, בת אנוש עם רגש אנושי לא יותר מזה,, עכשיו תישאר לשכב ואל תוריד את היד, הדם חייב להיעצר. (טורקת את הדלת מתיישבת ליד ההגה ופותחת במהירות מרבית).

אלכס: (תוך שהוא מתפתל מכאבים) הדברים שסיפרת אודות אמך ודודיך מזעזעים! טרגדיות נוראיות!

רותי: כך מדבר גרמני, ניאו נאצי?! ועוד בעל דרגת קצונה גבוה, האם אתה לא מנסה לזרות חול בעינו של מי שבא להציל את חיך?! האם המצפון לעולם לא מתעורר אצלכם גם אחרי כל מעשי הזוועות שלכם בשואה?!

אלכס: אני מצטער, לו רק היית יכולה לתת לי לספר לך סיפור שמעולם לא שמעת כמותו, ולך במיוחד, כיהודייה. גבירתי כמי שבאה להציל חיי ממוות יש לי בך אימון רב אנא, הקשיבי שמעי את סיפורי, אני מבטיח לך,,

רותי: זה לא זמן להבטחות ובוודאי שלא לסיפורים אדוני לפי הבנתי אתה תועבר מיד לחדר הניתוחים, רק אחרי כן תוכל לדבר, בינתיים מצבך לא מרנין לב. ועוד משהו אם אתה לא רוצה שהפולנים יזרקו אותך מבית החולים אתה חייב לסלק מעליך כל סמל או סימן המעידים על השקפותיך או שייכותך לארגון ניאו נאצי כלשהו.

אלכס: את צודקת (מניע את ידו בקושי רב ומנסה להוריד ממדיו דרגות וסמלים)

רותי: לא, אל תסיר ידך מחוסם הדם, אדוני אני מתפלא שלא איבדת את ההכרה

נראה שאתה איש עם כוחות מיוחדים, עוד תצטרך לשלם לי עבור רחצת המכונית מהדם

הרב שלך. דם של נאצי שרוף חסר לב!

אלכס: או, אני, בספק אם את יודעת כמה את חמודה כשאת אומרת את הדברים,, או! אני,, אני,, הולך,(מאבד את ההכרה, ידו נשמטת מחזהו)

רותי: אדוני, מה אתה?! או! (מבחינה במצבו ושוב מאיצה את המהירות כשמגיעה לבית החולים מורידה את דרגותיו וכו' במהירות רבה, שני אחים שעמדו בפתח שומעים את קריאותיה רצים אליה עם אלונקה ניידת ומעבירים את אלכס, לבית החולים. רותי מחנה את המכונית במרחק מה מבית החולים שם ממתינים לה במרצדס בנץ ודודיק, האוספים אותה ונעלמים מהמקום.

מערכה שניה

תמונה שתיים עשרה

r

אלכסנדר הולצר, מטופל בידי אחות בחדר בית החולים שאליו הובא ע"י רותי לפני יומיים, נראה די תשוש מהניתוח שעבר עם הגיעו לכאן.

אלכס: אני שמח שאני יכול לדבר אתך אנגלית,

אחות: גם אני, עבורי זו הזדמנות. לא כל יום בא לנו תייר כמוך,

אלכס: את מאוד חמודה, ריטה

אחות: תודה לך אדוני, אתה יודע שאתה חי בנס? דר' ויניבסקי, המנתח הראשי שלנו היה בטוח שלא תשרוד, לא נעים להגיד לך, שאחד האלונקאים שלנו כבר עשה הכנות להעביר את גופתך לחדר המתים.

אלכס: אלוהים שלח לי מלאכית והיא שהצילה אותי ממוות בטוח, העניקה לי חיים חדשים,

אחות: וודאי הודות לרחמיו של ישו,

אלכס: מוזר, איזה דמות של מלאך הייתה לה,, ואני אפילו את שמה לא יודע

אחות: טוב, אני סיימתי, אגב, שכחתי לומר לך שמישהי התקשרה ושאלה על מצבך נשמעה מאוד מודאגת,,

אלכס: או אולי זו היא, המלאכית, המלאכית שלי,

אחות: (בדרכה ליציאה מהחדר) לצערי איננו רשאים לתת פרטים בטלפון לאנשים שהם לא מבני משפחתו של החולה.

אלכס: (בכעס מאופק) אני מבין, תודה

אחות: מצטערת אלה הן ההוראות, להתראות.

אלכס: הוראות צריך לכבד ריטה, את בסדר גמור(האחות יוצאת, שרוי בעצב מניח את כף ידו על שתי עיניו, כעבור זמן מה רותי, נכנסת לחדר)

רותי: בוקר טוב.

אלכס:(מופתע, נרגש) או, הנה המלאכית שלי! שמך,,?

רותי: או לא, אסור לך להתרגש, שמי רותי.

אלכס: רותי?

רותי: כן, רותי.

אלכס: שם יפה, יפהפה, ממש כמוך, אולי לא תאמיני לי, חשבתי שאני הולך למות, והגרוע מכל-פחדתי שלא אספיק לספר לך מי אני,,

רותי: למה זה היה כל כך חשוב לך?

אלכס: אה, אלוהים, איך להסביר לך דברים שאני בעצמי אינני מבין את פשרם, בן אדם, אני בן אדם שניצל פעמיים ממוות בטוח, לפתע מוצא עצמו מרוסק בין שני עולמות, ואני רק בן שלושים ושתיים,,

רותי: ולא סתם בן אדם, אלא מפקד ניאו נאצי, ארי טהור במדי אס אס שלעת צרה מתחזה ליהודי.

אלכס: כזכור לך בגלל מצבי הקשה לא יכולתי לדבר הרבה ואת גם לא רצית לשמוע אותי, אבל עכשיו אני נכון לפתוח לפניך את תולדות חיי המוזרים, אנא, התקרבי אלי עם הכיסא כן, כך, תודה.

רותי: בתנאי שלא תספר לי שוב שאתה יהודי ושימך יצחק וול, וולד, שכחתי,,

אלכס: וולדמן, יצחק וולדמן, היום אני יצחק וולדמן

רותי: שוב וולדמן?! אדוני זה לא יעזור לך, אני רואה בך נאצי מושחת.

אלכס: כן שוב, כיום זה השם היהודי שלי,,

רותי: זו האמת?! אם כך מותר לי לדעת מה היה השם הלא יהודי שלך? מי אתה?,,

אלכס: הייתי: אלכסנדר הולצר, שטורמבאנפירר מפקד הארגון הניאו נאצי של גרמניה המערבית.

רותי: או, מה אני שומעת הרי זה לא יאמן, רגע וכעת אתה?,,

אלכס: כבר מלפני שלושה ימים אני יצחק וולדמן,

רותי: אז אם כך אדון וולדמן.

אלכס: אנא קראי לי יצחק.

רותי: עכשיו אני קולטת אמנם לקח לי קצת זמן לחבר חוליה לחוליה אבל את הפאזל שלך דומני שהשלמתי, ממש ברגע הזה,,

אלכס: רגע רותי, עוד לא סיפרתי לך,,

רותי: איך לא תפסתי כבר מלכתחילה מר, יצחק וולדמן: סוף סוף אני אעלה עליך,

אלכס: (חיוך ערמומי) בתענוג רב אבל לא עכשיו, אני עדיין חצי מת.

רותי: שתוק חצוף!

אלכס: אמרת שתעלי עלי, עניתי לך,,

רותי: אדון וולדמן, אתה איש מוסד שמתחזה לניאו נאצי גרמני, אתה איש המוסד הישראלי!

אלכס: (נדהם בחיור) מה?! אני איש?..

רותי: המוסד הישראלי, מר, וולדמן אל תהייה מופתע על שגיליתי את זהותך האמתית, הרי זה רק בינינו, יכולת להגיד לי זאת בו ברגע שגיליתי לך שאני יהודייה ושהנאצים ימ"ש רצחו את אמי ומשפחתה, הרי זה היה בדיוק הזמן שבו היית צריך להודות שאתה איש המוסד, האם לא הבנת שאני ניצולת שואה?

אלכס: רותי איך את מגיעה לזה?

רותי: באמת, זה לא משום שאני חושבת את עצמי לגאונה הרי כל כך קל להבין מדברך,

אלכס: אני אמרתי לך שאני חבר מוסד?

רותי: אנא, ממך אל תיתמם אתה לא צריך לפרט לי דברים, (בחיור מופגן) די לרמיזא בכימא!

אלכס: אם כך מוטב שאשתוק כי את יודעת הכל.

רותי: אני מצטערת אם פגעת בך מר, וולדמן, האם לא אתה אמרת שניאו נאצים רודפים אחרך כדי לחסל אותך? וזה לא נכון שהייתה מפקדם של הניאו נאצים בגרמניה, הרי אלח הם דברך, ועוד משהו לפתרון החידה, שם, בגרמניה היית גרמני, ארי טהור בשם אלכסנדר הולצר, וכעת, אנחנו בפולין, כאן אתה יצחק וולדמן, יהודי, אז באמת מה אתה חושב שאני עד כדי כך חסרת הבנה?... (אלכס, מביט בה ומחריש)

אלכס: את רוצה לדעת?..

רותי: את האמת ורק את האמת

אלכס: האמת לאמיתה רותי, היא שאם לא היית כל כך מתוקה כשאת חוקרת אותי הייתי בורח ממך כמו מאש.

רותי: הו, מצאת סיפור חדש,, (האחות פותחת את הדלת)

אחות: סליחה, גב' רותי?

רותי: כן.

אחות: יש לך טלפון.

רותי: אה, תודה לך. מר, יצחק וולדמן, עלי ללכת.

אלכס: רגע רותי, אבל, את חוזרת?

רותי: למה עלי לחזור? , רק כדי לשמוע ממך סיפורי ביצים?..

אלכס: אני חושש שבלעדייך אני עלול לאבד את הרצון לחיות, רותי, נוכחותך ממש מאדה את הדיכאון הרובץ לי על הנשמה האם תחזרי לבקר אותי?

רותי: נראה, אחשוב על זה.

אלכס: אין לי כאן שום איש יקר בלעדייך,

רותי: אני אחזור. ככלות הכל, אחרי כל מה שעשיתי למענך יש לי זכותי לדעת מי אתה, מיסטר ג'קיל

אלכס: אני?

או, אולי מיסטר הייד. אופבדרזהן! (יוצאת)

תמונה שלוש עשרה

על הבמה: דירה בעיירה פולנית, בסלון יושבים בנץ ורותי, דודיק קרב אליהם עם קפה ועוגיות על מגש.

רותי: (מכבה סיגריה במאפרה) אני מקווה שלא שמת לי סוכר

דודיק: או, את שוב עם הסוכר, רותי, עם גוף כמו שלך מה מפחיד אותך מעוד שני קילו

בשר? תלמדי מבנץ רותי לפחות ארבע כוסות קפה ליום שתיים וחצי כפיות סוכר לכל כוס ולמרות זאת כוחו במותניו מבלי להעלות קילו אחד של שומן על גופו

רותי: בנץ הוא אדם מיוחד במינו אה כן ויש לו אישה יפה בשם ליאורה

ולפי השמועות שגונבו לאוזני בנץ, יהיה כבול בידיה לפחות עד מאה ועשרים.

בנץ: (בחיוך) שמועות מה? דודיק, חני צוקרמן.

דודיק: המזכירה של מנורי? לה אני מאמין, זו הרי האישה היחידה בארץ

שיודעת מה מתרחש בחדרי המיטות של כל חברי המוסד, רגע רותי, אולי נעבור לנושא קצת יותר רציני, בעצם למה לא תתחתי איתי? אצלי תוכלי לאכול כמה שתרצי שוקולדות גלידות וגם עוגות עם קצפת.

בנץ: (מחייך) רעיון נהדר.

דודיק: הנה בנץ, תומך, (רותי מתענגת) שאלתי למה?

רותי: למה אני לא מתחנת עם ילדים דודיק.

דודיק: לידיעתך אני בן עשרים ושבע ובשנה הבאה אהיה בן עשרים ושמונה.

רותי: ולידיעתך אני בת שלושים ושתיים ובעוד שלוש שנים אהיה בת שלושים וחמש.

דודיק: (רותי קמה לרוקן את המאפרה) או קיי רותי, אני מקבל את דעתך בתנאי שלא תתני לשום עולה חדש מפולניה להתלבש עליך (לוחש לבניך) אני חושש שהאלכס הזה יהפנט אותה.

בניך: דודיק, הנח לזה, רותי היא מספיק חכמה לנהל את עניינה בעצמה .

רותי: (רותי חוזרת) לא שמעתי את המשפט האחרון דודיק.

דודיק: אה, זה, כן, בקרוב כולנו חוזרים לארץ כלומר,,

בניך: טוב השעה שתיים בואו נמשיך בישיבה, אז איפה היינו?

דודיק: אני הייתי קורא לזה בקטע המטאמורפוזי של מיודענו אלכסנדר הולצר

רותי: אין לזלזל במה שהוא הולך לעבור.

בניך: זה נכון רותי, לא קל להיות כיום במצבו של האיש הזה מצד אחד כל עולמו חרב עליו

דודיק: ואיזה עולם היה לו, אני זוכר ביום הראשון למעצרו הוא אמר לי בזעם שהאיש המרושע הזה- התכוון אליך כמובן- הוריד אותי ממרום פסגת האולימפוס לבית הקברות האפל הזה. הוא היה בטוח שהוא וארגונו בעתיד הלא רחוק ישלטו בגרמניה

בניך: נכון, זה מוקלט.

רותי: האמת היא שאם לא היו לו מחשבות מזוויעות ומרחיקות לכת כל כך גם לגבי העתיד הייתי עלולה לרחם עליו

דודיק: טוב שאת אומרת עלולה ולא עשויה.

בניך: לדעתי הוא עדיין איש מסוכן מאוד, אין לשכוח שהוא האמין באמת ובתמים שהוא

נועד להיות יורשו של היטלר.

רותי: מזעזע לשמוע!,,

דודיק: בהחלט. אגב, שאלה אליך אחרי שסיפרת לנו אודות הפגישה האחרונה אתו

האם אין סיכוי שהולצר יחליט לברוח לארץ אחרת ולא דווקא לישראל?

רותי: את השאלה הזו דודיק אתה צריך להפנות למפקד הדגול שלך שברב חוכמתו תכנן את המבצע בצורה כזו שכאשר יגיע זמנו של מר, יצחק וולדמן להחליט לאן לברוח הוא יבחר רק בישראל.

בניך: הנה קיבלת תשובה נמרצת, רותי תשלימי בבקשה את המצווה תני לנו סימוכין

למה לישראל פשוט נמקי בקצרה למה?

דודיק: קדימה רותי קדימה אני מת לשמוע אותך

רותי: דודיק !

בנץ: זה מאהבה רותי, נראה ששנינו אוהבים אותך

רותי: בסדר אז תנו לי לדבר בנץ.

בנץ: רותי, רק ציינתי עובדה קיימת.

דודיק: נכון רותי הכוונות הן ממש נעלות, הרי מדובר כאן באהבה ו,,

רותי: (בחיוך סמוי) דודיק, עוד משפט אחד ואני הולכת

בנץ: (בתנועת יד מסמן לדודיק לשתוק)

רותי: יפה מצדכם שסוף סוף אני יכולה לדבר, כן אז,, (הבמה מוחשכת בהדרגה) רגע מה קורה כאן לפתע שדים ורוחות! בנץ איפה אתם! דודיק!!

תמונה ארבע עשרה

על הבמה: קפטריה של בית החולים אלכס, לבוש חליפה אזרחית מהודרת סרוק ומגולח למשעי נכנס מפרוזדור בית החולים כדי לפגוש כאן את רותי, האחות ריטה נכנסת לקפיטריה אחריו עם שקית בידה.

אחות: סליחה אדוני

אלכס: (מבחין בה) או ריטה

אחות: שכחת את התרופות

אלכס: אה כן, תודה לך,,

אחות: אנא, אל תשכח שאתה חייב להמשיך בטיפול

אלכס: כן וודאי, וודאי רב תודות לך ריטה

אחות: הנה המלאכית שלך הגיעה, שמור על עצמך (יוצאת מנופפת בידה בעדינות, אלכס כנ"ל)

רותי: או מר וולדמן, עם החליפה הזו אתה נראה לגמרי אחרת

אלכס: מעכשיו רותי אני בשבילך יצחק רק יצחק, אגב, מה זה אחרת כלומר רק עם החליפה. (מושך בידו הימנית כיסא מאחד השולחנות ומזמין אותה לשבת)

רותי: תודה

אלכס: ומבלי החליפה אני?

רותי: לא מר,,

אלכס: יצחק! (נראה נעלב)

רותי: יצחק.

אלכס: נהדר, ערב לי לאוזן.

רותי: שמע יצחק אם אתה חבר מוסד אזי סביר להניח שבכל עיר בארץ מחכות לך כמה יפהפיות.

אלכס: לא רותי, אני טיפוס הרבה יותר צנוע ממה שאת חושבת, עד עכשיו אחזתי רק בחברה אחת.

רותי: אתה באמת כזה? ואיפה היא המאושרת?

אלכס: לצערי היא כבר לא מאושרת

רותי: מה?

אלכס: עמדנו להינשא בשישה עשר לאפריל, בעוד חודשיים

רותי: מה אתה שח? יצחק, וודאי חמודה ישראלית?

אלכס: לא הייתי רוצה לאכזב אותך,

רותי: למה לאכזב אותי?

אלכס: שמה מגדה, גרמניה, בתו של גנרל נאצי.

רותי: או, איזה סיפור, רגע אמרת - היא הייתה, האם נפרדתם?

אלכס: (מלצר מגיע אליהם) רותי מה להזמין לך לאכול?

רותי: תודה, אני אשתה רק קפה.

אלכס: למלצר פעמיים קפה בבקשה

מלצר: כן אדוני

אלכס: רותי זה הזמן לספר לך את סיפורי אינני יכול וגם לא מוצא לנחוץ להסתיר ממך

דברים כל כך חשובים. אחרי כל מה שעשית למעני.

רותי: אני סקרנית מאוד וסומכת הפעם על כנותך, רגע אני רוצה לרשום ברשותך?

אלכס: רשמי בבקשה: אינני מתנגד שיהיה בידיך חומר אודותיי שיהפוך בידיך אולי בימים הקרובים למסמך בעל ערך, את רותי- מצילת חיי, רק שלא יתברר לי שאת סוכנת של הקג"ב

רותי: מה? הקג"ב? ומהמוסד הישראלי אתה אינך חושש?

אלכס: לא, אינני חושש מהמוסד ומעולם לא חששתי כל עוד שאנשיו עסקו בעיסוקיהם ואני ואנשי בעיסוקינו.

רותי: לידיעתך בשנתיים האחרונות הייתי שליחה של הסוכנות היהודית

אלכס: מצדי את יכולה להיות גם שליחה של המוסד

רותי: אנא, אל תזלזל, עד כמה שאני יודעת העבודה במוסד די מרתקת,,

אלכס: וגם מאוד מסוכנת

רותי: מעניין, כבר מהרגע הראשון שראיתי אותך הבחנתי באיש חזק. סמכותי ואמיץ. אגב,, באשר אלי שתי שנות השליחות שלי בפולין הסתיימו וביום שלישי הבא אני חוזרת לארצי.

אלכס: מאוד מעניין, אגב, מה היה תפקידך כאן, בפולין.

רותי: ארגון עליית שרידי ניצולי השואה היהודים לישראל.

אלכס: רותי, את באמת חושבת לחזור לישראל ולהפקיר אותי כאן?

רותי: (בחיוך חמים) אני מצטערת עלי לחזור לארצי בהקדם. אתה באמת חושב שרק

בשל העובדה שהגשתי לך עזרא ראשונה דחופה אני חייבת לקחת אותך לכל אשר אלך?

אלכס: רותי אני אינני שונה משום אדם אחר, בשר ודם, אבל עם נפש שסועה

רותי: לא מאמינה, עד כדי כך?

אלכס: רותי, תמשיכי לרשום. כן, ותשכחי מזה שאת תשאירי אותי כאן לבד

רותי:(מצחקת) אנא חדל למתוח אותי. או קיי, אני מקשיבה.

אלכס: נולדתי בשנת- 1935 בוורשה להורים יהודים, לאסתר ושמואל וולדמן, אמי הביולוגית ז"ל נפטרה כשהייתי בין כשנתיים וחצי, אבי עבד בזמנו כמנהל מפעל בזלצבורג, אחרי מותה של אמי נשא אבי לאישה את מזכירתו, אוסטריית אוונגלית בדתה, שמה היה אווה הולצר.

אמי האוסטרית היא שגידלה אותי עם הרבה חום ואהבה ובשל כך אוהב אותה כל חיי, ובאופן מוזר מאוד שהייתי מגדיר אותו כמקרי לחלוטין נתגלה לי שהיא הייתה אמי החורגת- ובאותו זמן התברר לי שהורי הביולוגים היו יהודים, את יודעת מזה זעזוע? מאז כל עולמי

חרב עלי ואני עדיין לא מצליח להתאושש מכובד המהלומה שנחתה על ראשי, אני חי

בתחושה של איש תלוי בתהום המפרידה בין שני עולמות, במילים אחרות רותי, נפלתי

ממרום פסגת האושר אל פח האשפה של ההיסטוריה, אני מציין, היסטוריה' משום שעד

היום מכל העם הגרמני הארי הנורדי, איש מבלעדי לא העז להעלות בדעתו איזושהי אפשרות

או שמץ של רעיון לבניית הרייך הרביעי החדש על כל צבאותיו האדירים. רק אני אלכסנדר

הולצר -לשעבר הקמתי לשם כך את, הכוחות העולים'; הארגון החזק של הנאציזם

סוציאליסטים בגרמניה חזיתי את הקמת הרייך הרביעי שולט ביד רמה כבעבר על גרמניה

כולה אחרי הסתלקותם של הצבאות הזרים מעל אדמתה, אני במו ידי הנחתי את 'אבן

הפינה' לגרמניה החדשה, ומעולם לא פיללתי שאחרי שאת כל חיי הקדשתי למען גרמניה

ארצי, שמישהו יעז להאשים אותי בבגידה בעמי ובארצי שלי,, רותי!, (מפסיק לדבר חש מועקה בחזהו)

רותי: (מופתעת) יצחק, מה קרה לך אתה חש ברע?!

אלכס: מיד,, אתאושש, רותי.

רותי: אביא לך כוס מים (קמה ומביאה) נראה שהסיפור מרגש אותך

אלכס: תודה רותי (שותה אט אט)

רותי: אנחנו מפסיקים עכשיו עד שמצבך ישתפר. נשוחח על דברים יותר עליזים

אלכס: לא רותי אנחנו קרובים לסוף

רותי: אבל זה עלול להזיק לך, כרגע זה לא הכרחי,,

אלכס: רותי!, אנא ממך,,

רותי: זה כל כך חשוב לך?

אלכס: את יכולה לקרוא לי חלק מהקטע האחרון?

רותי: אם זה רצונך,, אתה חש?

אלכס: בסדר חזרתי לאיתני רותי, קראי בבקשה.

רותי: אני אלכסנדר הולצר- לשעבר, הקמתי לשם כך את, הכוחות העולים' הארגון החזק של הנאציזם סוציאליסטים בגרמניה, אני חזיתי את הרייך הרביעי שולט ביד רמה כבעבר על גרמניה כולה אחרי הסתלקותם של הצבאות הזרים מאדמתה,

אני אלכסנדר הולצר- לשעבר, הנחתי במו ידי את אבן הפינה לגרמניה החדשה. ומעולם לא פיללתי שאחרי שכל חיי הוקדשו למען גרמניה מישהו יעז להאשים אותי בבגידה בארצי ובעמי שלי. זהו עד כאן.

אלכס: תודה רותי,,

רותי: אוכל לשאול אותך שאלה?

אלכס: וודאי רותי.

רותי: האם הרודפים אחר כך הם אנשי הארגון שלך?

אלכס: כן רותי, הם דורשים את נפשי, גם כיהודי ובעיקר כבוגד.

רותי: אם כך אתה אינך חוזר לגרמניה?

אלכס: אנשי הארגון שלי מפוזרים בכל הערים. חזרה לגרמניה פירושו פסק דין מוות עבורי. רותי, מאחר שנודע לי שאני יהודי בן יהודים הייתי שמח להגיע לארצי האמתית אבל אני נושא חבילה כל כך כבדה על גבי, פשוט אינני יודע איך עושים צעד כזה, אני,, רותי את אינך יודעת

מה מתחולל בתוכי התחושה היא שאני הופך לפתע מנחש ארסי , לכבשה תמה, אורח חיי. זהותי. דתי. כל יסודות חיי משתנים במאה שמונים מעלות, הליך מטמורפוזי מושלם. פתאום אני הופך להיות ישות אחרת.

רותי: למרות כל הדברים שמנית אתה תגבר על כל המכשולים בזכות הכוחות האצורים בך.

אלכס: אולי אם את רותי, תלווי אותי לפחות כברת דרך אני מודה שנוכחותך עשויה לעודד

אותי לתקוות חדשות בעולם יהודי ישראלי חדש שעצם קיומו היה כל כך מנוגד להשקפותיי.

רותי: אעשה זאת ברצון אל תשכח שאני עדיין עובדת הסוכנות היהודית ותפקידי לסייע ליהודים לעלות לארצנו, בשל הידידות אמשיך לפעול למענך גם בארץ.

אלכס: אני מאוד מעריך את הרצון הנדיב שלך לסייע לי, אך משום מה חשבתי שהמפגש בניינו והנסיבות היה בהם די כדי לעורר בך לפחות איזשהו זיק רגשי כלפי אדם שכולו ממש רתום אליך. רותי יש בך כל מה שגבר חכם (בחיוך) ואפילו מושלם כמוני מחפש באישה.

רותי: תודה לך תודה, דברייך מאוד מחמיאים לי, בעניין ההמשך אל תדאג הרי כבר אמרתי שהעיסוק שלי כאן בשנתיים האחרונות היה להעלות יהודים לארצם אנא, סמוך עלי יצחק.

אלכס: אינני מכיר שום איש בישראל רותי,

רותי: אנחנו נוסעים יחד אדאג לכך שתכיר אנשים רבים ככל האפשר. ואילו אתה טוב

תעשה אם תניח את עברך מאחוריך.

הבמה מוחשכת

תמונה חמש עשרה

על הבמה: חדר האורחים בביתו של גנרל פון וינקלר בעיירה קטנה אי שם בפרגוואי.

מגדה, בתו של הגנרל נראית צועדת הלוך ושוב בסלון במידת מה של עצבנות, שתי

דפיקות קלות נשמעות בדלת שומר הסף חמוש באקדח פותח את הדלת ופונה למגדה:

שומר: פרו ליין מגדה

מגדה: (הייתה שקועה בהרהורים) כן !

שומר: הדודה שלך פראו,,

מגדה: בסדר תודה פריד. (כעבור שניות הדודה נכנסת)

הדודה: מגדה

מגדה: דודה אינגה,,,(הדודה מאמצת אותה לחיקה בחמימות) עדיין אין שום ידיעה מאלכס.

הדודה: אני יודעת מתוקה שלי

מגדה: כבר חלף יותר מחודש. (עיניה זולגות)

הדודה: ובכל זאת אלכס עשוי ליצור אתך קשר בכל יום ובכל רגע אני בטוחה שהתקוות שלנו לא אבדו.

מגדה: בארגון שלו חושבים שהמוסד חיסל אותו (פורצת בבכי חנוק)

הדודה: לא מגדה אל תסמכי על השערות של אנשי הארגון כך הם חושבים, לעומת זאת מגדה אביך הוא גנרל, ידוע כאיש חכם ומבריק היום הייתה לו שיחה ארוכה עם סגנו של אלכס, מה שמו?,,

מגדה: אלטשולר

הדודה: כן אלטשולר,

מגדה: שמעתי שהוא כבר לא סגנו של אלכס, הארגון התפרק דודה, אין יותר ארגון,,

הדודה: אני יודעת, אינני מצטערת שזה קרה, העיקר שאלכס יחזור בשלום ובהקדם

מגדה: מלכתחילה התנגדתי להקמת ארגון כזה בגרמניה ובוודאי לא ע"י אלכס, העם הגרמני כבר טעם את טעמו של המשטר האפל שקיומו הביא אסון וחורבן על גרמניה, וקיפוח חייהם של כארבעים מיליוני בני אדם. במשך שנים ניסיתי להפציר באבא שיפסיק להזרים כספים לארגון,, אלכס, הוא בעל השכלה רחבה, אדריכל מוכשר, חלומי היה לגור אתנו בבית היפה שאימא ז"ל הורשה לי בעיר הקיט הציורית מונטרי שבשוויץ שם הייתי רוצה להקים משפחה עם אהובי. בתנאי שיפסיק לעסוק בנאציזם.

הדודה: חלומך מגדה עשוי להתגשם, למרות החששות שלך את רק חייבת להאמין, עדיין

מוקדם להתיימש. את יודעת שעבור אביך הארגון בגרמניה כבר לא קיים.

מגדה: טוב שסוף סוף זה קרה, נראה שצריך לפעול, דודה אינגה

הדודה: איך לפעול מגדה אל מי תפני?

מגדה: אבא אומר שמפקדי הארגון ובראשם אלטשולר מתנגדים בכל תוקף להודיע על

העדרו של אלכס למשטרה שמא ימצאו עצמם עצורים בידי כוחות הביטחון. והאבא שלי חושב שהם צודקים, אל תשאלי דודה איזה פרדוקס! אבל אני אינני מתכוונת לשתוק, בשום

אופן לא, אהפוך עולמות עד שאדע היכן הוא נמצא,, אלוהים, יום הנישואין שלנו בשישה עשר
לאפריל בדיוק עוד שלושים וחמישה ימים, חובה עלי לפעול מהר ובהקדם!

הדודה: אנא, מגדה, המתוקה היפה והחכמה, לאן תלכי? הרי,,

מגדה: אני אגיע עד לישראל!

הדודה: או מותק שלי! בואי לא נרחיק לכת עד כדי כך, גרמנים עדיין לא ממהרים לבקר
בישראל,,

מגדה: נכון, זה בגלל רגשות האשם שלהם. אני מבחינה זו נקיה לגמרי

הדודה: ובכ"ז אני חוששת שאת עלולה להתקבל שם שלא בעין יפה- זה בלשון המעטה
מגדה

מגדה: זה רק לגבי גרמנים מבוגרים לא לגבי ילדים שנולדו במלחמה או אחריה, למדתי כבר
שהישראלים הם לגמרי לא סתומים. נראה ששכחת שכבר לפני שמונה שנים נסעתי

עם קבוצת צעירים מתנדבים מגרמניה לישראל

הדודה: או שוב הזיכרון בוגד בי, ודאי בגלל הגיל.

מגדה: דודה איננה לפי הרגשתי לא נותר זמן רב לחשוב,, אלכס נחטף ע"י אנשי המוסד

הדודה: מגדה זה בשל המצוקה שאת שרויה בה, את מעלה רעיונות,,

מגדה: דודה אמרת שאני חכמה,,

הדודה: או מגדה איזו שאלה זו?

מגדה: אם כך תסכימי איתי שאם אלכס חי הוא מוחזק בישראל

הדודה: אני בספק רב מגדה, זאת מאחר שאני יודעת וגם האבא שלך שאנשי המוסד כבר

שנים רבות רודפים רק אחרי אנשי אס אס, שהם רואים בהם רוצחי המונים כלום לא

שמעת בחודש שעבר מה קרה לוולפגאנג שניצלה וחבריו? ולמה המוסד פגע בהם?

האם לא ידעת,,?

מגדה: ידעתי ואני יודעת כשם שאני יודעת למה האבא שלי עזב אותנו בגרמניה, אותי ואת
קרל הקטן עם אימא כשהיינו ילדים וברח לכאן ומאז הוא נע ונד עם חבריו באמריקה
הדרומית והאימא היקרה שלנו שהרעיפה עלינו חום ואהבה ללא גבול מתה לבסוף לא
ממחלת הלב שלה-אלא מצער החורבן שנפל עלינו כתוצאה מהרפתקאותיו של היטלר וחבר
פושעיו.

הדודה: לעומת זאת מגדה לאלכס כידוע לך לא הייתה כוונה לפגוע ביהודים וארגונו נמנע

במכוון מלהתעמת עם יהודים , משום שלתפיסתו וגם לדעתו של אביך ייעודו של הארגון היה להוות בעתיד בסיס מוצק להקמתו של הרייך הרביעי. לכן אינני סבורה שלמוסד היה עניין לחסל את אלכס, חס וחלילה, מותק שלי, אלכס הוא לא אייכמן.

מגדה: הנה כאן הטעות של אבא וחבריו, לדעתי, אני לא רואה אפשרות אחרת דודה.

הדודה: איך את מעלה בדעתך שאביך,,

מגדה: כן דודה, לתפיסתי שלי, מטרתו העיקרית של המוסד הייתה לפרק את הארגון ובזה כבר הצליח אני בטוחה שאנשיו ידעו שמבלי השטורמבאנפירר אלכסנדר הולצר, ל"כוחות העולים" לא יהיה קיום.

הדודה: מגדה איך את יכולה לדעת מה המוסד חושב ומה הוא מתכנן,,

מגדה: תקשיבי דודה יקרה, המוסד הוא ארגון חשאי יהודי ישראלי שלפי הנראה הגיע למסקנה שאלכס וארגונו ששמו להם למטרה להקים את הרייך הרביעי בצמוד למשנתם של אליליהם, הפירר. גבלס. הימלר ושאר פושעי המלחמה הם מסוכנים לעם היהודי,,

הדודה: מגדה, האבא שלך חולה מאוד אני מקווה שהוא לא ישמע מבתו היחידה דברים שיחמירו את מצבו הקשה בלאו הכי.

מגדה: דודה איננה, באתי הבוקר מדיסלדורף , אך בינתיים נמלכתי בדעתי, אני חוזרת לשם בהקדם אני לא אבקר את אבא , אינני רוצה אבא כזה! (הולכת מהסלון לאחד החדרים)

הדודה: (נרגשת הולכת אחריה) הו מגדה, מגדה הוא אבא שלך. אנא, הקשיבי לי!

הבמה מחשיכה

תמונה שש עשרה

על הבמה: בחדר הישיבות של מפקדת המוסד יושבים בראש השולחן היו"ר מנורי מימינו בנץ. דודיק/.רותי. שני בכירי המוסד משוחחים בניהם תוך כדי כך גם שמואלי סגן היו"ר נכנס ותופס את מקומו לשמאלו של מנורי. אחרי לחיצות ידיים .

מנורי: שב רמי שב, מדובר בישיבה חשובה ומיוחדת

שמואלי: אני בטוח בזאת, זה בוודאי בשל נוכחותו של בנץ

בנץ: תודה על המחמאה

מנורי: רמי, תיק אלכסנדר הולצר כידוע לך הוא מרכז עניינינו הערב

רמי: מובן לי,,

מנורי: אני מבין שיש לך אי אלו הערות

שמואלי: כן בהחלט, אבל לפני כן הייתי רוצה לשמוע מבנץ לאיזה הישגים הגענו בתיק הולצר ואם בכלל ההשקעה ארוכת הטווח מיום השתלתו של דודיק רוזנצווייג, בארגונו של הולצר ועד היום מצדיקה את עצמה,, ?

מנורי: בנץ, בבקשה.

בנץ: תודה מנורי, תודה גם לך רמי, כידוע לכם כבר כשבע שנים אני פועל כמפקד המוסד באירופה, גרמניה, היא מרכז חשוב לפעילות שלנו אבל רק מדינה אחת מכל המדינות באירופה שבהן אנחנו פועלים. נוכח האנטישמיות המתעוררת בגרמניה שהתבטאה בין היתר בהקמתו של ארגון נאו נאצי לפני כארבע שנים בשם ה"כוחות העולים" ששם לו למטרה להקים את היסודות לרייך הרביעי, לפי תורתם של אליליו הפירר, גבלס והימלר.

החלטתי וזאת בהסכמת המפקדה שלנו, להחדיר לארגון הזה שקרא לעצמו ה"כוחות העולים", את דודיק, דודיק רוזנצווייג היושב כאן אתנו, לדעתי אחד האנשים מהמוכשרים שבמוסד שלנו שעשה עבודה רבת הישגים שלא כל איש יכול היה לעשותה. טיפלו באלכסנדר הולצר הוקלט במשך ארבעה עשר ימים, בתבונה אמנותית ממש הוא מצליח להפוך נאצי שרוף הסוגד לפירר וממשיך דרכו, ליהודי ציוני אוהב ישראל והחשוב מכל האיש מוכן לשתף פעולה עם המוסד בחיסולם של אנשי אס אס רוצחי המונים, זאת משום שהוא מאמין שהוא יהודי החוזר לארצו, אני בטוח שאלמלא תרומתו החשובה של זלמן ברסקי, שטרם רבות בהכנת המסמכים ורותי אריאלי שהביאה את הולצר לארץ כעולה חדש כביכול התוכנית שתכננתי עלולה הייתה להיכשל. וכעת לסיכום, אציין בקיצור את הישגיו של דודיק במשך שלוש השנים האחרונות

(1) שטרול שמייסר, קצין אס אס צמא דם שפעל לפחות בשני מחנות, חוסל, יחד אתו חוסל גם שומר אוקראיני ארכי רוצח מסוביבור.

(2) טיפל כראוי בחבריו של הולצר כולל וולפגאנג שניצלה

(3) שתף את מוחו של הולצר עד שזה השתכנע שהוא אכן יהודי בן יהודים

(4) בנוסף לכל האמור מילא תפקידים שונים באירופה למרות היותו מושגל בארגונו של הולצר.

(5) העביר במשך שלוש שנים אינפורמציה שוטפת על כל הנעשה בארגונו של הולצר כולל אנשי אס אס רבים שתמכו בארגון.

הבמה מוחשכת

תמונה שבעה עשרה

על הבמה : דירתה של רותי אריאלי, רותי עסוקה בעריכת שולחן בחדר האורחים לקראת בואו של האורח אלכסנדר הולצר. צלצול נשמע בדלת היא ניגשת לפתוח בחור צעיר מוסר לידיה זר פרחים מרשים, והולך עם תשר, אחר קוראת את המכתב המצורף מחייכת במידת

מה של אושר רגעי, ממלאה מים באגרטל שעל השולחן ומציבה בתוכו את הפרחים. השולחן ערוך חולפות מספר דקות אלכס, מצלצל רותי פותחת.

רותי: או יצחק,,(לוחצים ידיים)

אלכס: ערב טוב רותי (מנשק לה בעדינות על לחייה)

מה שלומך?

אלכס: אני ממש מאושר ביחוד היום, סוף סוף הוזמנתי לבקר אותך בביתך, אחרי חודשיים של חיזורים אחרייך.

רותי: תודה על הפרחים היפהפיים,,

אלכס: הלכתי לחנות במיוחד כדי לבחור אותם במו ידי, אבל זו לא הייתה הבעיה.

רותי: איזו בעיה?

אלכס: המכתב שצורף לפרחים, חשבתי,,

רותי: על מה חשבת יצחק הרי כל אישה הייתה גאה לקבל מכתב כל כך מחמיא מגבר כמוך.

אלכס: רותי, בזכסנהאוזן, המחנה של הארגון שהקמתי, סקרתי לפני שלושה חודשים מסדר של שני גדודי ניאו נאצים שחונכו להיות קשוחים ככל האפשר לקראת העתיד, כאשר צעדתי בין שורותיהם היו כאלה שממש רעדו ממני כששאלתי אותם שאלה או כששלחתי מבט לעברם, ואילו עכשיו אני אלכסנדר הולצר המפקד הנאצי הקשוח-לשעבר-ידי רעדה כאשר כתבתי לך את מספר השורות האלה, לא תאמיני רותי בעל חנות הפרחים נדהם לראות אותי כותב וקורע את הניירות לפחות שלוש פעמים פשוט לא הבין למה אני כל כך נרגש, לבסוף שאל אותי, למי אתה כותב למלכת אנגליה?

רותי:(בחיוך) זה ממש מענג לשמוע מחמאה כזו. שמעתי מתיירים יותר מפעם אחת שיש לנו בארץ בחורות יפהפיות האם גם אתה חושב כך?

אלכס: כן רותי אני ראיתי אותן בעיקר בקיבוצים, באשר אליך רותי אני מודה שיופיך

הפנט אותי מהרגע הראשון שראיתי אותך למרות כאבי התופת שפקדו אותי.

רותי: או יצחק אתה לא מגזים?,,

אלכס: מוזר איך קיסמך החל לזרום לעורקי בדיוק כשצעקת עלי נאצי, אתה נאצי! ולמרות זאת לא הפקרת אותי חיי היו ממש בידייך, במשך כשעתיים לא עברה על הכביש השומם אפילו מכונית אחת.

רותי: כל מה שעשיתי למענך הייתי עושה לכל אדם אחר ככלות הכל אנחנו בני אדם בשר ודם עם רגשות איך יכולתי להשאיר בן אדם גוסס על הכביש מבלי להגיש לו עזרה לדעתי זה היה פשע.

אלכס: אני מסכים אתך רותי, יקירתי, האמת היא שאני מאוד מתלבט באשר ליחסים בינינו, אבל אולי עכשיו רותי, הגיע הזמן לשאול אותך אה, אל תשימי לב לכך שאני קצת נרגש

רותי: או אנא, ממך יצחק הרי שמחתי להזמיןך,,

אלכס: רותי, האם את מודעת לכך שאני מאוהב בך עד,,

רותי: טוב זה מובן יצחק, זה רק משום שאתה יודע להעריך כראוי את העזרה שהגשתי לך בזמן הנכון. זו לא ממש אהבה, אתה פשוט לא מצליח להשתחרר מהעובדה שאני הצלתי את חיך, זוהי הסיבה לתלותך בי וגם הסיבה לאהבתך, אלמלא פציעתך,,

אלכס: רותי זה אבסורד לחשוב כך, את האישה האטרקטיבית ביותר שפגשתי בחיי

רותי: וודאי, קרוב לוודאי שאת הדברים האלח אמרת גם לארוסתך מגדה בתו של הגנרל

הרי סיפרת לי שעמדתם להתחתן בחודש הבא.

אלכס: או קיי, אם כבר הזכרת את מגדה, אספר לך את מה שאת רוצה לשמוע לא אסתיר ממך דבר, חונכתי לנהוג ביושר ובשל כך אינני מסוגל לשקר ובוודאי לא למתוקה כמוך שחדרה לעומק לבי, ובכן, אני מודה שמכל הנשים שהכרתי מגדה, הייתה אהבת חיי,,

רותי: או הנה ההוכחה ש,,

אלכס: היא הייתה בשבילי ממש כליל השלמות נראה שהיא ראתה בי גבר מושלם העונה על דרישותיה -למעט עיסוקי בנאצינל סוציאליסטים ובאנשי אס אס שהיא תעבה אותם וראתה בהם רוצחים שחייבים לבוא על עונשם וזאת למרות שאביה הוא גנרל נאצי שתמך בהקמת הארגון ודאג להזרים כסף רב לפיתוחו ולקידומו. בעניין הזה היא נגדי וגם נגד אביה, אני מניח רותי שקשה לך להבין איך זה קורה שחודש לפני יום נשואנו אני בורח ממנה ומתאהב בך, אולי כך את חושבת ומבחינתך את אמורה להיות צודקת, כי את אינך מעודכנת בנסיבות את אינך יודעת שבעבורי להמשיך את היחסים עם מגדה, פירושו להיות מועמד לרצח.

רותי: יצחק, לא שכחתי שבלאו הכי אתה מועמד להישפט אצלם בעוון ריגול. בגידה ואני לא זוכרת מה עוד. הרי הם פצעו אותך.

אלכס: לא, הם לא פצעו אותי, זה אמנם קרה לי תוך כדי בריחה

רותי: אם כך יהיה זה נכון לומר שרודפיך הם שגרמו לך לשכוח את מגדה אהבת חיך?,,

אלכס: שוב מגדה, רותי כל עולמי התהפך עלי מאז נודע לי שאני יהודי, אני כבר לא אותו מפקד קשוח נואו נאצי אני ממש בגלגול אחר עם הזמן התעוררו במוחי רעיונות חדשים אותם אני רוצה להגשים,,

רותי: רעיונות למה אתה מתכוון?

אלכס: ראשית, כיהודי אני חייב לדעת מה קרה עם כל משפחתי בשואה, איפה כל הדודים שלי מצד אמי ואיפה הדודים שלי מצד אבי ומה קרה עם הילדים שלהם האם כולם הושמדו בשואה? אני יודע שבפולין חיו כשלושה מיליון יהודים האם לא יכול להיות שבין המעטים

ששרדו יימצא מישהו מהמשפחה שלי, אגב, מצאתי בספר הטלפונים מספר לא מבוטל של וולדמנים התקשרתי למשפחה בשם וולדמן שגרה בירושלים התברר שראש המשפחה הוא ניצול שואה אבל הוא לא גר בוורשה ולא יכול היה לעזור לי. יצרתי קשר עם עוד וולדמן אחד שגר ליד קולנוע אדיסון ברחוב דוד ילין, גם הוא היה שמח לעזור לי אמר שהוא מצטער הוא דור שני בארץ. שנית, לידיעתך רותי, עד סוף השנה אני מתכוון לנסוע לוורשה לחפש אחר עקבותיהם ובהזדמנות זו לא אפסח על ביקור באושוויץ-בירקנאו

רותי: אני מבינה אותך יצחק, גם אני הייתי חושבת כמורך,, האם יש לך עוד רעיונות?

אלכס: כן, ברית מילה

רותי: מה? לא שמעתי?,,

אלכס:אני חושש שלא אוכל להיות יהודי מושלם אם מוהל לא יימול אותי

רותי: או אלוהים!,, עוד משהו?

אלכס: לא, אה כן, ללכת לבית כנסת, כך רק בשתות.

רותי: יהודי מושלם, טוב ב"כ אם זה עושה לך טוב, אבל אני מציעה שאת הרעיונות האחרים שלך תדחה לפי שעה, תן לזמן לחלוף שום דבר לא בוער.

אלכס: אני מקווה ששכנעתי אותך שעולמי שלי לא יכול להיות עולמה של מגדה. חוץ מזה שהיא עלולה להיות אלמנה באחד הימים,, רותי אני מצטער אני חייב ללכת (מושיט יד לרותי המבחינה בלחות שבעיניו, יוצא מהבית בצעדים מהירים)

רותי: למה זה? יצחק אנא ממך יצחק! (יוצאת אחריו להרגיעו חולף זמן היא חוזרת נועלת את הדלת, מקנחת דמעות מעיניה, מחייגת בטלפון, דודיק, על הקו) הלו!

דודיק: כן,

רותי: היי דודיק בנץ,,

דודיק: הלו רותי, בשורה טובה בנץ, נתמנה לפני רבע שעה לראש המוסד!

רותי: מה? דודיק אתה בטוח?! (פורצת בבכי מאושר אך-מהול בעצב)

הבמה מוחשכת

תמונה שמונה עשרה

מפקדת המוסד: על הבמה לשכת ראש המוסד רותי צועדת ללשכתו של בנץ. חני המזכירה שמחה לראות אותה.

חני: או רותי איפה את?

רותי: מה נשמע יש חדשות

חני: וודאי שיש, אני רואה שאת ממהרת אגב בניך יחזור בעוד חצי שעה, דודיק בלשכה

רותי: תודה חני. (דפיקה קלה בדלת ונכנסת)

דודיק: רותי! ברוכה הבאה ללשכתנו שמעתי שמעלים אותך לדרגה רצינית, מזל טוב רותי!

(מחבק אותה בחמימות)

רותי: תודה, תודה דודיק, ומה אתך אתה עדיין מתלבט?

דודיק: כבר לא מתלבט רותי, אני חוזר לתיאטרון

בניך: (נכנס שמע מספר מילים) כן רותי הוא חוזר לתיאטרון

רותי: היי בניך

בניך: ברכות רותי! (חיבוק חמים) וודאי שמעת שבקרוב יהיה לך תפקיד חדש,, רותי את יכולה להבין למה הבחור הזה שמובטח לו עתיד מפואר במוסד, עוזב הכל והולך לשחק בתיאטרון?

רותי: אינני יודעת מה רע להיות שחקן מצליח בתיאטרון, למרות שאני חושבת שמבחינתך אתה צודק

דודיק: וודאי שהוא צודק כי מבחינתו הוא עדיין ממשיך להיות לי אבא (הטלפון מצלצל)

בניך: כן, אה אבראשה,,כן, לא זה בסדר מה? הולצר, לא, לא אין שום שינוי בתוכנית, הולצר יהיה נתון לטיפולך בהקדם האפשרי כן, אני רוצה שתדע בדיוק מי הוא האיש, וודאי, זה רק מדודיק, דודיק רזנצווייג כן, אולי עכשיו אם אתה פנוי, חשוב מאוד, (מניח לטלפון פונה לדודיק) דודיק, אבראשה מחכה לך בחדרו, מהיום הוא יטפל בתיק הולצר ובהולצר עצמו, אבל כדי להצליח הוא זקוק לך, הגיע הזמן להפעיל אותו, לכן דודיק עדכן את אבראשה בכל מה שידוע לנו על הבן אדם הזה.

דודיק: באיזה חדר הוא יושב?

רותי: אבראשה במספר שמונה

בניך: קדימה דודיק, ואל תשכח שבשבע וחצי יש לנו כאן ישיבה

דודיק: (הולך לכיוון היציאה, בקול גבוה מהרגיל) כן אבא!

בניך: דודיק! חוסך שבטו?

דודיק: אוהב בנו! (יוצא)

בניך: שמעת את התשובה שלו?

רותי: חוסך שבטו שונא בנו

בנץ: זהו דודיק, כך הוא שטף להולצר את המח במשך ארבעה עשר יום. את מבינה אותו?
אין מילה או משפט שלא תהיה לא תשובה מוחצת עליה.

רותי: ובכ"ז עד כמה שידוע לי בנץ, אתה האיש היקר לו ביותר מאז שהגיע עם עלית הנוער לארץ, זה בטוח.

ולמרות זאת הוא מאוכזב ממני משום שאני מפציר בו לשמור על עתידו המזהיר במוסד ולעומת זאת חלום חייו הוא התיאטרון את מבינה אותו, רותי הוא פשוט קיווה לקבל את ברכותי על שהחליט להמיר את עתידו במקצוע שבקושי יכסה את הוצאותיו האלמנטריות שחקני תיאטרון היום בקושי משלמים את שכה"ד, טוב, לצערי יש לנו לא יותר משלושים דקות זמן עד שכולם יגיעו לישיבה, עכשיו ספרי לי למה היית כל כך מודאגת אמש כשדיברת אתי בטלפון,,

רותי: או לא תאמין בנץ, דקות אחדות לפני שדיברתי אתך הולצר מיודענו גרם לי לבכות, ממש פרצתי בבכי.

בנץ: מה, הולצר?!

רותי: דבר שלא הייתי מאמינה שיקרה לי אבל זה קרה בנץ-נשברתי, כמעט ושכחתי מיהו הבן אדם ומאין הוא בא, רחמי נכמרו עליו, אמרתי לעצמי הגבר האטרקטיבי כל כך, שולח לי פרחים בצירוף מכתב אהבה שכל כך נגע ללבי, בנץ, מעולם לא נקלעתי למצב פרדוקסלי כזה, לכן אני מבקשת אנא, שחרר אותי מהמצב העגום הזה אינני יכולה להמשיך לשחק במשחקי רגשות.

בנץ: הוא היה הוגן אתך?

רותי: מעל ומעבר יותר מדי הוגן זו אני שפגעתי בו, עד כדי כך שהוא נפרד ממני אמש, כעוס, מושפל עם דמעות בעיניים.

בנץ: אני מבין שכבשת את לבו, נראה שהוא שכח מארוסתו הגרמנייה, מגדה.
רותי: כן, אבל זה לא אומר שבמוקדם או במאוחר הוא לא יחזור אליה, בינתיים הוא צמוד אלי יום יום כמעט חודשיים הוא פיתח בתלות בי בלתי מובנת אין כל ספק שזה בא לו כתוצאה מהמהפך הנפשי שהתחולל בו. האיש ממש חי בעולם חדש ששינה את עורו לגמרי, בנץ, זה לא אלכסנדר הולצר שאתה הכרת לא תאמין הוא מתנהג כעולה חדש שהגיע מגרמנייה, שאוהב ישראלים ומרבה לשוחח עם אנשים בשפה יפה ומעודנת אוהב לצחוק אתם ובדרך כלל לא נפרד מהם בלי לחיצת יד חמימה

בנץ: מה, על מה הוא מדבר?

רותי: על הכל מתפעל מתנופת הבניה מהתפתחות התעשייה בארץ וכמו כל יהודי שבא לחיות בארץ, הוא רוצה לרכוש בית, לפתוח משרד לאדריכלות, זה מקצועו, הוא רוצה לגור במקום ראוי למעמדו ושמשרדו יהיה במקום הנדרש, בין היתר נתן לי להבין שאני האישה האידיאלית לשאיפותיו, אחר כך הדגיש את העוצמה הכלכלית שלו ציין שיש לו מספיק הון ורכוש בכמה מארצות אירופה, שהוא אינו זקוק לתמיכה של הממשלה בקליטתו בארץ ומעדיף שאת המגיע לו יתנו לעולה חדש אחר,

בנץ: אם כך רותי, ניתן להניח שהמטרה הושגה-בחלקה הראשון, החלק השני יהיה תלוי בטיב הביצועים שלו באמריקה הדרומית.

רותי: וודאי שהמטרה הושגה: אם אוברשטורמבאנפירר, אלכסנדר הולצר הפך להיות יהודי, ציוני אוהב ישראל המוכן להרוג במו ידיו אנשי אס אס רוצחים מימי המלחמה,, הרי אני האחרונה שהאמנתי שאתה בנץ, תצליח לשנות את חייו עד כדי כך.

בנץ: רותי, אני מבין שאת זקוקה לחופשה של שבועיים שלושה

רותי: או זה יהיה נפלא, בדיוק עכשיו

בנץ: אנחנו יודעים שהולצר, עם כל הרצון הטוב שלו הוא לא בא לכאן כדי לבנות את הארץ,

לכן בסוף השבוע הבא הוא יצורף לאנשיו של אבראשה בדרום אמריקה למספר משימות ורק אם הוא יבצע את הפעולות שנטיל עליו בהצלחה נוכל לברך על המוגמר,,

רותי: האם יש סיכוי שבעזרת הולצר אנשיו של אבראשה יוכלו לעלות על עקבותיו של מנגלה ?

בנץ: מנגלה?, לא בטוח האיש חמקמק מדי אמנם אנחנו לוקחים בחשבון גם אותו אולי זה ענין של זמן. רותי, באשר לחופשה שלך אבראשה יכין אותו לנסיעה לעשרים למרץ כלומר בעוד עשרה ימים החופשה שלך תתחיל מרגע שהמטוס ימריא, עד אז הוא יהיה זקוק לחברתך,,

רותי: וודאי, אני אלווה אותו למטוס.

תמונה תשעה עשרה

תמונה עשרים

על הבמה: משרדו של אבראשה-מפקד במוסד. אלכס דופק על הדלת המזכירה מזמינה את אלכס להיכנס ויוצאת .

אלכס: שלום, שמי יצחק וולדמן,,

מזכירה: או בבקשה, אבראשה, מחכה לך

אלכס: תודה לך (נכנס, אבראשה קם לקראתו)

אבראשה: מר וולדמן, (מושיט לו יד בחמימות) נעים מאוד, אבראשה.

אלכס: (נרגש) אדוני, אני מאוד גאה לפגוש מפקד של המוסד הישראלי שלנו.

אבראשה: מר, וולדמן גם נוכחותך בארץ מוסיפה לנו גאווה.

אלכס: אנא ממך, קרא לי יצחק

אבראשה: נהדר יצחק, זה יותר חברי.

אלכס: בגרמניה זה שונה.

אבראשה: זה נכון,, יצחק, בוא בבקשה ניגש לעניין החשוב שלמענו באת אלי

אלכס: אני כולי לפקודתך

אבראשה: קצין משטרה בשם יצחק דוידי העביר אלי מכתב שתוכנו מאוד חריג עם סיפור שכמעט ולא מתקבל על הדעת(שולף את המכתב מאחת המגירות) האם המכתב הזה הוא שלך?

אלכס: כן בהחלט.

אבראשה: זה כתב ידך, בטוח? אם כן, אתה אלכס הולצר, מפקדם של הניאו נאצים בגרמניה המערבית?

אלכס: יתרה מזאת, אני במו ידי הקמתי את ה"כוחות העולים" והיעד שלי היה חד משמעי,,

אבראשה: להקים את הרייך הרביעי לפי תורתם של אבות הרייך השלישי?

אלכס: אמת ויציב, למעט בעיית היהודים בזמנו חשבתי שאפשר היה לפתור את בעייתם ללא צורך לבזבז כל כך הרבה רכבות שהצבא הגרמני היה זקוק להם כמו אויר לנשימה

אבראשה: אתה יודע שדברייך מסמרי שיער אני כיהודי, אתה לא חש?,,

אלכס: אבראשה, אני מצטער, חשבתי שזה לא יהיה הוגן מצדי שלא לומר לך את האמת ורק את האמת. אם פגעת בך הרי שאני מתנצל בפניך, יחד עם זאת אבקשך לא לשכוח שבזמנו הייתי נאצי, נאצי, שבגופו זרם דם ארי, מטרתה של האידיאולוגיה הנאצית הייתה להאדיר את עצמתו ותהילתו של המשטר הקיים בכל דרך, למצפון ורגשות כמעט שלא היה ערך, מה עוד כשהמדובר היה ביהודים.

אבראשה: וכעת?,,

אלכס: וכעת אני יהודי כמו כל יהודי, נולדתי להורים יהודים ילידי וארשה (שולף מכיסו את מעטפת המסמכים שקיבל מדודיק) הנה אבראשה בבקשה

אבראשה: (מעין בתמונות) התמונה הזו,?

אלכס: כן, אבי אמי ואני בן שנתיים, שנתיים ומשהו.

אבראשה: משפחה יפה.

אלכס: תודה לך, וזו אמי החורגת-אוסטרית ילידת זלצבורג. אבי נשא אותה לאשה זמן קצר אחרי מותה ממחלה של אמי הביולוגית

אבראשה: האם ידעת שהיא הייתה אמך החורגת?

אלכס: לא, מעולם, נראה שהיא לא רצתה לערער את שלוות חיי היא הייתה אימא נהדרת שהעניקה לי חום אהבה וחינוך שלא כל אם ידעה לתת לבנה.

אבראשה: יצחק, פשוט לא יאמן יש לך סיפור מרתק אם תכתוב את תולדות חייך "מוורשה עד ירושלים והביתה" הספר שלך יהיה רב מכר, לא רק בארץ אלא בכל העולם.

אלכס: חשבתי על זה, וודאי רעיון נהדר. אמרת מוורשה?

אבראשה: כן אני הייתי מציע שתקרא לספר שלך מוורשה לירושלים והביתה. טוב, אנחנו נרד בעוד כעשר דקות לאכול ארוחת צהרים טובה ע"ח המוסד ונמשיך בשיחתנו המרתקת, אתה מתנגד?

אלכס: ההפך אבראשה, לכבוד ייחשב לי הדבר. אגב, בעניין הספר,,

אבראשה: כן, אני חושב שאתה כבר יכול להתחיל בכתיבתו. יצחק, בדקות המעטות הייתי רוצה להבין ממך למה אתה כל כך נלהב לנקום באנשי אס אס שחלקם סייע לך באחזקת הארגון שלך?

אלכס: אני כיהודי שנולד בפולין למשפחה יהודית- כשאני אומר 'משפחה' אני מתכוון לא

רק לאבי ולאימי, קרוב לוודאי שהיו לי גם דודים ובני דודים וודאי היו לי סבים וסבתות

שבימי המלחמה היו אמורים להיות בערך בגיל העמידה, ואני שואל את עצמי: איפה הם עכשיו? האדמה בלעה את כולם,?! אבראשה אני יכול להישבע לך שהיום אני מוכן לחסל כל גרמני שהוה חלק ממכונת ההשמדה הנאצית, ויהיה מי שיהיה,,

אבראשה: טוב אתה וודאי מתבטא כך משום שעכשיו אתה בטוח ביהדותך?,,

אלכס: לא אדוני,

גם אם היית נוצרי, הייתי תומך לפחות בהענשתם של הפושעים ועוזריהם שלא ראו בקורבנותיהם יותר מגושי בשר.

אבראשה: וזאת, למרות שאתה בעצמך במשך שנים הייתה התגלמותו של הסטן הסוגד לאליליו משמידי היהודים. איך תסביר?,,

אלכס: שאלתך היא במקומה אבראשה, אך עם זאת אל תשכח שאני גדלתי בגרמניה במלחמה ואחריה, גרמניה מובסת מתוסכלת ומושפלת עד עפר, רוב העם הגרמני לא האמין שההרס והחורבן ניתנו על ראשו בשל חטאיהם הנפשעים של בניו וזאת למרות שגרמו למותם של עשרות מיליוני בני אדם חפים מפשע, חלק לא מכוטל מהעם האשים רק את היטלר- וחבר מרעיו. עשרות אלפי אנשי אס אס וגסטאפו חזרו מהמלחמה בטוחים בצדקת דרכם הנפשעת. באשר אלי אבראשה, בשכונה שבה גדלתי זה היה החומר האנושי שהכרתי ואתו גדלתי לרבות שני קציני אס אס, מתוסכלים, שכנים וידידים טובים של המשפחה והם שנטעו בנפשי כבר משחר נעוריי את אהבתי העזה לפירר, ולכל מנהיגי הרייך השלישי ומצד שני את שנאתי התהומית ליהודים. אלה הם שני הדברים החשובים ביותר שהם הצליחו להחדיר למוחי- אחד שכוונות של הפירר היו טובות- ממש טהורות. שתיים, שהיהודים הם שהביאו לתבוסת העם הגרמני במלחמתו הצודקת,,

אבראשה: יצחק, אני רוצה להודיעך בהזדמנות זו שראש המוסד פקד עלי להציע לך להצטרף בימים הקרובים לצוות אנשי המוסד שלנו הפועל באמריקה הדרומית,,

אלכס: בשימחה רבה אבראשה. לזה חיכיתי, אגב, היה לי אקדח פרבלום שנלקח ממני,,

אבראשה: תקבל פרבלום חדש, רק אל תהרוג חפים מפשע.

אלכס: חס וחלילה, לידיעתך אבראשה, אני רוצה שתדע שעל אף שהייתי די קשוח, מעולם לא הרגתי איש. ואם לא עשיתי את זה עד עכשיו אזי וודאי שלא אעשה זאת כיהודי. אבל כעת אנחנו דנים בטיפול בחלאות המין האנושי- נאצים אנשי אס אס, רוצחי המונים. לחיות אין לי בעיה לפוצץ את מוחו של כל אחד מחם. ועכשיו באשר לעברי אבראשה אתה חייב להבין שאז לא ידעתי על יהדותי ולכן כנאצי וכמפקד ה'כוחות העולים' מחשבותיי לעתיד היו רוויות בנקמות מזוועות ביהודים, וזאת למרות שכמעט ולא הכרתי יהודים ובכ"ז מעולם לא היה בי שום רצון, דחף או נטייה להתחכך בהם ואתה אבראשה לא תאמין שהסיבה היחידה לכך הייתה החשש שלי, שמא יתברר לי שלא כולם מפלצות מכוערות, רודפי בצע ואולי גם ימצאו ביניהם אנשים הגונים ישרי-דרך, דברים שעלולים היו לפגוע ולערער חס וחלילה את אמונתי הבלתי מעורערת במשנתם של הפירר וכנופייטו. שכה הייתי שבוי בקיסמה ועליה שמרתי ביראת קודש.

אבראשה: מדהים לשמוע אותך, מזעזע,,

אלכס: אבראשה: הייתי נאצי! רק גרמני ארי שנדבק במחלה הזו יודע איך פועל מוחו של נאצי.

אבראשה: והיום יצחק,,

אלכס: והיום אני אחכה לשמוע ממך את היום והשעה להצטרפתי לחבר'ה שלנו בדרום אמריקה.

אבראשה: (קם מכיסאו) כל הכבוד לך יצחק. תהיי זו תרומה חשובה מאוד לא רק למוסד אלא לעם כולו.

אלכס: וגם לי, אגב, מה שמו של ראש המוסד?.

אבראשה: בן ציון אורן.

אלכס: בן ציון אורן, הייתי שמח ללחוץ את ידו

אבראשה: הוא אמור לחזור רק בעוד שבועיים מארצות הברית, אבל,,

אלכס: לא נורא וודאי אפגוש אותו כשאחזור מהשליחות.

אבראשה: כן וודאי, (יוצאים)

תמונה עשרים ואחת

על הבמה: לשכתו של מפקד המוסד בן ציון אורן, בלשכה נוכח רק דודיק היושב במקומו של בנץ, מטפל בניירת, המזכירה ורדה, מגישה לו לשולחן מספר נירות ומחברת.

המזכירה: הנה אלה שלושת העמודים האחרונים, (מניחה על השולחן) רצית עוד משהו? דודיק.

דודיק: (הטלפון על שולחנו מצלצל) לא, תודה ורדה. כן, או שמוליק, מה חדש?

שמוליק: (קולו נשמע מעבר לקו) השבתי שהלכת לשחק את המלט

דודיק: שמוליק, התיאטרון וגם המלט חיכו לי שלוש שנים, יחכו לי עוד שלושה שבועות, וודאי יש לך חדשות

שמוליק: ועוד איזה חדשות, שומע?

דודיק: דבר אל תמתח אותי,,

שמוליק: ארוסתו של מיודענו אלכסנדר הולצר, מגדה פון וינקלר, נמצאת כרגע במטוס אל-על בטיסה 364. שעת הנחיתה בשדה התעופה לוד 15,45

דודיק: מה אתה שח, זה בדוק? שמוליק,

שמוליק: אורי שוורצברג דווח לי אחרי שהיא עלתה למטוס בפרנקפורט, ליתר בטחון בקשתי להעביר לי את רשימת הנוסעים. אני חושש שהיא תיסע ישר לירושלים לחפש את ארוסה,,

דודיק: לפי שעה אין ממה לחשוש,,

שמוליק: הרי הוא מסתובב בירושלים באופן חופשי עם רותי ומבלי רותי, מה יהיה אם היא תפגוש אותו באקראי?

דודיק: שמוליק, רק לפני מספר ימים חזרת משליחות בהודו, נראה שטרם הספיקו לעדכן אותך, הולצר פועל בימים אלה עם אנשיו של אברשה בדרום אמריקה, ולפי הדיווחים שאנחנו מקבלים הוא עושה עבודה מבורכת.

שמוליק: עכשיו אני מבין, מתי הוא אמור לחזור?

דודיק: בעוד כשבועיים, ובעוד שלושה שבועות הוא מסיים אצלנו את תפקידו נראה שהוא יחזור הביתה.

שמוליק: שמעתי שהוא מאוהב עד טירוף ברותי. הוא לא עלול לחטוף שבץ לב?

דודיק: קשה לדעת איך בדיוק הוא יגיב.

שמוליק: זה כמו לפוצץ לו פגז בפרצוף.

דודיק: די לצרה בשעתה,, שמוליק

שמוליק: כן דודיק

הבמה מוחשכת

תמונה עשרים ושתיים

על הבמה: בנץ, יושב בלשכתו, דודיק, מתכונן ללכת, הטלפון מצלצל בנץ נוטל השפופרת.

בנץ: חכה עוד רגע דודיק,, או, רמי, רמי שמואלי מה שלומך?

רמי: טוב אני עוד בחופש בנץ, ראשית כל אני רוצה לאחל לך הצלחה בתפקידך החודש,

בנץ: תודה רמי, אני מאוד שמח לשמוע אותך, מתי אתה מגיע,? יש כמה דברים להתייעץ אתך. שמע הולצר חוזר בעוד מספר ימים אחרי שדאג לחיסולם של חמישה רוצחים כבדים, אני מקווה שתחזור לפני שהולצר ינחת בשדה התעופה.

רמי: ביום שלישי-מחרתיים אני בעבודה. באשר להולצר אני מבין שנצטרך להנחית אותו בארצו בנחיתה רכה ככול שאפשר,

בנץ: זו המטרה וזה לא יהיה קל או קיי(הטלפון השני מצלצל) רמי להתראות מחרתיים רמי. כן אבראשה, מה?

אבראשה: רק להודיע לך שהולצר חוזר עם שניים מהחברה שלנו ביום חמישי בשעה שבע ושלושים, הנחיתה בשדה התעופה בלוד.

בנץ: נהדר, אבראשה למעשה הוא סיים את תפקידו אצלנו, למה אתה מודאג

אבראשה: הוא רוצה שתקבל אותו לראיון ואחד הדברים הראשונים שהוא חייב לעשות זה ללחוץ את ידך ואולי גם לתת לך חיבוק חמים.

בנץ: טוב אחרי-שהוא מילא את כל הנדרש ממנו על הצד הטוב ביותר, אתה חושב שלא מגיע לו? אבראשה

אבראשה: התחלנו עם ההומור שלך על הבוקר? בנץ,

בנץ: שכחתה שאמרת לי שהוא נראה כגבר לעניין?

אבראשה: וודאי הוא יהיה מאושרי לפגוש כאן יחד אתך את דודיק וגם את רותי

אני רק מקווה שהוא לא יגיע אליכם עם מטען של עשרה קילו חומר נפץ, כל מה שהוא צריך בנץ. זה רק לחישה לאוזן. כדי להכין את המטען.(דודיק צוחק)

בנץ: (בחיוך מעונג) אבראשה, זה לא פייר, תן קודם להתחמם קצת על הכיסא.(אבראשה צוחק,בנץ ודודיק מחייכים)

אבראשה: טוב ועכשיו לעניין, בנץ, לדעתי איך שהולצר ירד מהמטוס עלינו לתת לו כמה שעות להתארגן ולהטיס אותו חזרה הביתה, לארצו.

בנץ: זה רעיון אחד, אבל גם לי רעיון ועליו נדון מחר בישיבה רשום לך מחר ארבע אחר הצהרים אצלי בלשכה, להתראות אבראשה,, דודיק, אני יוצא אתך, איפה נמצאת עכשיו ארוסתו שלהולצר?

דודיק: באור ורד,

בנץ: איפה? בקיבוץ אור-ורד, אצל אחת המשפחות שם

תמונה עשרים ושלוש

על הבמה: רותי בדירתה, עסוקה בהחלפת נורה במנורה שעל אחת השידות בסלון, צלצול בדלת, ניגשת לפתוח, אלכס מופיע עם בונבוניירה בידו.

רותי: או יצחק, ברוך הבא!?

אלכס: הלו רותי, כל כך התגעגעת אליך! (מחליק לה נשיקה, בנוסף לחיבוק, בעדינות רבה רותי מנסה לחמוק)

רותי: מתי הגעת? יכולת להודיע לי בשמחה הייתי באה לקחת אותך משדה התעופה

אלכס: הייתי מאושר לראות אותך מחכה לי שם, אך לא רציתי להטריח אותך, הא לך ממתקים, בתקווה שימתיקו לך את החיים,

רותי: תודה יצחק, בוא הכנס, אתה חושב שחיי לא מספיק מתוקים?

אלכס: לא, וודאי שלא, אני מצטער שדברי אולי יפגעו בך אבל תדעי לפחות שההרגשה שלי היא שאת, רותי, דוחה את אושרך במו ידיך, רותי במשך חודשיים נפגשנו כמעט יום יום הלכנו לכל מקום שרצינו, בעבורי את היית המשקפת שדרכה השקפתי על עולמי החדש-בה בעת שעולמי הישן מתרחק והולך ממני, ארצי החדשה והעם האמיץ וחרוץ שהספקתי להכיר בארץ הזו גודשים את לבי בחום ובגאווה, ובכ"ז אינני יכול להתגבר על תחושת הבדידות הקשה שבה אני שרוי, רותי, חסרה בתשבץ חיי משבצת אחת מרכזית, שהיא כה יקרה לי, עד כדי כך שאתה ורק אתה הייתי רוצה לחיות לנצח,, (שולף מכיסו קופסה עם תכשיט יהלומים מפואר ביותר) רותי יקירתי

רותי: או מזה? יצחק אלה יהלומים!?

אלכס: חצי יום בזבזתי בחנויות היוקרתיות ביותר בבנוס איירס עד שמצאתי אותם, רותי אנא, תני לי לענוד על צווארך את הענק היפהפה הזה בתקווה שהוא ימחיש ללבך את אהבתי המשועת אליך,,

רותי: או לא, יצחק, אני מאוד מצטערת, לא אוכל לקבל ממך מתנה כל כך יקרה, אני,,

אלכס: רותי את חייבת לקבל את מתנתי,

רותי: אמרתי שאני לא יכולה, אני גם בטוחה שזה לא מגיע לי.

אלכס: בשם אלוהים! רותי, הגידי לי לפחות אם את יודעת למה את דוחה אותי?.. למה!?

רותי: אתה וודאי שכחת שארוסתך מחפשת אותך, אתם גם קבעתם תאריך לחתונה,

אלכס: על מה את מדברת?

רותי: אני בטוחה שהיא עדיין אוהבת אותך,,

אלכס: גם את אוהבת אותי! (דממה,, דמעות זולגות מעיניה)די מספיק היו לנו חודשיים של יחסים אפלטוניים, זה לא קורה בין זוגות אוהבים, זה קרה רק אצלך, הקשיבי לי רותי, אני בן אדם, גבר נורמטיבי, עם השכלה רחבה, אדריכל במקצועי, יש כיום בארץ תנופת בניה זה הזמן לפתוח משרד אדריכלים בירושלים, מבחינה כלכלית רותי אני מבוסס היטב ואני מתכוון לסכומים רציניים המופקדים בבנקים באירופה בנוסף לנכסים הרשומים על שמי, אני מדגיש את הדברים כדי שתדעי עד כמה אני יכול לעשות אותך מאושרת, או שכחתי, אנחנו נבנה לנו את אחת הווילות היפות בעיר, בה נגדל את ילדינו, הייתי רוצה שתביא לי לעולם שלושה או ארבעה צברים-מיד אין ג'רוזלם רותי כגבר עם חושים ורגשות בריאים אינני יכול שלא לחוש את תשוקתך אלי, רותי, את יודעת שהחברה שלך לאה ובעלה שהלכנו אתם לסרט אמרו לי שאנחנו זוג, ממש זוג מהשמיים? לכן לעולם לא אבין למה את מסתירה את אהבתך מפני אני בטוח שאת יודעת עד כמה אהבתך חשובה לחיי, הרי בעצם שתיקתך את מודה שאני צודק. די לראות את עיניך,,

רותי: אני מבינה שאני מכאיבה לך, אך לצערי הרב לפי שעה אינני יכולה לדבר בנושא הזה יותר, לכן אני מתחננת אליך חכה עוד זמן מה, אני רוצה שתבין שישנם דברים שעדיין אינני יכולה לדבר אודותיהם, אנא, ממך, אלכס, תן לזמן לעשות את שלו,,

אלכס: מה הזמן יעשה רותי אני אוהב אותך! אני רוצה לחבקך, לנשקך ואת דוחה אותי,,

רותי: אנא ממך יצחק.(מכניסה את התכשיט לכיסו) אל תכעס עלי

אלכס: או קיי רותי, אולי טעיתי, את לא אוהבת אותי!?

רותי: לא, אתה לא טעית. אבל כרגע אני בדילמה איזוה הרצון להיענות לך נכון לעכשיו אינו בשליטתי, אני מצטערת, וכעת אני רוצה להיות לבדי, אנא סלח לי.

אלכס: או קיי, רותי הבנתי (נוטל את מעילו יוצא במבט רווי עצב. רותי ההולכת בעקבותיו נאנחת על הדלת)

הבמה מוחשכת

תמונה עשרים וארבע

על הבמה: לשכתו של היו"ר, בנץ, סיים שיחה בטלפון המזכירה פותחת את הדלת דודיק

ואבראשה נכנסים דודיק, פונה לשולחנו אבראשה לבנץ.

דודיק: הנה אבראשה לפניך בנץ.

אבראשה: בוקר טוב בנץ, מה קרה יש חדשות על הבוקר?

בנץ: יש חדש אבראשה, אבל קודם כל אני רוצה לשמוע למה האדון הולצר, מדאיג אותך כל כך?

אבראשה: הולצר, בנץ, מאחר שהוא סיים את תפקידו אצלנו יש רק דרך אחת, להביא אותו בהקדם לשדה התעופה, להעלותו על מטוס, ושלום על ישראל

בנץ: ואם הוא יישאר כאן עוד מספר ימים, אתה חושב שהוא מסוכן?

אבראשה: אנחנו מדברים כאן על תופעה מיוחדת, חריגה ובלתי נתפסת, נראה שהאיש עבר תהליך מטאמורפוזי מושלם בכורח הנסיבות שנכפו עליו הוא הופך להיות יהודי ציוני נלהב אוהב ישראל, הוא גם בטוח שהנאצים השמידו את הדודים שלו את נשיהם וילדיהם,

בנץ: אבראשה אני מבין אותך,,

אבראשה: איש כזה לא הייתי משאיר בארץ אפילו עוד שעה אחת

בנץ: לדעתך הולצר יחזור להיות נאצי

אבראשה: אחרי כל מה שהוא עבר אני בטוח,,

בנץ: אבראשה, אני מבין שהולצר אמר לך שהוא ישמח לפגוש אותי וללחוץ לי יד

אבראשה: ועוד יותר מזה עכשיו הוא רוצה שתבחן את האפשרות לשבץ אותו מידי פעם כמתנדב במוסד למשימות מיוחדות, אתם רואים באיזה עולם הבן אדם חי?!

בנץ: (בחיוך סמוי שיחו) אז מה רע בזה? אבראשה הוא כבר הוכיח שהוא יודע את העבודה (דודיק צוחק)

אבראשה: זה נכון בנץ, הוא גם הוכיח עד כמה הוא ציוני אוהב ישראל ולוחם למעננו, ולמרות זאת מרגע שהוא ידע את האמת לאמיתה- הוא עלול לבוא ללשכה שלך עם מטען של עשרה קילו חומר נפץ ולהתפוצץ יחד אתכם- אבל לא לפני שיצחק תמות נפשי עם פלישתים!!

מזכירה: (לאבראשה) אבראשה, דויד מחכה לך.

אבראשה: בנץ תחשוב על זה. (בדרכו ליציאה)

בנץ: אני חושב, אבראשה גש לדודי, (בחיוך) גש אליו לפני שהולצר-רחמנא לצלאן יגיע לכאן.
(דודיק, מתענג)

אבראשה: (ביציאה) דודיק, שמור על היו"ר שלנו (חיוכים)

בנץ: ורדה.

מזכירה: (ניגשת אליו) כן בנץ,

בנץ: ורדה, יש לך את הטלפון של אלכסנדר הולצר

מזכירה: אלכסנדר?,,

בנץ: אני זוכר שביקשתי מרותי שתשאיר אצלך,,

מזכירה: אה, כן. כן.

בנץ: טוב מאוד, תימצאי את המספר ובואי אלי, (ורדה מוצאת את המספר)

שבי ורדה שבי (דודיק עובר לשולחנו של בנץ) את הולכת לדבר כעת עם אלכסנדר הולצר,,

מזכירה: הולצר, או אלוהים, רק שלא אחטוף ממנו שבץ.

דודיק: לא חס וחלילה ורדה,

בנץ: אני יוצא לרגע, (תוך כדי יציאה) דודיק, ספר לורדה מי זה הולצר

דודיק: ורדה, אני רוצה שתדעי שנכון להיום הולצר הוא אחד מהאנשים הטובים שיש לנו בארץ, למרות שעד לפני כשלושה חודשים הוא היה מפקד ארגון נואו נאצי בגרמניה עם חלומות ורעיונות מזוויעים-שבאורח פלא הפכו לאהבת ישראל, עד הנה ורדה, ואת ההמשך נשאיר להזדמנות אחרת.

מזכירה: סיפור מוזר.

דודיק: אה שכחתי, ורדה תרשמי את שמו בישראל

מזכירה: כן, דודיק

דודיק: יצחק וולדמן.

מזכירה: מר וולדמן

בנץ: (נכנס) כן, מר, וולדמן ותשכחי מהשם הולצר,,

מזכירה: מה אני צריכה להגיד לו?

בנץ: להזמין אותו לבוא לפגישה אתנו כאן בלשכה. רצוי למחר בשעה 12,00
כן, באשר לסיבת ההזמנה, תגידי לו שראש המוסד מר, בן ציון אורן, ועוזריו, רוצים להודות לו
על אומץ לבו ופועלו למען ארצנו.

מזכירה: רשמתי, אה, למחר ב-12,00

בנץ: (מביט בשעונו, קם מכיסאו) בוא דודיק שלא נאחר

דודיק: אה, כן, ורדה אנחנו אצל הורוביץ עדכני אותנו אחרי שיחתך עם מר, וולדמן,

מזכירה: וודאי דודיק.

דודיק: ביי. (יוצא אחרי בנץ)

במה מוחשכת

תמונה עשרים וחמש

. על הבמה: לשכת ראש המוסד, בנץ יושב במקומו במרכז השולחן, רותי משמאלו,
דודיק מימינו. השעה קרבה ל-12,00 הטלפון מצלצל אבראשה על הקו.

בנץ: כן, אבראשה.

אבראשה: הולצר התקשר אלי לפני רבע שעה נראה שתוך מספר דקות הוא מגיע אליכם.

בנץ: נשמח לראות אותו,,

אבראשה: לא תאמין בנץ, הוא מאוד כועס על שהחבר'ה שלנו לא נתנו לו לנקום באף אחד
מרצחי האס אס, למרות שהוא עצמו הביא אותם למחבואיהם-בפרגוואי ובפטגוניה, אומר
שהוא מאוד ישמח לפגוש אותך ומצד שני הוא לא מבין למה העברת פקודה לשמעוני שלא
לתת לו לירות אפילו באחד מהם. למרות שקיבל פראבלום חדש.

בנץ: מהבחינה שלו, הוא צודק, לצערנו כשהוא יגיע לכאן הוא יבין עוד כמה דברים שהוא לא
הבין.

אבראשה: אני סוגר בנץ, הוא כבר במעלית בהצלחה!

בנץ: רותי, כבי בבקשה את הסיגריה הוא כבר ניכנס

רותי: כן בנץ. (כעבור דקה הדלת נפתחת ע"י המזכירה)

מזכירה: בבקשה אדוני,

אלכס: תודה לך, (נכנס בפנים מחויכות, צועד מספר צעדים, בנץ, קם ואתו רותי ודודיק כאילו לקבל את פניו-אך בלי אומר ודברים, אלכס, הקרב אליהם מזהה אותם, נתקף בהלם ניצב מולם פנים אל פנים כחולם בהקיץ-סרט אור קולי-רץ לכדקה עד דקה וחצי- מחזיר אותו ליום בו נחטף ע"י בנץ, מועבר למחנה בפולין, נמסר לידיו של דודיק, ויכוחים ושיחות נפש-בודק תמונות ומסמכים שדודיק מציג בפניו, דודיק שולח אותו לחופש, הפציעה הקשה, הופעתה של רותי, המצילה את חייו ומעבירה אותו לבית חולים, השיחות בין השניים, מגיע אתה לארץ, מטייל עם רותי ובלעדיה בארץ בעריה ובקיבוציה, מתפעל מיופייה, בקוריו אצל רותי אהבתו הגדולה, הדמעות שבעיניה והתכשיט שלא יכלה לקבל ממנו. לבסוף נפרד מחברי הקיבוץ, המסך יורד כאשר הוא מלטף ראשו של אחד מילדי הקיבוץ- שניהם קורנים מאושר.

סוף